و هذا هو المجلد الثالث من كتاب مفتاح الالم في مصائب مظلومي العرب والعجم

بسم الله الرحمن الرحيم

احمده و اصلي على احمد و بعد عرضه میدارد این الاسم محتاج شیخ محمد [illegible] الحسینی الاصفهانی

عفی الله عنه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] فارغ

شده بودم از جلد ثانی کتاب مفتاح الالم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و چون [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] نقاش روزگار

چه ز نقش [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] یا حسین بن علی

یا قتیل [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] امام عابد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در لشکر [illegible] چرا در [illegible] نرسید که مجبور بود [illegible] چرا وقت [illegible] در عشوه و غربت مجبور بود

[illegible] مظلوم [illegible] بر عاد [illegible] که مظلوم [illegible] آن مظلوم [illegible]

أبي علي يا صريعًا في البوادي زی مظلوم‌ترین فرزندان امیرالمؤمنین [illegible]

و کرم [illegible] آن [illegible] مِن [illegible] كافر [illegible] لعن الله يزيدًا وأبي حرب

لعن [illegible] که [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible] در شهادت

[illegible] لعن [illegible] لأعادي رسول الله وأبناء

الأعادي فلهم عاجل خزي وعذاب في النار [illegible] رسول [illegible]

[illegible]

[illegible] الله [illegible] کس نیست ندیده بیتیم

در کربلا [illegible] آل [illegible] سید الوری [illegible] آل [illegible]

[illegible]

دانیم

دانیم [illegible] عاشورا [illegible] علیه السلام [illegible]

[illegible] آل محمد [illegible] روز عاشورا [illegible] کربلا [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن مظلوم [illegible]

آن [illegible] حضرت [illegible] این کتاب [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن شب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شده [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

سه بیت [illegible] دشت کربلاست [illegible]

[illegible]

شب هم شام کرده بر عزیزان جگر [illegible] شب آمد به منزل یتیم غریب [illegible] و این شد به عرض [illegible] صورت پذیر [illegible]

کر ایکه در هر سرای قتل [illegible] از اوقات خاصه در این اوقات محنت آیات در رسم [illegible] در [illegible]

المرسلین مصطفی [illegible] گشته [illegible] کشیده شود [illegible] این تعزیه [illegible]

در [illegible] آن [illegible] شود [illegible] تقلید [illegible] تقریب [illegible]

[illegible] تعزیه [illegible] آن [illegible] کشته [illegible] تعزیه [illegible]

تعزیه [illegible] آن [illegible] آتش [illegible] آن [illegible] چون [illegible]

[illegible] شده [illegible] مصیبت [illegible] شده [illegible]

روش [illegible] آن [illegible] آتش [illegible]

[illegible] شده [illegible] غضب [illegible] آتش [illegible]

[illegible] گشته [illegible] چون [illegible] آتش [illegible]

[illegible] شده [illegible] آتش [illegible] سید [illegible]

[illegible] عرض کرده [illegible] گفته [illegible]

7

تو [illegible] مجلس [illegible] گفته [illegible]

[illegible] این شنیدی [illegible] دل [illegible]

گرچه [illegible] شد [illegible] | گرچه [illegible] دادوری است | داور آن [illegible] داد داوری است

[illegible] کج کمن گوئی | آن [illegible] آن [illegible] کردست | [illegible] تقلید [illegible]

خوش [illegible] اینجا بحکم [illegible] | [illegible] | [illegible]

مجلس دوم

گر [illegible] | [illegible] چه [illegible]

[illegible] چون شد [illegible] | گر [illegible] | هر کسی [illegible]

هر کسی [illegible] | غزال شاه [illegible] | [illegible] شاه [illegible]

زینب [illegible] | این [illegible] خود آن [illegible] | در [illegible] شاه [illegible]

کاه [illegible] | همچو [illegible] | [illegible] تقلید [illegible]

[illegible] مصیبت [illegible] تقلید [illegible] شیخ [illegible] تعزیه [illegible]

[illegible] زینب [illegible] تعزیه [illegible]

در عقب کشتی بود و پدرم مهمات و آلات حرب بخود راه میبود و در مقام پاس از دنیا و حب لقا تحقیقاً که شنید و فهمید که باید در بر قرب [illegible] تا آخر

است فرموده که روزگار از تو و جا و هر چه بود و داد هر که دل کرفته از تو شکسته شاد ... [illegible]

شده و روز نصیب من در بدر شود ... [illegible] ... آن همه تو دوختم و جلادان ... [illegible]

داد و ... [illegible] ... دست دادن آن سرور را با صوتی کرفته

در کلمه ... [illegible] ... بترتیب عقاید ... [illegible] ... زبان ... [illegible] ... خود را فرموده ... [illegible]

و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم ... [illegible] ... حکایت این وقایع ... [illegible]

... [illegible] ... عبادت ... [illegible] ... عجب ...

موضع آن ... [illegible] ... در وقت حرکت از کربلا کرفته ... [illegible]

و ... [illegible] ... در وقت رسیدن کوفیان ... [illegible] ... بقصد قتال آن

... [illegible] ... با جمال و ... [illegible] ... اتمام و ... [illegible]

... [illegible] ... از دست داد ... [illegible] ... امام ... [illegible]

... [illegible] ... استماع آن حکایت جان ... [illegible] ... تا ... [illegible]

بخود را

خود را بر زمین ... [illegible] ... و صلی الله ... [illegible] ... که پدرم ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

~~... [illegible] ...~~

... [illegible] ... يا خليفة الماضين و يا ثمال الباقين ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

القطا [illegible] خبر [illegible] از [illegible] که صیادان [illegible] و قدم [illegible] کرده

در میدان [illegible] اینقدر [illegible] شده [illegible] که چون [illegible]

کونا بأبی وأمی أمغضب نفسا لا أغضبها بأبدائک أفرح لقلبی وأشد علی نفسی ثم [illegible]

وهو إلی جنبها فسقته وحرکت مغشیة علیها [illegible]

وراه [illegible] منقطع شده و [illegible] بگذشت [illegible] دل [illegible]

[illegible] مؤلف گوید [illegible] آن [illegible]

[illegible] دل [illegible]

[illegible] از آن حالت [illegible] آب [illegible]

خانه خراب [illegible] دل خسته جان کنم   تنها میان غصه و غم در جهان کنم

مؤلف گوید این آب [illegible] آب [illegible]

[illegible]

این [illegible] آب [illegible] آمد [illegible]

دعوتی

وتعرفی بعزا واقله [illegible] رنگ [illegible]

که [illegible] معلوم [illegible] بیکران [illegible]

[illegible] چون [illegible] صورت [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible] مؤلف

که [illegible] آن [illegible]

[illegible]

از [illegible] آن ساعت [illegible] چون [illegible] خود [illegible]

[illegible] جوانی [illegible] جوانی [illegible]

[illegible] فأتی [illegible] عباس [illegible]

در [illegible] قد قتلوا وقتلوا [illegible]

[illegible] مؤلف گوید [illegible]

از [illegible] احوال [illegible]

هر که امام الثقلین حسین [illegible] شهادت [illegible] پس از [illegible] [illegible] بر قتل [illegible] عباس [illegible]

در جواب امام الثقلین [illegible] شهادت آن [illegible] [illegible] [illegible] نمود [illegible]

[illegible] داری و [illegible] آن حضرت [illegible] [illegible] [illegible] فاطمه آن [illegible]

[illegible] حاکم [illegible] [illegible] روز و شب [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] این [illegible] امام [illegible] جمع [illegible] این قضیه [illegible] وقت [illegible]

[illegible] روز [illegible] محرم چنانکه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

معلوم [illegible] روایت [illegible] [illegible] خیمه امام [illegible] [illegible] اصحاب [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آن خیمه‌ها [illegible]

[illegible] [illegible] آن خیمه‌ها [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] آن حضرت [illegible] عترت حضرت رسالت [illegible]

آن [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عترت [illegible]

اصحاب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

آن [illegible] [illegible] چشمه [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] همچو [illegible] [illegible] [illegible]

مجلس ششم

ای [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] شاه [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

مقصود [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

روز [illegible] محرم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ذکر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] محرم [illegible]

[illegible] [illegible]

سنه [illegible] احترام [illegible] احترام آن [illegible] و این [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible]

[illegible] تحقیق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

سرنج

[illegible]

سرنج [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible]

کتاب مجمع البحرین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بجوید جسم فخر میکنم ز سود [illegible] پس [illegible] مصطفی [illegible]

در مناقب خود [illegible] پس رسول الله [illegible] پس [illegible] مناقب خود [illegible] یک [illegible]

در [illegible] مناقب [illegible] در جواب آن [illegible] که [illegible]

[illegible] خود [illegible] عوض کرد [illegible]

در آن [illegible] فرزند [illegible] رسول خدا [illegible]

[illegible] فرزند [illegible] علی بن ابیطالب [illegible] رسول الله [illegible]

دختر [illegible] فاطمه [illegible]

[illegible]

[illegible] خواب [illegible]

آمده [illegible]

[illegible] خداوند [illegible]

و تعظیم [illegible]

حکر

حکم [illegible] عاشورا [illegible] فرزند [illegible] علی [illegible] کربلا

پس چه راه دل شاه اندر [illegible] بر [illegible] چشمه بارک [illegible] آن [illegible]

در [illegible] دل [illegible] [illegible] رود [illegible] دل [illegible]

مجلس چهارم

چون شد [illegible] آب [illegible]

و [illegible] کریم [illegible] آن [illegible]

گر جان بگذشته در ره جانان شود عشق | بود [illegible] در دل غنچه انقلاب

[illegible] چشم چشمه [illegible] | [illegible]

[illegible] | تا [illegible]

عالم ز خود [illegible] | [illegible]

تا [illegible] | [illegible]

و اما حدیث ضحاک بن عبد الله [illegible] که هر کس [illegible] رسول الله [illegible]

امام [illegible] عبادت [illegible] آن [illegible]

گروهی از اصحاب [illegible] آن هم

[illegible] امت [illegible] آن ملاعین [illegible] این آیه را خوانده [illegible] الذین کفروا

انما نملی لهم [illegible] تا آخر آیه حتی یمیز الخبیث من الطیب [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] عبدالله [illegible] عبدالله بن [illegible]

[illegible] آن جماعت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن امام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] علی اصغر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ادرک فرموده ماند و فرمود ای شب بزرگ ای فرخنده شب ان امام تشنه لب شد همه آله و شیخ او رسید بنجم فرموده شد آن
عمر را با نفع این حال است داده و لاینقطع تا این مرتبه در مضمون ترکیبی خواندن فرموده شب مانده انگشت بر لب
دربار سلطان نشسته با ما هر چه بر حجت قرار داده ایم بهشت جهت جمع غذت عشق خود ز غیب خواندن نیاز داد و آب بیطاقه بجهانیم
اگر چه بعضه و رتبت شان المجامی باشد و امید آستیم هر چه بادم و ذخیره داشته ایم چون رفیقیم قسم با دیده مدار و من را رشحا
نشسته ایم با عشق او مدار داده ایم و در خمیه این آب رفته که مکه از این تحصیل نمائیم بهر جا با عشق او رفتیم و آب بیت
بنجیه با نفع هر رسیده هم سنگ بر داشته رفت و بر داغی بیس ازخم ما شد و رحمتی و بجز زدن تیر بر که گردش و مهتاب
منک را در زیر بگرفتن آب را با بر ساندیم غم ما ازو آشکار شد و هم چون بر کنار آب رسید یا کمو کان از زیست آب بود ترخم
و بر کنار آورده هم از بعضی آن منک در دیده و هم آنچه آب بود بر زمین فرو شد با این حال نمی ارزد جان خود که در باب آب
تر شده بود بر داشته و لب خود تر کرده و دیده و دل کام میخواستیم تا رنج عطش با شوق نشیندی اشتهیه و آنچه عقوبت دست روزگار
بر این بجه عطشانی ایر المومنین چون بر لب آب رسید از آن آب اوی بیت بهر صفا و نم هر روز شدیم و همی یاد آن بحر و سبا پیاپی نشسته
است و آب داد با بی آنکه بر لب آب نوش فرمود و در حسرت همه تجسس هر روز است تا آنچه از آن خوش با فتنه از آن دست بر و ندا دست
در آنچه چون فرصت دیده در طلب مر ایشان کتابخانه محمود و صاحب المضمر المنتهی از بعضی از شوقین بعقیده تو گه بر
شاه

شاه و ولایت را در خواب دیده عمر گو چون فتح که در نوی مادی امری جسته که چهره فانه ابرو بود
شو کسر را با ورگاه بی شده وحی انبیا از من که هند دید آن همه با خبر شب را بجر او را این اگر امر قرار
فرمودی و در هفت بقیه ایشان با او و قوم آن بخوردند و در توان شنیده فرموده در بابست که در وقت آن ایرانی
الصغیر با عشق تسخیر با دین حرب بعضی آورده که اباب ایرانی بجز حرمت کرده بود و در ور و فرش شنو خود
سر خود را گوی کیال گبیر را از خواب بید ار شده بجانه ابن الصغیر رفته و آفتاب بخور را تعظیم نمودند که رسیده در کتب آمده
در آن این بیت را شب گفته ام و بهر بجهه کسی تخلیه ما در و پاک این بیت فلما کان الغوص بلغنا
فلما ملکتم سال الدم ابطح مرز الفی ابرو بود ما هر شب را به بت آورده ام و چون عفو عادت ما بود شد از کتم
و چون شما را اجتناب آورده بودند از هیچ گشته هر شب بعض از آن بطح جاری گوید و حللتم قتل الاساری و طالما
عدونا عن الاسری نعف و نصفح مر شاکش که نیز اورا بر شاه بعد از آن خود دلیل دیده ایم
خود در مجلس کرد هم بر گفت که بداری که آخر من این بیت را دیده ام و در طبقه از شهر که بفرماند این حیله شاه بالعز
در عقب هر سه تنها مطلوب شد و بر بیعت آن حضرت زد و بیرون آمد و شده وعده که با فهمیدن آن نیز به چنان که گوی حسم
فهذا التقانا و تبینا و کلنا نا بالقی منه نفصح مرده و شاه بی تفاوتی در بالا

نباشد همین تفاوت کافی است [illegible] شما ایران بخورد و اهل بیت تفاوت دیگر [illegible] شده اند [illegible]

و اهل بیت اگر [illegible] شنیدی [illegible] شب شد [illegible] پایین علم از امام [illegible] که صاحب آن [illegible]

[illegible] عبدالمطلب و از ابن عباس [illegible] حضرت امام [illegible]

و من در خدمت آن حضرت بودم [illegible] واقعه [illegible]

[illegible] کنشت [illegible]

[illegible] بر سینه مبارک [illegible] و ما هم [illegible]

[illegible] آه آه ما لی و لآل ابی سفیان و ما لی و لآل حرب حزب الشیطان و اولیاء الکفر

[illegible] آل ابی سفیان و آل حرب لشکر [illegible] شیطان و اولیاء کفر [illegible]

یا ابا عبدالله لقد لقی مثل الذی لقی منکم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خواب دیدم [illegible]

[illegible]

(در حاشیه:) [illegible]

مرد [illegible] چنانچه [illegible] سیم [illegible] و عظیم [illegible] در دست داشتند و شمشیرها [illegible]

[illegible] و در ایشان [illegible]

سر برهنه [illegible] و خون [illegible] در بالای [illegible] ریزد [illegible]

[illegible] من در میان آن دریای خون [illegible] آن [illegible]

[illegible] یا ابا الحسن اما انکم تقتلون علی ایدی شرار الناس [illegible]

کشته [illegible] وهذه الجنة یا ابا عبدالله الیک مشتاقة [illegible]

[illegible] پس آن [illegible] فرمود و گفتند یا ابا

[illegible] لقد اقر الله به عینیک یوم یقوم الناس لرب العالمین [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] رب العالمین پس بیدار شدم [illegible] خدا [illegible]

[illegible] خدا [illegible]

[illegible]

و این زمین در میان اهل بهشت معروف نیست و آنچه در میان اهل زمین معروف است در این زمین و اگر بعضی گویند چنانچه

حرم کعبه و حرم مدینه و بیت المقدس و [illegible] بهشت اند مؤلف گوید [illegible] قوله تعالی إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ

لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا [illegible] پس این زمین مبارک [illegible] و این زمین [illegible] شریف است

[illegible] ابن عباس طلب [illegible] این [illegible] چند [illegible]

عباس [illegible] از رسول خدا [illegible] شنیده ام [illegible] خبر داد رسول خدا

[illegible] ابن عباس [illegible] طلب کردم [illegible]

مجمع [illegible] آن حضرت [illegible] تصدیق نمود [illegible]

[illegible] حضرت رسالت [illegible]

[illegible] پس [illegible] ابن عباس [illegible]

[illegible] جمع شده [illegible]

[illegible] جمع [illegible]

[illegible] و آن [illegible]

[illegible]

[illegible] بسبب [illegible] عیسی [illegible] پس [illegible]

[illegible] این [illegible] است [illegible]

آن است [illegible] خاک این زمین [illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible] اولیا و [illegible]

[illegible] آن حضرت [illegible]

سبب [illegible] بر کت این [illegible] عیسی است [illegible]

[illegible] این زمین [illegible] برکت آن حضرت خداوند [illegible]

[illegible] ابن عباس [illegible] عیسی [illegible]

[illegible] بسبب [illegible] طول مدت [illegible]

[illegible] پس [illegible] عیسی بن مریم [illegible]

[illegible]

[illegible]

آنگاه مؤلف گوید ای شیعهٔ متدین [illegible] شده است کشته [illegible] این جگر گوشه [illegible] دیده [illegible] تازه شده [illegible] دردی

[illegible] این است [illegible] گذشته چه [illegible] در آن [illegible] حجاب [illegible] گذشته [illegible] حالت

[illegible] از آن خوان [illegible] نداریم [illegible] سبب [illegible] مظلوم [illegible] ما

ابن عباس [illegible] جهان [illegible] آن [illegible] تعزیت داری [illegible] در زمان [illegible] پیغمبر است

حدیث ام سلمه و ابن عباس

[illegible] روی [illegible] بسته [illegible] پیچیده [illegible] بعد از آن

[illegible] خون [illegible] بیدار شدم [illegible] در خانه خود [illegible] تا روزی

[illegible] قَدْ قُتِلَ [illegible] الحسین [illegible] در خواب [illegible] پس [illegible] است

[illegible] دیدم [illegible] آمدم [illegible] بیرون [illegible] خانه

[illegible] سرخ شده [illegible] خون [illegible] دیدم [illegible] گفت

[illegible] خون [illegible] سرخ [illegible] دیدم [illegible]

[illegible] رسول [illegible] کشته شده است [illegible] امام حسین [illegible] گفتم [illegible]

[illegible] اَلْ رَسُولِ [illegible] قَبْلَ [illegible] الکبول [illegible] الرّوح الامین [illegible]

[illegible]

و ابن عباس [illegible] در خواب [illegible] غریب [illegible] در [illegible] بن عباس

[illegible] در خانه [illegible] خواب [illegible] گریه [illegible] بسته

[illegible] اول مصیبت [illegible] این است [illegible] چنین [illegible] و آن

[illegible] کشته شده [illegible] آل رسول [illegible] روح [illegible]

و پس از آن [illegible] دیدم [illegible] آن حضرت [illegible]

شهید شده و آن روز [illegible] چون خبر [illegible] امام [illegible] روز [illegible]

شهید [illegible] آن حضرت [illegible] دست آن حضرت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] چون [illegible] گویم [illegible]

آن حضرت [illegible] تصدیق فرموده [illegible] ابن عباس آن خبر [illegible]

[illegible] آن خبر [illegible] ای شیعه [illegible] امام مظلوم [illegible]

[illegible] روز [illegible] مصیبت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] فاطمه [illegible]

در شب تیره [illegible] داشتم [illegible] گذشت آن [illegible] نشستم — پس چو [illegible] بیدار [illegible] گریه باید کرد [illegible]
هر که [illegible] ناگفته است — [illegible] — [illegible]
[illegible] — مجلس نجم — نایاب [illegible] خواب [illegible]
نایاب [illegible] خواب [illegible] شیخ و شاب — [illegible] زمان [illegible]
بخواب [illegible] — [illegible] خواب [illegible]
[illegible] آن — [illegible] پیر انقلاب
که اندر [illegible] وقت [illegible] گذشت — [illegible] شنیدم [illegible] خطاب
هر یک [illegible] — مردان [illegible] حجاب
[illegible] — [illegible] حساب
[illegible] — [illegible] ب
لیکن [illegible] — [illegible] التهاب
[illegible] — [illegible] ب

[illegible]

[illegible] پس [illegible] — تا [illegible] خود [illegible]
[illegible] صاحب [illegible] چون [illegible] پس [illegible] آن [illegible]
قرآن [illegible] خواب [illegible] چون [illegible]
[illegible] خواب [illegible]
کلا [illegible] علی [illegible] ومنها [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible] آب [illegible]
[illegible] آن [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] خواب [illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible]

بر درم آمده [illegible] أَتَاكَ شَهِيدًا [illegible] وَقَدِ اشْتَاقَ إِلَيْكَ

أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الصَّفِيحِ الْأَعْلَى و تحقیق [illegible]

[illegible] ملكی [illegible] نزد من [illegible] با خود [illegible]

[illegible] وهذا أَوَانُ تَنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ لِيَأْخُذَ دَمَكَ فِي قَارُورَةٍ خَضْرَاءَ [illegible] این کلمات

[illegible] جمع [illegible] شیشه [illegible]

آنحضرت [illegible] در خواب [illegible] وَقَدْ أَخَذَ الْأَمْرُ وَاقْتَرَبَ الرَّحِيلُ مِنْ هَذِهِ الدُّنْيَا [illegible]

فِي ذَلِكَ [illegible] تحقیق [illegible] این خواب [illegible]

[illegible] آنچه گفتم [illegible] حضرت [illegible] جناب زینب [illegible]

این مقالت [illegible] حضرت رسالت [illegible]

از برای [illegible] خیمه [illegible]

و [illegible] آن خیمه [illegible]

[illegible] عبد الرحمن [illegible]

برادران خیمه [illegible] آن جناب [illegible]

و حسن [illegible] عبد الرحمن [illegible]

وَمَا هَذِهِ السَّاعَةُ بِالطَّيِّبَةِ [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب زینب [illegible]

[illegible] حضرت عباس [illegible]

[illegible] خیمه [illegible]

[illegible] امام [illegible]

[illegible] برادران [illegible]

دفتر زمان دیده ایم که حضرت رب رحیم بپسندید و همچو پرچم ... را از شهر او منقطع شده و هر آن و هر زمان [illegible] آن [illegible]

بر نیکو بسته اند و عوض نیکی دهد که بر خود ... رسد ... پیوسته ... و هر چه ... محبت ... [illegible]

و محبت در عبادت بود ... [illegible] لازمست پس از کرم و تعظیم بقدر ... دست عوض کو ... [illegible]

روی داده و در این حالت از ترس ... و هر روز ... یاد رفته ... [illegible]

با چنین نسیم آمدست رسیده ... حضرت رسالت قسم ... و غمخواران گذشته خود را ... [illegible]

خوانده ام با همه ... جان رفت ... با غلام که ... دیده ... کرد ... شد ... [illegible]

فرموده ... اصحاب ... رسول الله قسم است ... دل شما ... [illegible]

... که ... پیغمبر زاده ... شاه ... [illegible]

کمال ... داشته ... همراه ... دست از جان ... خود ... [illegible]

غریب ... همه ... [illegible]

امیر قوم ... دست ... [illegible]

... [illegible]

... رفت و تا ... درخواست ... از ... روز ... غریب ... [illegible]

از پا کار ... خاص و عام ... اتفاق افتاده ... [illegible]

... حضرت رسالت ... شاه ... [illegible]

... که چنان ... تا شب ... روز ... [illegible]

... غریب ... گشته ... [illegible]

در رسید ... شده ... [illegible]

... دست ... دارد ... [illegible]

هر چه ... خاطر جمع ... خدا ... [illegible]

... رسول الله ... شمشیر ... [illegible]

... محبت خدا ... خود را ... [illegible]

... شمشیر ... خاطر جمع شده ... [illegible]

فرموده ... خود ... [illegible]

سوگوارم جدم حضرت احمد پس از آن شاه خواهران گفت ای شما را بابی امروز در کربلا مبتلا گردانیده وداع
با برادر مصطفی از خیمه آن سرور برآورده از خود رفت و امام در هر عبادت و آن قدره با برخواندن جزم
نیز در اقامه اسباب طاعت و ما نیز در رسوم اطاعت شدیم تا صبح و این وقت قریب شد اذان صبح
عاشورا رود و اهل بیت اندیشه گشته همه گریان بودند چه خواهش شد همه گویند که ... راوی چنین

هر چشمه حیات شود در تب | فرزند رسول از رقیت در التهاب
سگ از پی گوشت بر ده و در آن زنده رود کن | فکری ز روز خونین رنگش از رود کن
که گر هزار چشمه چه جای گل ز روان | آری کم از عبرت آن روز بی کسان

مجلس ششم

شب زنده داره هر کس چون تمام شد | گفتی قیامت ز حشر رنگ در قیام شد
هر کتاب چون زنان حیات بست دم | بحر مصیبات غم بر رنگ در سلام شد
فارغ گشته از پی تعقیب فرض صبح | آفتاب شام و گفته بر آمد و شام شد
میگفت وعظ کرده رنجور دلش سوار | کو خانه و شاهی همه طرف از هر کنام شد
رحمت گر از هوا بنی نفس خیر زد | دروه برابر عظمای عام شد

در دم بجان بر بیدار آنگاه و خود را آل | تا مردانی هم قوم تمام شد
لحظه هر سو غم آه ز فردای اهل بیت | بازش چگونه صبح شام آفتاب شد
چرا گلشن که گشته از نیر سنان | از تیغ ظلم بر نیزه چه سر بر سهام شد
گر چه جای آن غم آن روز ضعف زده | در گاه ضعف هر خواب در این شب حرام شد
شیخ مفید روایت نموده از حضرت صادق مستند رسیده که چون آن شب به پایان گذشت و صبح آن روز
سیوم طالع شد امام مظلوم جدا شده و پسر علی اکبر را با آن که گفتگو ز جنگ در پس شمشیر از وضو برنیاید گنجه
در نماز و ابرو آن رخ تحید که پسر از فراغ از نماز تحید هر جهاد کرده با اهل بیت نکند که پیغمبر خدا ... ریخ
حرم مطهر بیرون آورده در مقابل میدان ایستاد و دست بر آسمان برداشته گفت خداوندا
خالص لوجه الله و حل مرضیه تو در علی اصحاب ربیدون که گواه هر جلب رنگی بر ایشان و لب را به جنگ که بجان
در این میدان امید و در وعده گذر دیده ام و پروردگار حق ربی را همی جلال عارف گو تحی بجلال عالم
بکار رجال بود به حضرت ربنا که این طفلان بی سر راحت دهم با ما که در آن وقت در قوت آن خاتمه
مرتب شد قرآن حضرت را پایانی نکو دنیا بدوم پردازند مرد هر بعد از مرد و مرد گلی و هم به غیرت فرزند

وروی ... در مقام ... [illegible] اگر چه ... [illegible]

[illegible] ... آن عزیز

رب ... [illegible] ... بر آورد

اللهم انت ثقتی فی کل کرب وانت رجائی

فی کل شدة وانت لی فی کل امر نزل بی ثقة وعدة کم من هم یضعف فیه الفؤاد

وتقل فیه الحیلة ویخذل فیه الصدیق ویشمت فیه العدو انزلته بک وشکوته الیک رغبة

منی الیک عمن سواک ففرجته عنی وکشفته فانت ولی کل نعمة وصاحب کل حسنة ومنتهی

کل رغبة ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الزیارة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... السلام علی حبیبی رسول الله والسلام علی مولای ولی الله ان الله قد اذن فی قتلکم

فعلیکم بالصبر ... اشهد بالله انکم ... قد اذن فی قتلکم

فعلیکم بالصبر ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حضرت [illegible] خواهران بجز برادرش حضرت عباس در آن وقت و تمامه اهل [illegible] از احوال عیال [illegible]

پریشان [illegible] جناب ام المصائب زینب خاتون در آن زمان و علاوه بجوانان غیرت هر کدام در سر پای دل خود که

حال آن بودند و از آن [illegible] بجز حیرت هیچ صاحب عزتی را در استماع این مصیبت [illegible]

ملهوف آن امام مظلوم چون [illegible] شد و لشکر عمر سعد [illegible] وارد شده [illegible] که یا ذریه [illegible] فرمان

داده و اگر چه [illegible] صاحب [illegible] تا صاحب [illegible] شد [illegible] خود را

هم قدری تقیت داده باشیم و دیده آن را هم [illegible] تو [illegible] این [illegible]

در حضرت [illegible] قدری این گروه [illegible] [illegible]

در زمان [illegible] [illegible]

زینب خاتون نیز در این حالت [illegible] امروز [illegible] این [illegible]

دختران [illegible] خواهد گذشت و جوانان [illegible] [illegible] اگر چه [illegible]

همه در یک گلستان جمع [illegible] خواهیم [illegible] این [illegible]

عباس [illegible] خدمت ام کلثوم خواهرت [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

اگر خواهید اندر [illegible]

[illegible]

و خود آن حضرت [illegible] چون [illegible] خود [illegible] زینب خاتون هم [illegible]

[illegible] هر کدام [illegible] لب بر لب [illegible] هر کدام [illegible]

[illegible] مجلس [illegible] جمع [illegible] [illegible]

همه [illegible] [illegible] جمع [illegible] خود [illegible]

خود [illegible] جمله [illegible] همه [illegible]

پس [illegible] [illegible] آن [illegible] [illegible]

[illegible] و [illegible] خود آن حضرت [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] رسول [illegible] فرزند رسول [illegible]

هر [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

بود و اینک شما امروز به فقر دینیه و زندگانی دنیا [illegible] از این جماعت در محبت اهل بیت پیغمبر شما محمد صلی الله علیه و آله [illegible]

و در میان شما با این همه نسبت امروز آورده اند و این عترت در دست [illegible] رسول شما حضرت محمد [illegible]

شما در اینجا آمده اند این همه [illegible] است و از ایشان [illegible] نیاید [illegible] مانند که [illegible]

آمده اند چرا این نوع با ایشان سلوک می نمایند [illegible] می نمایند [illegible] ایشان [illegible] اراده [illegible]

زهی صف بسته دو برگرد چون ماه را کس نخشید نشد راشان را

تا با امروز نه دیده و نه شنیده مردی هرچه مهمان رسید کس نکشد مهمان را

[illegible] از آن قوم [illegible] که [illegible] آن [illegible] از [illegible]

[illegible] ابن [illegible] کفت اما هذا الذی شئت ان تطلع الی مقصود ما علیه

ان یمکن الامیر ابن زیاد علیه [illegible] فیه وفی غیره [illegible] [illegible]

[illegible] شیطان [illegible] ابن زیاد [illegible] [illegible]

یا اهل الکوفة قلتم لا تنقضون عهودکم الی ان کتبتم الیه انتم عهودکم ومواثیقکم التی

ما بینکم فی مکاتیبکم واشهدتم الله علیکم بها فلما [illegible]

تا ایشان

تا ایشان را بر کردند [illegible] برآمده [illegible] ایمان [illegible] آمده اند [illegible]

عهد [illegible] آن [illegible] دیده و [illegible] آن عهد [illegible]

تبا لکم یا اهل الغدر والحیلة احضرتموهم بالنصرة واوعدتموهم بالجهر فلما جاءوا

واهلهم بالایعاد لتسلموا الی الدعی ابن الدعی امیرکم ابن زیاد [illegible]

و [illegible] اهل بیت پیغمبر خود [illegible] [illegible] ایشان [illegible]

[illegible] ایشان [illegible] آب [illegible] افلا یکفیکم منعکم

شرب الماء الفرات التی یشربه [illegible] یا امة السوء [illegible] اهل بیت نبیکم

لا سقاکم الله یوم المحشر فانکم اسوأ قوم من البشر [illegible]

ایشان [illegible] منع [illegible] آن [illegible] [illegible]

[illegible] چشم [illegible] [illegible]

در میان [illegible] [illegible] امام [illegible]

[illegible] حالی [illegible]

[illegible]

[illegible]

چون کشته   عزیزان نادیده کان رحون کشته   دیا ... ترین ... این بود ... این ... فیه

در نصر یح که فیه در ... به ایشان ... بود ... قوم ... اندر فرمان آن ... عجول این

بود ... که ... نه ... بجنات ... رسول ... مانند آن ... فانما ... جول

... بر ... ان ... در ... بود ... الذی

بصیر ... علیکم بالسوء ... فی امة ... الیک من فعال هولاء الکفر ... فیهم سوء ... جحیم

وستشهد علیکم سخط الجحیم ... بر ... خدا ... در ... جان ... در حق اعدا

... ادری ... خداوند ... ان ... پس ... از ... غضب ... از ...

ایشان ... روزی ... غضب ... روزی ... حضرت

... غضب ... چون ... غضب ... شهادت در ... کهف ... پس ...

برادران ... در ... آن ... عوض ... آن ... بر ...

آنکه ... غضب ... آن ... امام ... آن ... حضرت

... عوالم ... آن ...

دیده

... حال ... بر ... عرض احوال ... آن ... که ... شده و آنکه

از ... آن ... که آن ... ایشان ... رسید ... بنظر رسید ...

جراحات ... دل ... رسید ... بر کرده ... پس ... لعنت

... به ... رسوا ... آن قوم ... شده

دیگر ... | گر ... پیکی ... | ... آه ...
این ... | ... | ... ریه ...
... رو ... روی | ... روی | ...
... | این ... | ...
مجلس هفتم
... ... | چون ... شده ... | ...

... آن ... قوم | اگر ... دل ... داد   آه
... آنقدر سرود | ... روی ... سیاه
... جد ... | ... ظلم ... ان

ومن المواعظ ...
قال ... امر السلطان الجائر الاول ...
ام ادریس لسوال الامة با نا ... التربة ...
ولم یقبل السلطان ... ببعض ...
وما ... فاستشکروا ...
واعاد ...
الی السلطان ... واستنابوا ...
فدعوا بالرحمة واعطوا ...
الغرق ... المقتدر ...
لجناب رسول ...
العقل ... مولانا ...
بالکوفة ودعاء الحسین ... الرحمة و
... اهل الکوفة ...
انا الکلام ... ادریس ...
مع انه معصوم کالانبیاء ...
... ان
... الرحیم ... الدنیا ...
...
... العصمة ...
الی الامام والامام بالنسبة الی ...
...
...

با آنکه اش هزار زبان بود در سخن | یک تن نداد پاسخش از آن دلیر سپاه
تا چار تن بزرگ چه کوه آهنین نهاد داد | کاین کهنه و سند پایدار الاول بارگاه
حرف سخن ز مشورت ایشان نگوش عفو | زنقش سحب ... کس بجز ... راه
دیری نرفته روز و قاتق ما شود | تا که ... رنج و که برفرازد جاه
عالی جو ... پهلوان ... اید | خوان ار که ... و ... شد ... ره جاه

غرم النهار الیوم الملهوف فانه لنت او ما ... علی ... ثم ... فعلهم ... ثم ... ثم ... منقوا ... ناله و غلغل در ... | کز ... شرف ... ت بود | در ... که ... ت بود
بر هر کدام چون ... جاری ... | ... ت ... جهات بود
ملش زدل ... و ... قریب ... | در ... ت بود

وذهب بین الخیام الحال الکرام فاستقتهم ... فانصتوا فحمد الله واثنی علیه وذکره بما هو اهله وصلی علی الملائکة والانبیاء والرسل وابلغ فی المقال ثم قال امیر چون ... آن ... فرستاد و بازگشت ... ت ... شد ... بوجه ... اختلاف ... از ...

بیاری گشت ... ان ... طلب ... بیهوده ... و ... از پیر ...
... ان ... شده ... پر چون ... دو ... داشت ... جهد ...
خداوند که ... از ... و سلام ... پیغمبران ... کرده ...
... در مقال ... فرمود تبا لکم ایتها الجماعة وترحا حین استصرختمونا
والهین فاصرخناکم جعجعین ... رت ... و ... شما ... عجاب
چه شد ... شاد ... و ... در ... و ... ان ... که ... بود پس ... تمام ...
شار ... سللتم علینا سیفا لنا فی ایمانکم وحششتم علینا نارا اقتدحناها
علی عدونا وعدوکم ... کشیده ... شمشیری را ... دادیم و ... فروخته
بر روی ... آن را ... بودیم ... شما دشمنان خود فاصبحتم البا لاعدائکم علی
اولیائکم بغیر عدل افشوه فیکم ولا امل اصبح لکم ... همه ... دست ...
... صبح ... جمع شوند ... دشمنان ... شا ... نشد
... داشته باشید | هر که ... گرید | ... جهره

پای

[illegible]

[illegible] فهلا لكم الويلات تركتمونا والسيف

مشيم والجاش طامن والرأي لما يستحصف [illegible]

[illegible]

[illegible] ولكن أسرعتم إليها كطيرة الدبا وتداعيتم إليها كتهافت

الفراش [illegible]

[illegible]

[illegible] فسحقاً لكم يا عبيد الأمة وشذاذ الأحزاب ونبذة

الكتاب ومحرفي الكلم وعصبة الآثام ونفثة الشيطان ومطفئي السنن [illegible]

[illegible]

[illegible] ويحكم أهؤلاء تعضدون وعنا تتخاذلون أجل والله غدر فيكم

قديم وشجت عليه أصولكم وتأزرت عليه فروعكم فكنتم أخبث ثمر شجي للناظر وأكلة

للغاصب

للغاصب [illegible]

[illegible]

[illegible] ألا وإن الدعي ابن الدعي قد ركز بين اثنتين بين

السلة والذلة وهيهات منا الذلة يأبى الله ذلك لنا ورسوله والمؤمنون

وحجور طابت وطهرت وأنوف حمية ونفوس أبية من أن نؤثر طاعة اللئام على مصارع

الكرام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ألا وإني زاحف بهذه الأسرة مع قلة

العدد وخذلة الناصر [illegible]

[illegible]

فإن نهزم فهزامون قدماً وإن نغلب فغير مغلبينا [illegible]

[illegible]

مکتوب بجواب او رسید که از هر که [illegible] شده باید و هر که مکتوب [illegible] شما از بعضی [illegible] شما [illegible] مکتوب کرده‌ایم

و هر کسی [illegible] شما [illegible] و از کسی [illegible] کنند [illegible] خواص

از [illegible] در [illegible] این [illegible] جواب آن است که [illegible]

این [illegible] گفته [illegible] آن قوم [illegible] آن [illegible]

فرمود [illegible] آن [illegible] با آن قوم [illegible]

پس فرمود وما ان طبنا جبن ولکن منایانا ودولة آخرینا [illegible]

[illegible] و لکن این [illegible] شما [illegible] کشته شدن [illegible]

[illegible] این بیت را [illegible] اذا ما الموت رفّع عن اناس کلاکله

اناخ بآخرینا [illegible]

[illegible]

فافنى ذلكم سروات قومي كما افنى القرون الاولينا [illegible]

[illegible] بنه [illegible]

ازدل

از دل آن [illegible] شهادت [illegible] پایه [illegible]

[illegible] فلو خلد الملوك اذا خلدنا ولو بقي الكرام اذا بقينا و این [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

فرمود [illegible] فقل للشامتين بنا افيقوا سيلقى الشامتون كما لقينا

پس [illegible]

[illegible] ثم اما والله لا تلبثون

بعدها الا كريث ما يركب الفرس حتى تدور بكم الرحى وتقلق بكم قلق المحور عهد عهده

الي ابي عن جدي [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فاجمعوا امركم وشركاءكم ثم لا يكن

أمرکم علیکم غمة ثم اقضوا الی ولا تنظرون انی توکلت علی الله ربی وربکم ما من دابة الا هو
آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم پس تقاضای الهی در داده بود پس جمع نمایید امور خود
در کار خود را تا نباشد امر شما بر شما پوشیده و حکم نمایید [illegible] دل شما [illegible]
را [illegible] خداوندی [illegible] خدا اگر است
پیش [illegible] خداوند [illegible] راه [illegible]   ما که داده ام دل [illegible]
[illegible]   اللهم [illegible] فاطر السماء [illegible] یوسف وسایط
علیهم [illegible]
پس [illegible] خدا [illegible]
[illegible] حضرت یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]   پس [illegible] دل [illegible] درد داد
دل [illegible] درد [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]

[illegible]   [illegible]   **مجلس هشتم**

[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   این [illegible] نهاد
[illegible]   این [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد
[illegible]   [illegible] داد

[illegible]

با آن قوم محاربت کرده مجروح شد پس [illegible] از رفیقان [illegible] احمدی [illegible] شد

[illegible] شهادت [illegible] پیاده شد [illegible] عم حبیب [illegible]

[illegible] عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ [illegible] عُمَرَ اِنَّ الدَّعِيَّ ابْنَ الدَّعِيِّ [illegible]

الَّذِي [illegible] لَا سَقَاكَ اللّٰهُ [illegible] عَهْدٍ مَعْهُودٍ فَاسْمَعْ مَا اسْتَطَاعَ بِأَنَّكَ لَا تَهْنَأُ

بِدُنْيَا وَلَا آخِرَةٍ پس [illegible] پیاده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شد [illegible]

[illegible] امام [illegible]

[illegible]

[illegible] عَلَى [illegible] بِالْكُوفَةِ [illegible]

بِالْحِجَارَةِ [illegible]

کرم

کرد [illegible] سَعْدٍ [illegible]

الشَّيْطَانُ قَدْ تَمَكَّنَ مِنْهُ اللّٰهُ اَكْبَرُ [illegible]

[illegible] شد [illegible]

شد [illegible] اِنَّ الْحُسَيْنَ دَعَاهُمْ [illegible] اللّٰه

الْمُجْرِمِ [illegible] وَدَعَىٰ اَصْحَابَهُ [illegible]

[illegible] رسول [illegible]

[illegible] رسول خدا [illegible] شهادت [illegible]

[illegible] رسول [illegible]

[illegible]

[illegible] بِالظُّلْمَةِ الظُّلْمَةِ [illegible]

[illegible] آن قوم [illegible]

امام [illegible]

[illegible]

[illegible]

مستجاب دعای آن عزیز حضرت علام الغیوب خبر دارم در مناقب [illegible] معجزه بود از آن حضرت [illegible]

در حجر الله الملک العلام عمر بن سعد شوم غریب آن امام مظلوم آخر کارش به آنجا کشید [illegible]

[illegible] آن امام [illegible] مصداق خسر الدنیا والآخرة کرده و در عقب سلطنت [illegible]

[illegible] بود [illegible] حضرت مختار [illegible] رسیده دید آنچه [illegible] الملک الحمید [illegible]

چنانچه بود چون در دولت مختار آن ملعون [illegible] را با آنکه داماد ش بود به دست [illegible] کشته [illegible]

[illegible] لباس [illegible] در برکرده [illegible] تخت [illegible] آن [illegible]

داستان [illegible] آن روزگار [illegible] شیخ [illegible] امارت ری [illegible]

[illegible] آن روز [illegible] تا [illegible] طغیان را [illegible]

[illegible] آن امام [illegible] خوب [illegible]

[illegible] آن [illegible] دنیا [illegible] آن [illegible]

[illegible] دنیای [illegible] آن روز [illegible]

[illegible] دنیا [illegible] امارت ری [illegible]

[illegible]

[illegible] آن امام [illegible] آمده [illegible]

[illegible] کشیده [illegible] مصطفی [illegible]

در برابر حسین [illegible] آل و اصحاب [illegible] تشنه کام شهید [illegible] آب فرات [illegible]

[illegible] عباس [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] کشیده [illegible] گرفته [illegible]

آل [illegible] شهادت [illegible]

کسی [illegible] آن حضرت [illegible]

[illegible] آن امام [illegible] انگشتی [illegible]

[illegible] آن تیر [illegible]

خدا و رسول [illegible] شهادت [illegible] اول کسی [illegible] تیر [illegible]

[illegible] آن [illegible] آورد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ز نکوکش سر شاه و شهید | که سپاهش کی صف آرائی نمای | زان صف آرائی همی شد عرش سای

مجلس شهید | چون راست شد لوای ملک پناه | ز جنب رکت در وجب در پناه

کای لشکر سپه سر ار چه هر طرف ... | هر سو سپهبد است نه ای خنجر و سپاه

مقصود گشته گفتن و گلگشت جنب است | سوی سپهگری به سر نخجیر گریزگاه

بر همچون سپهر به تحقیر ره گریز | اندر پی لشکر جان بس بیچ راه

بر عزم حصم ز صف جانان دهم نظام | دارم سینه حوزه سپه بر چه تا سیاه

پیران سوزنده جوانان خورد دل | آورده ام برا به سپیچ مهر و ماه

انجم ار انجم اگر چه صد هست نیست بگ | با آن رای هست مرا با تو با آگه

چون رسم اهل رزم سپاه آوری است ایران | ترتیب صف رزم دهم با دل کوتاه

خود در ره رضای تو تسلیم عزم | از زمین گرفته الی فضه سیاه

در پی است گر نه او فدا از دوم زبان | یارب مباد اگر رسد جای تیغ راه

پس صف خویش چون عزم جای نظام بود | آسمان ور تا بجز منظم است ماه و راه

الحمد

سپاهیان چون آن سخن از امیر دادگستر در خطبه و عز خطبه هم چو این سخنان فصیح فرود و بسره بخشید بر بدن ایشان مهر و اقرار بهمان عهد و دولت سپاه و روشت و همایون حال کرده و گفته در تنها صف آرای شد و عهد و پیکان جهد و تیغ سواران صهیل یا پیاده بود و رد و بیت مناسب به شتاب در روز نبرد بوند و همی در نقوش ایشان پیاده و او دند در سلاح حرب ایشان سخن رو بشمشیر و نیزه و در رکیب از شاد شمار ره اصحاب آن فوج عباد گسی و در ارا بود و همه پیاده دو بر ما بتقدیر راه پس آن شاه کم سپاه متوجه صف آرای سپاه خویش کرد و میمنه را بزهیر بن قین داد و میسره و حبیب ابن مظاهر را داد و پرچم و بیرق را عباس برادر خود را داد و عباس برادر علمدار و حضرت عباس علیه السلام ربهت او بود و بنیاد مطر بر حسب رایت داد و تا بخیمه زینب در آن انجا بود و بر آن خندق هر دو بحیمه گردان خیمه و زرخند و آتش زدند تا مبادا از افقان

بخیمه ها بر زنند و متوجه غارت شوند | سوزان خندق وان همه گیره | همه نور حق از ازره بسره

همه گیره از زمین تا به در | همه از حق دریای آب در | خود اندر جلوه همچو هنر صد ا

بر اعدای دین ارزید حق | کهی ربه که چه پر در آهسته | خدا را چه دانست و چه پار آهسته

کهی از زبان صف زنان در رکیب | در مدینه همه جهنم وجود ایشان عجب | در دل ها ... ایشان عجم

سجان محو محبوب و در صنع ادام | مدیر رب مباد اهل فرنگ | کشته نجم ابر زنده را که تهر

زینب و ام کلثوم و صفیه و رقیه سکینه و نمیع ... را

ز عباس و کبر بها بند زار　　نقطه نحو ز مهر تیر خوار　　مینا و چشم من آن روزگار

ز قاسم بماند ره خار زار　　چه بود آن شب روز و شب　　نکرده بسم زنیم از طلب

از آن رازها نیاید مرا　　در آید کتابش بهانه مرا　　با همسره کرده بر دوستی

ز بس عمر از اینها نه نیکو بختی　　چنین است این فلان افلان　　در سوش بود بار زده یاد دست

ز خوردی تا به سال خوردی تمام　　بیادش بود عشق از آن نام　　بچشم عدو چونکه بستند کور

کم آید بمیران عز حضور　　دگر نه چه جای سبب بالها　　کشیده است خود را بدین بالها

در هشتی و شمشیر و تیری رسد　　سنانی از خون ای پیری رسد　　نبو هر از قصد و قدر درکش در حرب

رب لعزة تو رحم عرضه دارم تا از فضل بی نهایتش هر که که جز او دی جز این ... روزی سینه ای ... نیز دهد

در این ... چنان نقض شده هرچه نیکو بود در دو جهان در اینجا و رسول حد اول شده و ... حسرت بپایان بیدار تنگ

می روان کرده بودم دادی که باز است چنان که در رسان ... سبب لذت آن ... رسید و قهر بار ... ز روز

مرد در آن جای پاک ... در آن رهبر ... چنانچه بیت ... باب عزت ... ته اینجا شده ... زنده

بر که ... خواسته بود ... ضعف ... رو در ... آن روح روان را ... بیمگیر

بر اینکه

بر آن جناب ... عرض گو ... استغاثه ... یارسول الله ... اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد

انکه ... زر ... بد ... از ... هر ... تو ... نیکو ... سال ... کم شده ... عالم

عالم از ... دوستان ... رفتم ... ما ... امروز ... بجهت ... توشه ... رفتم ... چو ... سلام داده

عرض کو ... سال ... لیث ... را در ... در فلان دریا ... کرده و ... بر فلان جزیره ... آمدت ... بخون

بجای این ... عشق و ... مادر ... بجهت ... پدر ... دادی ... وز ... راه ... تا ... خود ... آن ... فقط

به آن جزیره به اسلام ... کس ... جز رسول الله که دین ... اعتقاد ... و فرمی ... ای اهل دنیا

ز آن جزیره تا به یک جای ... تا این ... ز تیغ ... ای ... جان ... پس ... شده مسلمان از آن ...

از ... لعنت ... ز آن کم ... در ... آمده ... نجو ... در عرب بعد ... هم ...

معروف ... قال ... همه ... کفر حق ... شده ... آتش ... خیره ... خار ...

پر از تیغ و کین ... طلایه ... چشم ... دین ... گران ... ز کران ... رب ...

سپه ... رفوق ... پس ... همراه ... حجاج ... سرد ... اشمر ... بن ... ذی الجوشن ...

سنجاج ... تا ... قیس ... روز ... بر ... کوه ... دشت ... برابر ... پیاده ... دشت ... علم ... اعلام

... در ... از ... عزت ... در ... شه ... ان ... در حضور

ده یداد و بر دولت بعضی از علما بحوالت و حرکت داد و اوقات [illegible] رایج کرده بعید [illegible] و مهر این [illegible]

و عمر دین [illegible] و اما [illegible] بوده [illegible] ایشان [illegible] و علامه مجلسی [illegible] دو هزار [illegible]

و در حضرت سعادت [illegible] مشغول است [illegible] هزار نفر بوده و [illegible] و چهار هزار [illegible] پیاده [illegible]

چهار صد هزار [illegible] شده و [illegible] بعضی از [illegible] و مهر آن [illegible] دو هزار نفر بوده

و تا بششصد هزار سواره و ... هزار پیاده باستناد بعضی از اخبار

در این [illegible] مامور شده [illegible] انتخاب [illegible] بقصید ایشان چنین [illegible] دو هزار [illegible]

نفر پیاده و [illegible] دو هزار نفر [illegible] و اما [illegible] بوده [illegible] علاوه [illegible]

و کاغذان [illegible] دو هزار نفر بوده و آنان [illegible] پس از هجوم [illegible] پیاده [illegible] رسیده

جمعی کثیر از [illegible] و پیران [illegible] خلایق محلات و دهات و [illegible] اصناف دیگر [illegible]

و کفاش و [illegible] و [illegible] نرسیده [illegible] محلات [illegible]

و مسجد [illegible] بازار [illegible] رسیده [illegible] دو هزار [illegible]

خارج کوفه [illegible] آن رسید از [illegible] دو هزار [illegible] و [illegible]

و در آن [illegible] رسیده [illegible] یازده هزار [illegible]

الیه

[illegible]

رسیده [illegible] کوفه را [illegible] کرده [illegible] بیرون [illegible] کوفه [illegible] هزار [illegible]

[illegible] و کوچ [illegible] دشت [illegible] کوچ [illegible]

[illegible] آنجا [illegible] انتخاب [illegible] هزار [illegible] دو هزار [illegible]

و [illegible] دو هزار نفر [illegible] مجموع [illegible]

[illegible] عراق عرب [illegible] تمام   [illegible] شده [illegible] مقام [illegible]

[illegible] در   [illegible] انجام

و [illegible] علامه مجلسی [illegible] در [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن امام [illegible]

و [illegible] آن [illegible] علیم

[illegible] آن [illegible] اللهم [illegible] تا آخرش که و منتهی کل ۲ آنست

[illegible] آن [illegible] آن [illegible] آن [illegible]

مطلق

ره آن بود که پیش از زمان جنگ با ملک حسین رحم آن امام امیر بوده که ربا درنگ نموده تشنه چون ماند بگذر
سجده را رسیده‌اند او را در اسب دو دیده و مدینه عثمان بازگشته برگردیده دین دست جنگ نموده لا اله الا الله تا مران امام
امیر حسین محترم و برادران روی داد چه روی داد و برادران و جوانان روی چه رفته و بر خواهران
و دختران او چه گذشته که جنگ این چه جنگ به قتل گشته است آغاز جنگ نامه شد مرقوم لب آن
یک مصطفی ... یارب چه رفته بر چه نشان در نشست است

کوتاه دست آن مردم ... است | کرناه و قافتان همه را دست در راز
سجده اگر بجنگم عثمان مرد نشست است | مردا که ماهی است و فرزند ماهی

پس در آن هنگام لشکر شقاوت نهاد عقب صفوف سپاه خود را ساخته تمام از هر نوع جرح رسانیده
مقصد اذیت آن امام امیر و دشمنی حرم محترم بر روی سرنا و طعنا فی حضور اهل اوقات
و خیام حرم محترم ... اسبان خود را جولان داده اورده و در گشت آن رسیده بر آمده باری
کمان مرگ کشیده و انیده و سوختن آن شعله آتش سوزان ... و نا اهلان آن سینه ... روز
نموده و چنین زنان یک یک را اعلیحضرت سینه ... و در آن ... ... نداده و ادو جانیان

مقابله ... [illegible]

بالنار دخلنا و یوم القیمة ... اگر ... جمیع ... الا اهل ... [illegible]
تا جان ... امام ... بر آن قوم ... امام ... [illegible]
پیش ... و مراد ملعون عرب و عجم ... آن امام ... خود ... آن حضرت ...
یا انا ... جواب ... بیشتر ... عیب
المغربی انت بالنبیاء و اولیائها ... [illegible]
بر ... آتش ... بر آن ... و زبانش ... قطع
امام ... دعوی ... بسبب ... فانهم الفاسقون ... [illegible]
و قد امکننی الله منه ... آن امام ... [illegible]
تا ... این ... [illegible]
او را ... آن حضرت ... [illegible]
از ... آن حضرت ... [illegible]
خطاب بر آن امام ... [illegible]

مکالمه ... امام ... [illegible]

[illegible]

به دو شاخ را آتش بر پیش نهاد آنحضرت در دنیا برای خوبان روزی افروخته امام حسین از شنیدن آن سخن لرزه

بر اندام افتاد و از نفس متغیر گردید فرزند دست به عبا برده گفت در عوض گواهی خدا ... می برد دوری

آتش و درخت را بنی بالای ایمان بخشید به عجز آن ... عاشقان فرزند آب آن بالای ... وآن ایمان را از زمین

در غلطانیدند و دو ... آتش آمد نخست تا که بر سوخت و از آتش دنیا عذاب جهنم آمد درخت تشنه ... بسیار

حصاری نهاد گرد او چنین و اصحاب چنین نظر کشیده بجهت آب فرات ... شکم ... جاهلیت نیز داد در شهر مجید

سخن او که هر یک قطره از آن ... چشیده تا هر کدام ... را پیدا ... و بود او از ... جهنم

و در حق ... ده ... خدا این ... امروز روز تشنگی ... و گواهی فرزند ... عجز آن ... صید ... تشنگی

سند ... و خلاف ... آن ایمان تشنگی ... و بر ... کرد ... ابن ... حجر ... رسیده ... آیة

دیگر عبد الله بن حصین ... حضرت ... خدا و ... از تشنگی هلاک کن ... از

... در ... ده ... از تشنگی ... چون آب ...

او ... حسین ... به ... یکدیگر ... از عطش ... پیوسته در ... تشنگی

... سینه ... سجاد ... آن امام عباد ...

فاطمه

جزء ... حصین ... بن ...

جزء ... عبد الله بن حصین ...

جزء ... شیعت

یا بن فاطمه ای حسین تو چو صورت از حضرت رسالت داری ... که ... ذریت

بر رسول ... برای عزت ... آن حضرت این آیه ... إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ

إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ... آدم

و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر ... عالمیان ... بعضی از ... بعضی ... حضرت ... ذریت

عالمیان ... که ... آل ابراهیم ... حضرت ... آل ... اسحاق ... ابراهیم

محبت ... رسید ... این ... عوض ... بن ... از ... ماء ... خود

اللّٰهُمَّ اَذِلَّ لِمُحَمَّدٍ اَنِّي اَشْعَثُ ثَلًّا فِي هٰذَا الْيَوْمِ لَا تُعِزَّهُ بَعْدَ هٰذَا اَبَدًا ... فرزند

... این ... روز ... دیگر ... روز ... عزت ... فرزند ...

به ... آن حضرت ... قضای حاجت ... از لشکر ... تا ... عقرب ... آن

سینه ... از ... عقرب ... رفع عقرب ... غلیظ ... روح

... رسید ... آن حضرت ... رسالت ... پیش از

آن ... بیاورد ... آن ... این گونه ... زخمهای ... آن ...

ازو نام او است آن به این گونه پس آن امام رحمت با آوازی بلند بر عزم موعظه آن جماعت خود پیش کشید ندا داد
که ای اهل عراق ای جماعت نفاق سخن مرا بشنوید و تعجیل در امر قتال منمایید تا شما را موعظه نمایم و حجت خدا را بر شما
تمام کنم اگر انصاف دادید به سعادت خواهید رسید و هرگاه انصاف ندادید پس جمع نمایید رأیهای خود را با شرکای خود
پس بر خود شما مشتبه و غصه نگردد و حکم کنید در باب من و مهلت نبخشید مرا بدرستیکه یاور من خدایی است که
نمایید نسب مرا که من کیستم و آنگاه برگردید به جانب خود پس ملاحظه نمایید که آیا حلال است شما را خون من و شکستن حرمت من
نمی‌باشد حرمت و حضرت رسالت است آیا نیستم فرزند پیغمبر شما و فرزند وصی او و پسر عم او و اول کسی که
ایمان آورد به خدا و تصدیق نمود رسول خدا را به آنچه آورد از نزد خدا آیا حمزه سید الشهدا عم من نیست آیا جعفر طیار
که در بهشت با ملائکه پرواز می‌کند با دو بال در طیران است عم من نیست آیا فاطمه زهرا مادر من نیست آیا خدیجه کبری جده من
نیست آیا نرسیده است به شما آنچه رسول خدا در باره من و برادرم حسن مجتبی فرموده هذانِ سیّدا شبابِ اهلِ
الجنّة پس اگر این سخنان مرا تصدیق کنید و اگر تصدیق نمی‌نمایید آنچه می‌گویم
و می‌دانید که حق است هرچه می‌گویم و بخدا قسم که هرگز دروغ نگفته‌ام از آن روز که دانسته‌ام خدا غضب می‌فرماید بر دروغ گویان
گفته‌ام و آنچه می‌گویم راست می‌گویم پس اگر چنین است پس هرگاه تکذیب من نمایید در میان شما جمعی هستند که

و هرگاه مرا دروغگو دانید سؤال نمایید که خبر رسیده به شما در آنچه گفتم جدم رسول الله در حق من و برادرم فرمود از اصحاب رسول
نمایید از جابر بن عبدالله انصاری و ابو سعید خدری و سهل بن سعد ساعدی و زید بن ارقم و انس بن مالک تا خبر
دهند شما را که شنیده‌اند آنچه گفتم از جدم رسول الله در حق من و برادرم حسن مجتبی آیا این بس نیست که
یغیر برشما ثابت شده و شما را مجال انکاری نمانده پس چرا از این کلام رسول خدا مانع نمی‌شوید شما را از ریختن
خون من در این سخن بود الله اکبر از صبر و شکیب آن زبده آل عبد مناف و عمرو برای آن بیچارگان اشرف
و ظلم آن جماعت خلاف منقول است و چون آن امام والا مقام سخن آخر را به عهد آن بی‌ادب استدلال جان پرور نمود شمر
در کلام آن غریب فرو رفت و گفت اَنَا اَعْبُدُ اللّٰهَ عَلیٰ حَرْفٍ اِنْ کانَ یَدْری ما یَقُولُ
و چون جبیب بن مظاهر این سخن را شنید عبادت میکند خدا را بر انحراف و شنید و من میکنی به این سخنان دگر
از شقیه از تفکر بر احوال آن کتاب و شنید آن سخن را ای آن بر جنبید از خلاف در حضور اصحاب به دور
مخاطب بر جا بود در کلام بشر از او نمود وای به تو ای ملعون به خدا قسم که آن عبد الله عالم بکتاب بیچو غیر به خدا ای کند مومن
تو را عبادت می‌نمایی خدا را بر انحراف و شهادت می‌دهم که تو در ادعای خود راستگویی ای بزرگوار
معذور باید دانستن که مهر زده است بر دل تو و نمی‌دانی آنچه او می‌گوید خدا را از آن مهر زدن صاحب سعادت

(margin, left page:) پیغمبر با شد اصحاب و در تجلی او ... از آن جماعت و ... در آن گفت
(margin, left page:) و از شمر که عبد الله ... اول آن جوان
(margin, left page:) حضرت ... آن
(margin, right page:) خطاب ... حضرت امام حسین ... آن ...

و آن بر وجود از شهادت بی نصیب بود این سخن بود و آن امام غریب در کمال صبر و شکیب اصلاً سخن آن بی ادبان در ترشت

آن جفا پیشه طفلان را منع نمی نماید و رد و بازو نمی خشم و حجت و نفی دعوت در کمال رافت و ملاطفت زبونی کرم گشته و

در آنچه گفته شد سخنوری از رنگ بشنید یا در آنچه گفتم و شکوه بیک دارید قسم بخورم به حق ذات حضرت خداوند تبارک و تعالی که

در هر مشرق و مغرب بر آیند بجز او که در مشرق و مغرب عالم فرزند پیغمبری شما را غیر از من نیست و اگر باز

گونه نیست وَیْحَکُمْ أَتَطْلُبُونِی بِقَتِیلٍ مِنْکُمْ قَتَلْتُهُ آیا کسی از شما را کشته ام آیا بخون خواهی کسی از من انتقام

گیرید و یا عقبی آورده یا مالی از او ربوده باشید و از من عوض مال را طلب کنید بشرم آورید و انتقام جویند که را

سعی در شده و باشد نسبت شما مروی است بر هیچیک از آن سپاه شوم جواب آن امام مظلوم را نداده و همه در عوض عداوت

خودی بر باد اعتنائی بر آن نکرده و حضرت آنگاه مکشف ... نام های شیعه در چنین حالی را که حضرت دیده که

باز این همه جفا و ستم پیش پای ولی پیوستند که نادان کسی نرسید ازنده اورا جواب بدی به ... با آنکه جمیع

است قوم خود را شنیده بدر و هر کس را که حضرت حضرت رسول خدا و نه و مرد و اطفال و درستی مید نشسته خواهی شان از آن

خطابش با حضرت کنم تا هر رفا نجهت و هر شرفش کر ... وارد هر نعیم کوی   حضرت غازی با لب عطشان

بالیقین   جرعه نوش راح رحمت از می ریحان دین   پر نا سر در طریق سینه   سکر ...

تا که

تا که در راه الله و مقدس شده شهادت بیقین   منقول است در روزی آن حبیب حق حمید ارض کوکه با اطفال کرد

در میان کودکان حضرتش بود در صحن بازی کردن در روز و بیرون مشغول بود آن شاهزاده شهادت بر بالین آن بر نقش بر

شهادت کشیده و گاه پیش آن اطفال نشسته و گاهی ... را خواهش میکرد و بیخبر به سینه مبارک حضرت رسول آن

در سینه و آن عزیز الله را از ... آن کودک آن محبوب حضرت حق اعمده اکرم و ادغام هر کس که آنجناب ... دیده و دیگر

بجهد یکیاره و راه فرار در گرفته میرفت آن کودکان از چپ و راست گریخته راه و بیرون او میرفت و آنجناب پیروی عقب او

هر طرف میدوید تا آنکه او را گرفت و در بر کشیده و یک دست در زیر ذقن وی نهاده دست دیگر بر او در گرفت

و میرود هان او را میبوسید و میفرمود آن اطفال هر یک شاد باشید در خانه آن ... است و من از تو هستم جنانچه در ... است

هم از حدیث است که روزی بیمون که دید ... نه هم در ختم ... در ... و به هر ... که ...

و بکمال محبت و وداع دست دعا بر داشته فرموده اَللّٰهُمَّ اُحِبُّهُ فَاَحِبَّهُ ... خداوندا این

دوده سینه خود را دوست میدارم تو نیز او را دوست دار و چنین فضیلتی باشد بر ... و باوی چه کرده

بر اهل بیت ان کشتند و هم فرمود ... جوابش ندادند   ز نهار از خون او لب ببستند   ندادند آب تا جیب ... بکشتند

بر ابر روز آن مرد و کسی ... ندادند با ... خفتند   خفا ... کرد ... شد مقتول

بقبرش آب ار کینه بستند | ز نه و ختم عالم کسب بینش | ازان کش تشنه لب زنان [illegible]

چرا ای اهل عشق خود ز بخود داری | ز دامن دست دو بیمار ببستند

مجلس دهم

پس بهر یک شب ازان نور جان نیز | شد در صلا ... بی نوا غرقه در ستیز

این بود وعده های شما ز بهار ما | و زلاله زار ها [illegible] ز فرط محبت و خیز

کو آن خلاف وعده و مردن تو آنام | کو آن کرف وعده در بنجاک تو را اکنیز

خوش هم غذار ها بر سبز کرده ایه | خوش جوی بار ها بر گشته سیل ریز

کو نا بهار عمر جانی کو بتان بهار | یا لاله زار روی علی اکبرم ستیز

شد خشک ز سموم ستم سبزه زار ها | لیکن بهر کشت جهانی سر بسنگ خیز

کو نخله ... بار برور آمد بهر رای ما | کو ... برای آمد زهر تیز

... حیات و خرمن عمرم بباد رفت | راز و ... کشت ... چه به عزیز

تا ... تایب ... کجا بار گفت | باشی عزیز کز که روی در گریز

... عهد ... است ... | جان ... زنید دامن ... است شو ستیز

وانه

درین ... و ... دریش ... | در ... عهد ... ز ... چه بس ... دیگر

تا عاقبت ... بحد ... زحیات شد | انسان ... خود ... ز خفت ... خیز

... ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس آن غریب مظلوم بآن قوم شوم خطاب نمود و صلا در داد ... شبث بن ربعی

و یا حجار بن ابجر و یا قیس بن الاشعث و یا یزید بن الحارث الم تکتبوا الی ان قد اینعت الثمار و اخضرت الجناب و انما تقدم علی جند لک مجندة ...

... [illegible] ... قیس ... یزید ... حارث ... رسیدن ... آن ... نبودند

و در آن وقت در برابر آن امام ... [illegible] ... و اول کسی ... بودند ... ... نازی

اظهار ... [illegible] ... آیا نوشته ... و ... بدیده

... [illegible] ... بسته ... دری ... [illegible] ...

... [illegible] ... در ملک ... [illegible] ... چه ... جانم

... [illegible] ... عزیز ... [illegible] ... طلب

... [illegible] ... آل محمد ... [illegible] ... آن ... آتش

[illegible]

ورنگانه ترا لذتی بود در آن میانه اعتنائی بان همه فریاد تا آن امام زمانه نمود و فریاد و درد های [illegible] فاطمه

عجب بیهوده گوئی ما مینمائیم چه میگوئی و ما در [illegible] در این [illegible] بود [illegible] عزیز [illegible] خود [illegible]

مرادش [illegible] بر قول [illegible] در [illegible] خود [illegible] بود [illegible] این [illegible]

دوری [illegible] آن [illegible] از آن [illegible] آن [illegible]

عمر [illegible] آن [illegible] الله [illegible] آن قوم [illegible] العظمه لله [illegible]

آن امام [illegible] آن [illegible] عزت در مناجات بحضرت رب العزت [illegible] خداوندا

حسبت [illegible] این قوم ناحق را بسوی کفر دعوت میکنند ایمان مطلق را [illegible]

[illegible] [illegible] کنید [illegible] [illegible]

که [illegible] سلمانی [illegible] آن قوم [illegible]

[illegible] داد مانند [illegible] مانند [illegible]

و پایان [illegible] بکمال [illegible] [illegible] رب [illegible]

[illegible] در [illegible] حضرت رب الارباب [illegible]

مراد

[illegible]

مراد آن جناب قیس این است حیران آب [illegible] آن [illegible] [illegible] را

[illegible] آن امام [illegible] که [illegible] عزیز [illegible]

[illegible] [illegible] پس آن امام [illegible] از آن قوم [illegible]

[illegible] خواهند [illegible] ما آن را [illegible]

لشکر شیطان چه میکنند با آل زهرا کنیزان چه میکنند این شور [illegible]

[illegible] چه میکنند مردیست و آن قوم [illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] را [illegible] چه روی داد [illegible]

[illegible] آن تیر اندازی [illegible]

[illegible] این قدر [illegible] از [illegible]

تاختند دیگر چه گویم زینب و لیلا چه گفت باز عباس را القاسم و اکبر چه بود راز

کن را چه دانی ... و [illegible] داند [illegible] کرد [illegible]

اکنون [illegible] اگر [illegible] شیعیان [illegible] ایمان [illegible]

بود [illegible] آن [illegible] امام [illegible]

آن [illegible] [illegible] جوانان [illegible]

مختار [illegible] آن [illegible] بخت [illegible]

[illegible] مختار [illegible]

از [illegible] مختار [illegible]

کرد [illegible] چرا [illegible] آنچه [illegible]

[illegible] چنین [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] آنچه [illegible] مختار [illegible]

[illegible] آن طرف [illegible]

فرا

و در رفت [illegible] آن [illegible] فرمان داد [illegible]

[illegible] آن [illegible] نجف چون

هر [illegible] آن امام [illegible] آن حضرت [illegible] شرف عقیدت

شرف [illegible] آن امام [illegible] حضرت [illegible] شرف حصول

از آن [illegible] الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ [illegible] سلمان [illegible]

[illegible] هُنَا إِخْوَةٌ [illegible] فِي دِينٍ وَاحِدٍ [illegible]

بَيْنَنَا سَيْفٌ [illegible] شمشیر [illegible]

[illegible] آنچه [illegible]

[illegible] چنین [illegible]

[illegible] أُمَّةُ نَبِيٍّ وَاحِدٍ امْتَحَنَا اللهُ [illegible] فِي [illegible]

[illegible] یک [illegible] حضرت خدا [illegible]

[illegible] الْحُسَيْنَ [illegible] رَسُولِ اللهِ [illegible]

تنبیه

هٰذَا ابْنُ سَيِّدٍ [illegible] [illegible] رسول خدا پیغمبری [illegible]

[illegible] فاطمه [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] فرزند پیغمبر [illegible]

[illegible] مسلم بن عقیل [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] فاطمه [illegible]

[illegible] [illegible]

عبدة اللات والعزى [illegible]

[illegible] ابن فاطمة [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

يا ابن الهالك [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

على عقبها [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

شد دل نو دهای کرده مردمان سر در آن زد شاد از کلام این چون دشمن شوری در آن گاه رسید شفاعت بوی که در دریخت
قومی جز ریزه چون در شیرهٔ شوری را در نقد نماینده با بدان بری تو یک بود که رشیح لجاج و متفق بر طرفین
از تحجاج قایح گشته هر یکی از تقاضای ز نیز آمده مرام میان تو در مطلبه که عرضه بدهد نصیحت خودها پای رسانیده

شنیده ایستید مو

دا جو موز رسیدی   مستانه دمال شنیده ای دفاش   در بر تابش چون کفته فاش
پس چها هر که دارد دوستی   گر لبو زخود کرد ان نکو استی   در برابر بغیرت حرف سخت
گاه رگ تا شده از پیش سخت   چه جانیای من بلا کرده انی   صد که آن حالت گسسته ای تو
وان جای لبخی وار قوم درم   میکشیدی زان بجهش آرم   رامش کین بیشه وا آن پیاده ه
وان حسب رها ز حرف سینه ها   جایی از نه عجب بنو نگب   گل محجوب جنت بین حبیب

مجلس یازدهم

ای مهر تا ره تف بر شور فقب   آمده دم عطش دیگر مام التهاب

تا داشت آفتاب نهان چهره به بود   نه تاب ز سپهر ره رخ بوز زتا ب
خاکم بسر دشت دو دار آفتاب تشنگی   از تف تاب جز ره کو اختیا ب
او ضایع از زمین منقلب آید در قعب ورز   از بیر وار جوان بپهر راست نقو ب

میراب

میراب حسب آب شد از شرم بس عکس   از کاش در شبکه خود دا ندی قب ب
گردید وقت آن تو تو بر پناه خلق   اکنون پناه و بدیه تخور خوان تو زیب
روت بپر بدیه روزنامت بزنگ داد   ازان بدیه نام بدین بحر دان شتاب
از شیشه در تموز ز خونی به چه جو بال   کا سو ال شده در هم بهت ازان گه پیچ و تاب
تا پلنگ از غصه وی تار بسیحی   او در تاب تف از تو تا گه جمع ب
ز خلق بر خستی نه جنت تو قرار دل   نه کرد کین تشنه به طلعت دل کباب
با یک جهان عطش چه کند تشنه لب بر   اف بر تو ای زبانی شد ای همچون سراب
بر حرف صنیف بهره خود خوانده صحیفه   محنت گشته ز آب الا آب کوی آب
رو دان ز غصه است چه جهان دهند گاه   نز نان لب عنبره وارده و تنز در هم سراب
الا سر این ستیصه حکیمه در نه قاش ن   همچون بحنه از ترف و ام وحید باب
حالی زنشرم آنچه لبه رفته آب شد   آتش بنار و خاک همه آتش شدار زنیب
اسماعیل حسینی و استاد مصیب نمود الی ثران ترخند را دل و اکنون از اول تا با غرا انگه چون آفتاب

چون تاب عاشری با سوز تاب التهابش در آن پهن دشت حسینیه آن شاه فرد آفتاب با آن سوز و تب
در تابش شد و بجز ادارات عوضیه ... فرو ... دشت قلب ... ریزه کان زان منار قرب
احدیت را شور به سوز و عطش ... گشت و مرد و زن آن انجمن از خرد و کوچک و بزرگ دیگر ... از لب
خود و خود در ... از تب عطش ... پیر حال شده و راه چاره ... دو سواره حسرت بر آن برکه
حضرت ... شده ... از تب ... آن ... آب ... از آن ... آن ... ممنوع
کودیده ... از فرط غلبه عطش بر آن حضرت ... این ... ب فات ...
بر ... از آن حضرت رخصت میدان ... واجب ... عطف بر آن تا ... و حسین
در حضرت و میدان رفتن ... چون حضرت ... برای
در ... آن ... تاخت ... آن گروه ... جمعه ... رفت
حضرت رسالت پناه ... صحیفه ... آن ... حضرت علی
... حضرت خیر الانبیاء ... برادر
... مردم ... ادم

موعظت ... حسین
همراه ... قدم عدوان

مردن

مردن ... عالم ... حضرت ... دیده ... غلغلها
بحضرت خالق ... نور ... فی
در ... دنیا ... گرده
در ... خدا ... حضرت ... ها و شاه ...
انچه ... فاطمه زهرا ... محمد ...
حضرت امام حسن مجتبی ... دنیا ... کوری ... یکی
... آمد از عهده آن ... الحزن ... قرة
و این نتیجه ... فرزندان ... اجم
محترم ... حقوق
... حضرت ... ایشان ... عظیم
و درین ... حضرت ... ملوک ...
داشته و ... بقدر

سر خوارزمی بحرینه دانقد بیحیائی را پیشه خود نمایید [illegible] آب فرزند پیغمبر خود را

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ادیم نادان چه میکنید | بر حرب خویش فریب شیطان چه میکنید | رنج و ستم خورند و بخی زکشند تیغ
ادیم ازین قضیه جبرائیل چه میکنید | بر قند که ز قند که بر باد میدهد | با این خطاب حضرت عثمان چه میکنید
عثمان [illegible] خلیفه زحق امام بود | تردید باین همه برهان چه میکنید | [illegible]
برا این گروه کتیره قرآن چه میکنید | [illegible] | برا این [illegible] سلیمان چه میکنید
قرآن ناطق هدی را کشته زار | یاد از رسول داد دل ایشان چه میکنید | [illegible] رسند باز

تا نگرند

۱۲ از قوم حسینیه که جگر گوشه زهرا است
از جمله شهدا جرعه آتش تمنا است
[illegible]
برایشان خوار [illegible]
این از بهر ارث غیر از مادر پاکش
بر جمله حلال [illegible] بر تقاضا است
از ارث شعرا که بگذشت ز سر آب
[illegible] گفت و ز ناله آه ز دل [illegible]
از درد [illegible] دل [illegible] محزون
[illegible]

تا نگرند شکوه یزدان چه میکنید | [illegible] تمام | بر این سپاه لشکر سلطان چه میکنید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لیضیه موعظت سرایان امام

در جناب نصیحت و موعظت داده بود در آخر خطبه به صدای بلند آن قوم خودپسند را مخاطب کرده زبان به سخن گشاد که
ای قوم مرده دلان شما در ... گذشته از صفات ما در دنیا و حوادث ایام عادت شما ... اموال عیال و اطفال ایشان
اموال دنیا ... دیده ایشان ... بر رنج و تعب ... و کرب ... جناب ... خواتون ...
... در خیال ... آن ... چه ... کرده ... این روزها ... و ... گرفتار ... نشسته ... هر یک
از شما ... آن کس ... چه حالت رنج ... که ... تیز
باشند ... چشم ... که خدا ... در دنیا ... در ... آن ... تیز
پس فرمود ای خودپسندان ... شما ... در ... اگر ... پیشوای ... آیا در حقیقت شما
... سید ... عرض کرده اند اللهم نعم ... فرمود ای ... که ... شما
زاده حضرت رسول و فرزند علی مرتضی و نور چشم ... پس قدری ... تجمل ...
بر ایشان گریسته فرمود ... شما ... آیا ... حضرت رسالت پناه است
باز فرمود آیا میدانید ... فاطمه دختر آن ... گفتند آری فرمود آیا میدانید ... ام خدیجه دختر
خویلد آن ... بهترین زنان امت ... مسلمان شد گفتند آری فرمود آیا میدانید ...

الشهدا

۲ ... واجب ... منکر ... گفتن ... تا ... از ... انبیا ...

الشهدا ... گفتند آری فرمود آیا میدانید ... کرده ... در شب
... شب ... گفتند ... پس ... فرمود ... تیغ ... که ... حمزه
... در حقیقت ... رسول ... پس اکنون شما ... جدا
سید ... میدانید ... حضرت رسالت ... فرمود ...
در ... گفتند آری فرمود آیا میدانید ... آن ... است که
... فرمود آیا میدانید ... آن ... گفتند آری فرمود آیا میدانید ...
پیش ... رسالت ... اسلام ... آن ... گفتند آری فرمود
آیا میدانید ... اسلام ... دختران ... حضرت صدیقه ... گفتند آری پس ... است
و ... شدید ... کرده ... ایشان گریست و در ... ایشان ...
آن ... گفتند ... فرمود ... تستحلّون دمی وتطلبون ذلک ... پس ...
... حلال کرده اید ... و ... حرمت ... طلب کرده اید و ... حلال ... میدانید
حضرت ... و ... گفت ... آب ... فرمود ...

بیچاره‌ها را آنجا رانده و هم آنها مانند شما حاجی بسته و چنان مانده در بیابان عاقبت دارد و در فردای قیامت در جواب

اقامت کرده جمعه [illegible] در دست [illegible] و گفتند [illegible] بود [illegible] و بر شما امروز خصم [illegible] بادشمنانم

هم عنان [illegible] و همچنین [illegible] سخن [illegible] سخنان [illegible] از جنبی [illegible] دل [illegible] را [illegible] دو [illegible]

و ما بر این [illegible] بازی آن [illegible] داشتم پس گفت باشد [illegible] اثر نکرد تا اثر هیچ

در دل خنیر نکرد نیاز [illegible] نور [illegible] نه [illegible] کرد

مرو [illegible] آن [illegible] و لکین [illegible] در جواب [illegible] آن [illegible]

تا [illegible] گفتند كَلَّا وَحَاشَا لَقَدْ عَلِمْنَا ذَلِكَ كُلَّهُ وَنَحْنُ [illegible]

تَذُوقَ الْمَاءَ عَطَشًا [illegible] آنچه [illegible] خود [illegible] دریم [illegible]

[illegible] تا با لب تشنه شربت مرگ را [illegible] و [illegible] پای [illegible] آن [illegible]

و [illegible] شریعت خود را [illegible] حق [illegible] و لا قوة الا بالله [illegible] و در آن [illegible]

[illegible] سال گذشته [illegible] ترسیده [illegible] غضب خدا [illegible] مقام [illegible]

[illegible] غضب خدا را [illegible] گفتند [illegible] پسر خدا است و شده و نشده غضب خدا [illegible]

در قرآن

جواب قسم [illegible]

در قرآن گفته هیچ کس پسر خدا نیست و نشده و نه غضب خدا را [illegible] در قرآن [illegible] آتش [illegible] شده و از خدا [illegible]

گونه و شده و نشده غضب خدا بر [illegible] و پیغمبر خود را عقب انداخته و شده و نشده است غضب خدا بر [illegible]

پیغمبر خود را عقب انداخته و شده و نشده است غضب خدا [illegible] [illegible]

و شما در این [illegible] حضرت علی [illegible] [illegible]

و در [illegible] است [illegible] و شما [illegible] این [illegible]

و [illegible] حضرت [illegible] [illegible]

و حال [illegible] [illegible] در میان [illegible] و آیا در حق [illegible]

سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ [illegible] خدا و رسول [illegible]

و هر کس در دروغ گفته [illegible] [illegible] با [illegible] و در روایه [illegible]

[illegible] [illegible] خدا را [illegible] داده [illegible]

[illegible] صدق [illegible] و آل او است [illegible] خود [illegible]

پس [illegible] دار کرده که حق خدا را [illegible] در میان [illegible] و [illegible] پیغمبر [illegible]

[illegible] سید شباب اهل الجنة [illegible]

۲ دروغگوی [illegible]

از نسبت ... برابر ... قدری ببینید آگاهی بخورید که ... دارید ... [illegible]

دانست ... از آن قوم ... و ... است ... بالا ... که فاحشتی ... [illegible]

لا تأتيكم الغمة الساعة ... الغاشية ... [illegible]

فارغ باش ... و غم ... در ... جهنم [illegible]

آن ... چون ... شنیده ... آمد ... [illegible]

... آن ... از ... [illegible]

... [illegible]

... ملاقات ... آن ... [illegible]

بر آن مظلوم ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

کند ... [illegible]

شد

شیده ... [illegible] ... آن ... [illegible]

در حالتی که ... بعد ... آن بزرگوار ... آن ... [illegible]

بر آن سید ... [illegible] ... ملکوت اعلی ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

حتی ... [illegible]

... [illegible]

آتش ... [illegible]

... [illegible]

... آن ... [illegible]

... [illegible]

لبس بیمار آن عابد در صحرای که چو بدان [illegible] پیر روش کوه تفاوت این [illegible] در بیمار یا آن چنین وفادار [illegible]

مراد از آتش [illegible] هوی [illegible] قرآن [illegible] نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم و آل ابراهیم [illegible]

اگر کلمه بردا و سلاما [illegible] اثری از آتش در دنیا [illegible] عشاق [illegible] اخوان [illegible]

[illegible] خاطری [illegible] ده [illegible] و تیز [illegible] چک [illegible]

[illegible] نمرود [illegible] خاکستر [illegible] زبان [illegible] و محلس [illegible] تاخ [illegible]

و آن [illegible] در دوزخ [illegible] و در [illegible] راند [illegible] علیه [illegible]

اللهم والمواب [illegible] جبار [illegible] آتش [illegible] در جحیم [illegible] همان که حضرت [illegible] آن

[illegible] شد حتی [illegible] شیعه [illegible] آن [illegible] هر کسی [illegible]

[illegible] خلیل [illegible] که آتش [illegible] گذشته [illegible]

[illegible] در حریم [illegible] ملایک [illegible] آمد [illegible]

و فرمان [illegible] جمیع ملایک افلاک [illegible] و مسباح [illegible] آدم [illegible] فی الاخر

الا الخليل عبداك بعبدك و توحيدك وابتلي ببلائك البلية هل لنا حصة بصبره في

تمّت

في بلاد الله الداهية [illegible] بنعمه هو خليلي آتاه ولكن لي عبد بعبد في سواه ان ا[illegible]

فيكم فانصروه وادي استعار بكم اعينوه [illegible] که شد [illegible] روح [illegible]

و [illegible] که آن آتش [illegible]

[illegible] آن آتش [illegible] سنگ و چوب [illegible] آتش [illegible]

از آتش [illegible] خلیل [illegible] آتش [illegible]

[illegible] جواب [illegible]

[illegible] که [illegible] آتش [illegible] خلیل [illegible]

[illegible] خلیل [illegible] آتش [illegible]

[illegible] فان علمه حالي [illegible]

عن سؤالي [illegible] عزت و عظمت [illegible] آن خلیل [illegible]

شد [illegible] آن [illegible] آن [illegible] جلیل

آن خلیل جلیل [illegible] که [illegible] تیر [illegible]

نویان بود و بس از شدت عطش در عین ضعف و غش زبان تفتیده [illegible] بطرف لب دوختن جگر تشنه [illegible]

بر عکس [illegible] تشنگی [illegible] [illegible] یا قوم اسقونی

شَرْبَةً مِنَ الْمَاءِ قَبْلَ ذَهَابِ رُوحِي عَنْ جِسْمِي فَإِنَّهُ قَدْ [illegible] كَبِدِي [illegible] در جواب آن قوم گفتند

داریم بایستی [illegible] اگر مقصود این است [illegible] این عطش [illegible] بر داریم پس کرم اجازت فرمای تا بروم

و از بحر کرم [illegible] حضرت [illegible] [illegible] آب [illegible] خون از طرف دیگر [illegible]

خونش پاک [illegible] تشنه ام اما نه بر [illegible] من خواننده قرآن [illegible] [illegible]

و هر که بمطلبی دیگر با حضرت داور داری فرمایش فرمای تا علانیه [illegible] روم [illegible] در [illegible]

مهلت نداد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

در که [illegible] در عرض حاجت شد [illegible] [illegible] [illegible]

در چشمه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

با تو [illegible] میان داریم   این زمان [illegible] داریم   با همه رنج [illegible]

همه درد [illegible] تو [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]

[illegible] اشرف   [illegible] رنج [illegible]   [illegible] ای کریم خدا [illegible]

[illegible]   [illegible] است این [illegible]   این حریم [illegible] است

همه [illegible]   [illegible] تو [illegible]   [illegible] [illegible]

[illegible]   داشت [illegible] [illegible]   [illegible] در [illegible]

[illegible]   [illegible] آن [illegible]   [illegible]

عشق [illegible]   [illegible]   [illegible]

در الف تا یا [illegible] عشقش   [illegible] کتاب [illegible]   [illegible] نقطه [illegible]

نقطه [illegible]   [illegible] اسباب   [illegible] علاج [illegible]

تا در این [illegible]   [illegible] سال [illegible]   [illegible] آباد

در [illegible]   دل [illegible]   همه [illegible] خون [illegible]

در گذشته [illegible]   [illegible]   [illegible] خون [illegible] شه [illegible]

دل [illegible] تحقیق [illegible]   خاصه [illegible]   تا [illegible] روز [illegible] خونی [illegible]

بچنین ماه کم ز خورشید مباش کمتر از صبح در غروب مباش بهر تاریخ گردد است اگه

یادگار این زمان گرده تا بمحشر بیادگار رسول رسد ازو دو جواب با تحقیق

بار الها بحق این مظلوم گفتن عاصی ز در گفت مجرم تا گرفتن تنگی به درش خوانده

از همه بیهده بخششش را ندهی چون ما ... در دو روز دشت تا به ... دوش آزاد

گرچه گنه ... پس از آن ... به چه ... یاد کار گنت

یادو ... تا بحجاب ... کلک ...

دارم اکنون ... چه ... عاصی از قند گذشت ...

خود سپردن ... در حال آن نحیف ...

مجلس دوازدهم

چون ختم گشت از ... گردون ... از ...

رشتم محبت ... چه ... بر بار ... گشت ...

در ... نقد ... الگه ... نصیحت ...

که هر چه ... شد ... خود ...

گفتن ... رزان ... هرکه ...

آیه ... بهر ... گشته ...

همچون ... احوال ... از ...

در ... بر ...

همچنین ... تا ...

بر ... هر ... چه ...

همچون ... زلزله ...

فرصت ... بهر ...

...

همچون من غریب غمخانه گزیده کن | کو زنگی وجود شب وصل و آن کند از

هی هی عجب شراره زنی سنگی زن | اگه لسینه ست در سرا پا شوی شرار

با جانیده کمتر حکمت و شور خامه بانا در حرم مجلس جمادیه دیگر این عزیز از آن در حرم شعور [illegible] رزم بوم

الی سوز از آن عزیز رب غفور در خطبه سخن بصحابت اصحاب عزیز به ره نوردن سرای [illegible] شهر [illegible]

دستگیر بوده چون لاعظ بعضی اصحاب بران چیز سکتا بشور و کار رکنیف در نوبه پنجم بار خود [illegible]

کو هر زمانی گشته رشت بیمای شد و القوم شق وقت انتهای راه طلب با خبر خطبه بلیغ و فصیح وقت [illegible]

و تصلیه و تسلیم و تحیت محمد المصطفی ادا نمود حمد بجد و ثنای بعد بکنم حضرت احد فرد صمدی را [illegible]

افرید و خانه فنا و هستی گردانید و اش به تغییر احوال و تبدیل حال ممتحن ساخته اسیر هستی و دستگیر [illegible]

پس فریب خورده از دی کسی است در از وی [illegible] خورده دل در وی بندد و به عجب [illegible]

راهی و منزل او که | دنیا چه رباط دو در او مهمانیم | هان غره مشو ما در او مهمانیم

اندر رمه جهان چند [illegible] ماند بس | با ته بهر کله تن علیه فانیم | و ارسیم

به دنیا دل نه بندد هر که مرد است | که دنیا سربسر اندوه و درد است

عزیزی

[illegible]

جز ستان کند کن تا به مجی | در دنیا با رفقا نه چه کرده است | پس فریب نه چه شمار دنیا

دنیای غدار و ارا [illegible] بزدان عجوز [illegible] رنا با به دار [illegible]

کرد امید امید او از [illegible] خوردن امید [illegible] طمع کنه کان خورد [illegible]

در نفس به [illegible] سکو [illegible] جان [illegible] اطاعت [illegible]

در جمع شده [illegible] ابزاری [illegible] بخشند [illegible] غضب [illegible]

اند و از رحمت [illegible] بی غایب [illegible]

نستم [illegible] کامل [illegible] احوال [illegible]

پرورد [illegible] برای داول [illegible] برادری [illegible]

بر پیغمبر او در طاعت برادری [illegible] محبت [illegible]

عترت وی [illegible] شاه [illegible] غالب [illegible]

خاطری و سست عهدی [illegible] گردانید [illegible]

رتبانا [illegible] فرمودای [illegible] رتبه [illegible]

البته و بر همه شماها دارد دست قاسیه شماها باد عجب بیرون فرقه‌ها که رفتار و جب [illegible] قوم [illegible] [illegible]

در هر جا شماها هر ما را با آل دعوت در کلام شدت و اضطراب نمود به دو یاری و حضرت خویش طلبیده [illegible]

همه روزه نموده تا با آن مکاتیب که ذره ترتیب به داده به دلدار [illegible] است را هیچ [illegible] پیشه [illegible]

حضرت [illegible] با عجز چند طلبیدیم اجابت خواهش شماها نموده وزارت شدیم و مانند [illegible] [illegible]

همه است و حضرت شما آمدیم و چون رسیده [illegible] بار کشته و اهل بیت [illegible] شمشیر تیغ و [illegible] سر روی ما کشیده [illegible]

خدا و رسول [illegible] دین [illegible] خود را بر بار گرفته و یاری ایشان نخواهید [illegible] کوشیده [illegible] حال آنکه [illegible]

[illegible] صدق [illegible] ساینده اگر بخواهم [illegible] امیر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] دار [illegible] مطلق را بر جای یکدیگر قرار داده [illegible] را بجای [illegible] و [illegible] را بجای [illegible] [illegible]

[illegible] ح [illegible] شماها قالبی بر خود [illegible] [illegible] کرده‌اند از دست [illegible] [illegible]

[illegible] در [illegible] و پیمانی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] است [illegible] خود [illegible] و [illegible] [illegible] حیران و [illegible] [illegible] [illegible]

دوستان خدا دست رد [illegible] دشمنان خدا [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

در میان

در میان شماها هر کوره باشند یا امید [illegible] ازین در برده خود داشته باشید هیبت بر [illegible] گذشته [illegible] دست [illegible]

[illegible] تا [illegible] دست [illegible] [illegible] نموده [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] کرده‌اند و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] داده‌اند [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ساخته اند

[illegible] جان وری [illegible] [illegible]

این راه علی کشید | خود با سبب چرا پا امید [illegible] کشید | [illegible] جان وری به دوش دور [illegible] [illegible]

هر خونریز را امیدی در دوش می‌کشید | با آتش [illegible] | روز [illegible] [illegible]

[illegible] کشید | و حال آنکه [illegible] [illegible] [illegible] نسبت شماها [illegible] رسیده است [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

انتقام کشیده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] جمع شده باشند [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] کس و کس

نه از روی عجز و ناتوانی و ناچاری هیچ وقت در حضور حضرت شاه این سخنان کفرآمیز ناشایست سزاوار

نیست در هر حال برای ترکمان ... کتاب رب الارباب ... جواب و پیروان ... ناصواب

این ترکمانان ... نام ... کشند کان اولاد انبیا و هلاک کنندگان عترت اولیا ... در هر مقام و ادای ...

کنندگان اولاد رسول ... ایشان ... کان مسلمانان در دین ... که حاصل ... از ظلم ...

و حضرت ... کان ... فضول ... شاه ... فرزند ... را ... دین حق است ... میکنید

و فرزندان رشید ... صحیح ... خلق ... بجهت رضا ... حق ... عهدی که ... است

و بر ... بزرگ ... در دیوان شاه ... در ... صحیح ... شد

در ... کشته ... رشید ... و ... و ... و ... و ... کشیده

و ... حق ... و ... گردید ... هر ... علما ...

حق ... کرده اند ... شاه ... ماه ... علم

مرام ... رشید ... اند ...

فرزند ... و ... گردانیده ... ایمان

کشته

گشته کرده ... از تلف ... چه ... اولاد ... هر کس ... خود را ... ایشان

کافر ... کرده ... رسیدی ... شما ...

و از بابان ... خود ... پدر ... که ... دین ... ندانسته ... کرده اند

نکرده اند و ... کرده ... ای دوست ... اسلام ... کنم

در ... و هیچ ... انطور ... کرده ... کاری کنم

چه ... خود را ... شاه ... الهیه ... شد ... خدا ...

... دعوت ... او ... و ... کرده ... شاه ... داشت ...

در ... شد ... نام ... شد ... ما ... شد

... چشم ... ایشان ... شد دل داده ... قصد کنند

تا ... قصد ... کند ... تا ... کشتن ... تر ... برادران ... کشتن ...

قصد کنند و ... رسند ... ازین کار ... اند ... رسول ... حضرت

... داده است ... شاه ... دست ... بر تیغ ... خوش ... کشته ...

خوشحال گردیده [illegible] بهره‌ای خود [illegible] رسیده و چون بعضی از آن قوم زبون تا کنون [illegible] گویند [illegible]

لا یهتج خواهد گوید که چون هر چه خواهید بکنید ما را [illegible] که قوم رضا [illegible] آنچه [illegible] تقدیر بوده است

آنها [illegible] بحق خداست [illegible] ساقی [illegible] و مغلوب شدن [illegible] از شفقت پدر [illegible] پاک [illegible]

دست به [illegible] عبارات [illegible] حاجت شد [illegible] حضرت یوسف [illegible] که [illegible]

راحت پدر شد [illegible] حضرت [illegible] حاجت [illegible] چنانچه یوسف [illegible] را [illegible]

احوال بچاه انداختن برادران یوسف

همراه [illegible] و گرسنه تشنه در بیابان [illegible] و در [illegible] او را [illegible] شهر در چاه [illegible]

چه چاهی [illegible] آن چاه [illegible] برادران [illegible] و شدت [illegible]

اذیت [illegible] قوم [illegible] یوسف را [illegible]

زنده [illegible] ماند [illegible] و هر که [illegible] برادران [illegible]

شده [illegible] تو [illegible] در چاه [illegible] یوسف [illegible]

و هر وقت [illegible] برادران [illegible]

برادران [illegible]

قوم

قوم گرفته [illegible] در چاه [illegible] چون یوسف را [illegible] رسیده [illegible]

هم [illegible] در چاه [illegible] در روز [illegible]

[illegible] برادران [illegible] آنچه [illegible] آنچه خواهید [illegible]

[illegible] شهیدان [illegible] خواهر [illegible] یوسف [illegible]

در [illegible] در [illegible]

[illegible] چاه [illegible] یوسف [illegible]

[illegible] حضرت ابراهیم [illegible]

[illegible] یوسف [illegible]

یعقوب [illegible] در آن چاه [illegible]

[illegible] در چاه [illegible]

[illegible]

یوسف [illegible] در آن چاه [illegible] یوسف [illegible]

برادرانش همه را اندر قفا رها بر زدند و مالک و غلام آب‌کش دشتی که شیر و پلنگ در وی بود بر سر چاه آمد بهر آوردن آب

از چاه بر سر چاه فرستاد در همیشه آب آن چاه تلخ و شور بود مگر آنکه شور بشیرینی به یوسف گردید چون یوسف بچه شیر بود

در چاه ماند جبرئیل به یوسف فرمود دلو آلت است ... برآ و برون شو که آن غلام ...

جبرئیل از چاه برون شدن آن علیه ... تو را بجاش از چاه برون آید روی آن غلام ... کشید .

یوسف دید ... کز ناب شدم روح روان آوردم

نه همین روح ... جان آوردم   همه اندر ظلمات از پی آب شدند   من ز ظلمات ... شدم

عالمی را روان آوردم   بر عکس صورت یوسف صحرای کربلا پس از آن ... تشنگان ...

... بر سر آن ... آن ... عباس ... برادرانش ...

که ... و ... که ... عزیز ... ان

عزیز ... ان ... و ... بر ... شراب ... کردند ... بر ...

... شراب ... و ... آن ... که ... چونی ...

صحرای ... قوم ... عمر بن سعد ... آن ... عزیز ...

آیه

آیه چون نزدیک آن حضرت آمد فرمود ای ... شب دو ... آنچه ... گفتم ... باز ...

... تو ... خانه ... ای ... حکومت ری ... وعده داده ...

... ای ... تو ... زنده ...

... ای ... خواهد شد ... تو ... کنون ...

... ما ... دعای ... عبارت ... علی

وَقَدْ نَصَبَ بِالْكُوفَةِ ... الصِّبَا ... الله اکبر ... داد ... ازخم

سخن آن عزیز ... روی ... گفت ... شد ...

خون ... چه ... کشید و ... داد ... آن ... شنیده ... عجب ...

هم ... ادن ... خود ... عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ وَ ... عَسْكَرِهِ ... وَقَالَ

... لَا ... اَوَّلُ مَنْ رَمٰى ... السِّهَامُ مِنَ الْقَوْمِ كَاَنَّهَا الْمَطَرُ ... رب

پیش ... تیری بر کمان نهاد ... آن ... دست ...

... هر ... آن ... تیر ... آن ...

کاملا ... ان ... ان ...
... بر ... آن ... ان ...

... ان ... ان ...
... آن ...

[illegible] رو [illegible] شد [illegible] که [illegible] اینما تکونوا یدرککم الموت الذی تفرون منه

فانه ملاقیکم [illegible] الموت الکریم [illegible] اصحاب کرام [illegible]

[illegible] که [illegible] شد [illegible]

[illegible] شد | [illegible] چون
[illegible] | [illegible] چون

و [illegible] روایت [illegible]

[illegible] دیگر

این سخنان [illegible] این [illegible]

در [illegible] حضرات عزت [illegible] در جناب [illegible]

[illegible] عزت

[illegible] حق [illegible]

[illegible] جناب [illegible] واتی عذت بربی وربکم ان ترجمون [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] ذات حق کرده
[illegible] | [illegible]
این [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] سیاه

مجلس [illegible] [illegible] | [illegible] شد
[illegible] | [illegible] شد
[illegible] شد | [illegible] شد
[illegible] جهان [illegible] | [illegible] شد
[illegible] | [illegible] شد
[illegible] خلق گشت | [illegible] شد
[illegible] | [illegible] زبان [illegible] شد
[illegible] خواب [illegible] | [illegible] شد

ان ... [illegible] ... شد و — وان ... [illegible] ... حال شد — [illegible]

... [illegible] ... شد — هم ... [illegible] ... پرده پوش — [illegible]

چرا که ... [illegible] ... — ... [illegible] ... خیال شد — [illegible]

در ... [illegible] ... — ... [illegible] ... — [illegible]

... [illegible] ... وحدت ... — ... [illegible] ... شد

... [illegible] ... — ... [illegible] ... شد

[illegible]

موافق ... حضرت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... فلما قامت الحرب في البغا ترك الله النصر ... [illegible]

... ملائكة النصر حتى رفرف على رأس الحسين ثم خيّر بين النصر على اعدائه ...

لقاء الله فلا ينقص من العز والجاه فاختار لقاء الله واختار على عدائه وهذا المعنى

الصحيفة

الصحيفة ... [illegible] ... من السماء على فرسه في ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... قال الراوي فصاح الحسين وقال اما من مغيث يغيثنا لوجه الله

اما من ذاب يذب عن حرم رسول الله ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

[illegible]

[illegible] آنا من [illegible] آنا من [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آنا من طالب الجنة [illegible] آنا من

خائف من عذاب الله فتذبّ عنّا این روضه است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] أنا ابن علي الطهر من آل هاشم كفاني بهذا مفخرا حين

أفخر [illegible] فرزند علی پاک گهرم و از آل هاشم است و کافی است [illegible]

[illegible] عراق و حجاز [illegible]

[illegible] همچنین [illegible]

از زنان

رباعیات [illegible] امام [illegible]

از زنان [illegible] وفاطمة أمي وجدّي محمد وعمّي هو الطيّار في الخلد جعفر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بنا ظهر الإسلام بعد خموده ونحن سراج الله في الأرض نزهر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وشيعتنا في الخلق أكرم شيعة ومبغضنا يوم القيامة يخسر [illegible]

[illegible] دنیا و آخرت [illegible] شیعیان [illegible] دشمنان [illegible]

خاسرتر و زیان‌کارتر از همه زیان‌کاران هستند   دشمن روزگاری بان پسندید مرا   با وجود آنکه من از دوستان
بر خواستم   از زیان‌کاری بزدگی بی مرو دروغ   آنچه لازم بود گفتم پس بجلد از راستم
این مرد و اکثر عیال و آن سمانو ملک دنیا   در منزلهٔ هر چه خواهد سر بگذرد پا راستم
و بر روایت دیگر چون عمرو بن یزید رعیمر آن کلمات سابق که زده و آن ۴ بیت بر سر وزد از زبان برگرد
حضرت بیان نشنید در میان حزن و تعب تا بر سر نکند ازو تحاشی و دست متقلب به و موبی دل با ارادت آل محمد
خاتمه در نشده که دیر مدت آل عمرو بن سعید پردان ورای گشت و بجانب مرابر از مطلب تا به دیده مبارک
رسید باز تو هم کوفه و یا چه اینان خاصه شبث بن ربعی و حجار بن ابجر و قیس بن اشعث و یزید بن حارث موهند
معلا در روان در آن خود شما اهل بیت و در طلبیدید آنکه آن ملاعین گفتند نشنیدیم چه میگوئی پس چه ارشید با
را دو دیگر بگذرید و آنید عوض نحوی واعلم نحن کما تنبأك وعفى الذين اتقدماك فامنع
الله الباطل واهله من تهيل الخاسئة والله ما اخترنا الدنيا على الآخرة بر تا بحمد
ما برتشیم سوی حضرت تو دا ثم آن اینجا بر تو آمد بحلیه بی دین را آورده ام خدا و روز ماده طالب دنیا
ایشان بخود دهند و هیچ رنج و حرمان دنیا و آخرت را ندیم بخدا و این آنکه برتشیم و حسب ربنا دنیا را بجای آنچه
آخرت را

۲ علیه بیت بر عرب نظم با این کشتی جان
می‌ستر و یکی کرکه شد الم انشاستم

سکا کار بجز با انست

آخرت را آنچه رو بیت ارشاد و دو سوم شیخ مفید چون ان اشقیا را حضرت ابن قبیله لقا دید و دو اده بود
با عمر بن سعد بود رها و درگشت و نموده و انقدر شنید بی بر حق رسیت و ظاهر ریب زموده و بیاید شتر
دو عرض را و بر آن سید حق ریب بود و ابو دو عرض یزید بن نحو شهید شد و بر بیش تور تنقل از مرو بقا
حقه اخرى علا ختم الامام الكلام وما اتيتموا عليه الا بمخوفات الكلم
وفر سيد الشهداء فنادى ابا الحسين يزيد بن الحصين قد اقبل الى عمر بن سعد وقال يا كهف الاتام
أتقاتل انت هذا الرجل وبرواية امقاتل انت مع هذا الرجل فقال اي والله قتالا
ايسره ان تسقط الرؤس وتطيح الايدي منه فالسلام تحق پس چون حر و فرود امام فضاحت
دو عظمه عموده را بر شرو نظم بر آن قوم تا فرجام دگی از آن ابنا رقبل کرد و بر رکیبه در پیش بقا بکر با بیراها
سخن دربرد کلام و آنه خالق تیر ار سید و در به برجانب آن دو آنها و اصحاب بر ملک تحت و خر رسید و بر آنها
بر دو امن سعد شریر آمده و فرموده ای طلیه بر تو آیا با این برو دقت نموی بخود تصور کنیز از این نوع بر اوبه
نام آن حضرت را بر دل بر آج کن آن صیغه تحقیق تصور کوبد از عمر آری بر ارز عمر چون در دنیا
را آسیب با مید بیش شد کار زرار آورد   این نه حسید را تا چه بی خطاب خور بر خشتن

بخت ارادت

داروغه به سنبه آرام جوی گشت پس چو به جهد [illegible] رسید قامت [illegible] چون [illegible] ز بیرون نمایید روح

[illegible] فلانه [illegible] که [illegible] از [illegible] تحقیق [illegible] ایام [illegible] دل [illegible]

گر بر [illegible] آماده [illegible] خیال [illegible] حرف [illegible] درون [illegible] [illegible] از آن [illegible] گفت [illegible]

[illegible] قتال شد [illegible] بادی [illegible] از [illegible] شدن [illegible] و [illegible] تنها [illegible] باشد

ایمان [illegible] تحقیق حق [illegible] حق [illegible] رسول [illegible]

[illegible] عدل [illegible] کار [illegible] گشته [illegible] بخویش [illegible]

[illegible] این [illegible] چنین [illegible] گواه [illegible]

[illegible] توانیم [illegible] گواه [illegible] روز [illegible] تو آدم تا روز [illegible]

برتر [illegible] سنگ است جهان [illegible] از این لشکر سپاه

هر [illegible] خواهی [illegible] خواهی [illegible]

روی [illegible] در [illegible] پیش [illegible] رو سیاه

[illegible] در [illegible] آن سخن [illegible] ان بجا [illegible]

[illegible] رضا [illegible] شد [illegible] خود [illegible]

دست [illegible] از [illegible] گفت

اگر [illegible] رضا [illegible]

[illegible] فلما سمع الحر عتاب ابن سعد [illegible]
بالحرب وهمّ عن عنانه مضى ووقف على موقف من اصحابه واخذته فرائصه [illegible]
فاخذت عظامه [illegible] فاخذه مثل الافكل [illegible]

رجوع حر از میدان سپاه خویش

آن [illegible] حرب [illegible] شنید [illegible] ایمان [illegible]

از [illegible] عنان [illegible] خود [illegible]

در [illegible] شد [illegible]

[illegible] گشته [illegible] که [illegible] رسید [illegible]

[illegible] نه هر که چهره برافروخت دلبری داند نه هر که آینه سازد سکندری داند

نه هر که طرف کله کج نهاد و تند نشست طریق [illegible] و رسم دلبری داند

نه چو او ملک سخن چو او امیر عجم | خوانی پروی اهل حیدری داند | نه غلام چو صفات حسینی کسی باشد
بحق احمد و حیدر بهتری داند | ملک شناس شناسد که حضرت زهرا | سپهر سخن تر را بزرگی داند

نه آخر فرزند است در روم محبت داد و آب بحرمت حضرت رسالت داد آن امام احمد دیده و شنیده و دل الماس گداخته
عجم بهار را از در ش زنده ای اطهر روش آیینه در دیده داد که چو این سخن بیهم در روش الماس چون انسی و مهر روش بیندار
جان را بر در و در دیده با صحبه ایستاده و در ماه چون کعبه مخبر این رش گشته در کمون در اوراد دیده داند

خوش بود کرامت سخن به آید به بیان | تا سیه روی شود هر که در او غش باشد | نه به نقشه زنان اسلام

را آب سخن خوب چو این همه رنگی تو نه ره این نقش به ثبات ثبات ایمانی در سخن او برتافته در گوهر سپیدانه
در عالم بیت چون نقش برآب نقش دین و ایمانه بر لوح دل نگاشته چنانچه چون عارت بجهه آنکه چون به سخن آن
که به دو داشته و نه به صدر دل کشیده که پرده دین و ایمان چون چهره گیاه این زمانه ایمان به جدا و در اوجان نگاه داشته اند
در جدال آن دو رحمه به امن رنه دیده زیر او در سخن سپید از بیان هر مرغ جوهری گشته تا باز زرد و ایمه که پیماد اثبات
ثبوت نگاشته چنانچه به ثبت آن ابدی ثبت آن نقش ثبت در نامه چون چهره پاک نظر و از عارت بحقیقت
حضرت رسالت به حضرت امام حسین خبر داد که در دو صفا افروزند آن رسول الله ابراهیم فرزند جسمی خود را

ابراهیم را

[حاشیه] جنت بالذات و فی الحقیقت احوال حضرت شهید و ابن حیدر و حسین

ابراهیم را با آن دو ری سینه و آغوش دلبان که چو زمرد دیده | هر دو ز احمد و دل شهره | ۱۱
جان چو ابراهیم در دل خسته | خاک بر ز تو خاک پای او | با همه همچو پیوند خود هستند
نه دو کار ورق و بازاری جهانی | نه خبر به داری به بیان اندر شده | یک جهان و یکی جهان کو همه جان
یک جهان و یک زینتی که نه بیند | نه از هم هر دری در تن جگر کند | نه از آن سر وی در جهان رو بیند
در نه چون باز ز باد و هر چو پیچ | سر به گرد و در دل آینه | نه آخر با بیند گشته و زرد در سحر

در دو یا نیم رو ری حضرت رسول رب العالمین گشته بود بر آنند در حیدر دل به سپه خواهر ابراهیم را و از وقت تولدی
شرف عشق کتاب در ماه و رشت روز گذشته بود بر آن چه چو جناب با مام حسین را سر آن راست خوش دیده
بوسیده ابراهیم را از روز رنج همه تر خود در زنده پر بر کوه روش یکی و دو پاره روز ز کار تو حضرت رسول اکرم
با آن دو پاره جگر خود به گشته ایشان به دو جهان و پر کشیده ایشان نگاه عشق دختر تو دو مهر باز یکی
پر خواهر ابراهیم دیده و پیش راه سپید و کار رجال پر دختر خواه امام حسین گشته جهه و جهان نور دیدگان قصیده
لب و دهان را چو شد زمین جبهه ز یک این دو پیش خواهر دیده | ملک سخن زده زاری گفتن
خواهر دیده | در جهان پر درد ز حسین چو خون نگاه گشت | دی و دهان به تیر لبی خصم بر لب جام شهادت

[حاشیه] ز از آن دو در جهان ز ابراهیم شهادت در اولاد اندر این ز ابراهیم و حسین

[illegible] در غریبی [illegible] | مادرت [illegible]

[illegible] | حضرت رسول الثقلین [illegible] الدین [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] احوال [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] دیگری [illegible]

فرمان حضرت رب العزة [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] فرزند [illegible] خویش [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

مفارقت آن [illegible] امتحان [illegible] | تا [illegible]

گرچه خوش [illegible] جانان [illegible] دل [illegible] | لیکن [illegible] جانان [illegible]

خاصه جانانی [illegible] جان [illegible] دل داده است | [illegible]

وا پدره

[illegible] حضرت ابراهیم [illegible] فرزند [illegible]

وا پدره [illegible] خویش [illegible] فرزند [illegible]

ز سوز [illegible] | فدای جان [illegible] جسم [illegible]

[illegible] | فدای جان [illegible]

پس [illegible] حضرت رب [illegible] ابراهیم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] لطف [illegible]

دو در چه بود نونهالی چه پدید آمد عیش وی | آری لدی خلعت کمر نهرد بر مهرش گزید
ز دیر چه چشیده شیم و گلخت شد خونین جگر | هر بهشت که اینهای روی آتش این عشید
خود از پی حرمت بجز بوی یار کس نبرد | گر نه همت آن حجرای جوان بر کشید
اب باری خود اندوه حیف پیش لیدو | نقد جان تا شد سپاهان در کف خود باز دید
مارک قبه تا رکش ز نیس مارک خونی | بر سر از تیغ تبارک تاج خوانده کشید

خیالی
و هم از نسب و روز دیگر ابراهیم از دی داشته و زاده ابراهیم از بنی کمال و مه ده و دیده و در روزی ابراهیم ارادت و
واداده
ه وزی بسیر بر روی سنجان رگ و مرور ترتیب در وقتی ابراهیم در حکومت محمد بن عمیر بود رتبه دولت
ایبک
تشریف و ناشده هنگام تشریف آورد ابراهیم در حجر مادر بود از آنکه چون او را در نکر است مرگ دیده ارزنده
قیامت
جابر کوید دیدم که آن حضرت اشک ریزان بر روی گریان تا اندوه بار رحلت بود تعالی قیمه بعد
در روز رحلت ابراهیم آفتاب منجلی گرفت و شمس بشکست در عصر شد فلک بر تربت آن پیغمبر عطوف در
در کسوف شد مردم انجمن زده بر و بر زبان گرفتن آفتاب تو زد در آن روز سبب مرگ آن جان
الله ابراهیم فرزند محمد آن پیغمبر رفیق گرفته بر سر آمد آنکه بیند از حسنه چون آن حضرت شنید فرزند محمد رفته بر منبر

رابه

برآمده فرمود آفتاب و ماه از آیات قدرت و آیت آیات خداوند و حرکت نمیکنند بر مرد و برحال روانه اوینه
و از برای مردن کسی نمیرند که در هیچ کس کسوف و خسوف نگیرد و عجب از این است که در شب و روز گوشه ای و خداوند تعالی را
در باره خود بصحبت بکلی نیاورد این سخن خود دراز بر بزرگ آمده و فرمود که علی برخیزد که رساند فرزند مرا به ابراهیم
حضرت امیر علی بر خواسته ابراهیم را غسل داد و حنوط و کفن کرد که ترا اصحاب و عاقبت چون بجانب قبرستان
فرستاد خود در رکاب حضرت محمد عبید همراه با جنازه رفت تا نزدیک قبر رسید پس حضرت رسول محمد بر
ابراهیم نموده یعنی فرزند مرا در قبر که در دو کفن بر آن نسب پر آن امام حنیفه را تلقین باید و بر فرشت و آن
آتش ایشان رود آن لحد گذشت   کفن و دار غصه دلم خون شد   از نشر هر چه گذشت
آب شد   بر روی حنوط و کفن عطر و عنبر و دفن   در شرع نا ب و بر سر دین در حجاب شد
در دادن جگر تا در دست پروردیده شود   بنیاد حوادث زمان آن لحد خراب شد   رو تا چه بر رو به که آن برگزیده
در خاک شده فتاده ولد خون و خضاب شد   بر آن نعش دل که بنیاد گلگون   شد عنبر و تیره و در چشم بی آب شد
با عطر و با حنوط و کفن اندر و خاک   فرزند بود زیب بر زیر تراب شد   مروی است هر چون از ابراهیم ادا
رحلت فرمود بر سر روز عزم رفتن آن جگر جگر گوشه و دلیه چهره شکفت و آه حسرت از دیدن عیان نمودند

مبارکش بعجب و همین سوز برد العین تدمع والقلب یحزن فرزند به یکباره و دل اندوهناک شود از فرزند

رسید بیش چنین درد چرا که او در روز [illegible] است فرزند نامیدش علی اکبر بنو اگر چه از خدا بکی [illegible]

هر که هیچ پسر به قراری است ولی چه سوخت دل آنکه فرزند به او دست چون دیگر چه چاره بود خوار [illegible]

پس چون نمود بقول انا نا [illegible] رسول الله و بیکویم [illegible] آنچه خدا او این امر [illegible] سخن [illegible] روزگار شد [illegible]

شده و این شد [illegible] ناشسته جگر علی اکبر پس چه نام او بنده ما [illegible] و خود دارم [illegible] دارد که

چه داد او به دارم اگر [illegible] شوم از بچه [illegible] تو [illegible] لشکر [illegible]

پس چون دل غمگین و جگر پر خون [illegible] ابراهیم [illegible] خطاب [illegible] ذکر [illegible] انا

بفراقک یا ابراهیم لمحزونون گفت اگر چه تو فارغ از رنج [illegible] حال بدل [illegible]

علم [illegible] ولیکن در فراق تو ای ابراهیم امیر عالم خاک [illegible] در فرزند دنیا [illegible] رسول [illegible] محمد [illegible]

چون این سخن [illegible] رسول [illegible] در فراق [illegible] جگر [illegible]

[illegible] رحمت [illegible] فرزند [illegible] رحم [illegible]

فرزند [illegible] یا ابتی [illegible] فاننا و لی مصطفی

دان

وانی سکت فانت فی قعقعا [illegible] اگر [illegible] سخن [illegible] سخن [illegible] عزیز [illegible]

سخن [illegible] عشق [illegible]

[illegible] ۲ [illegible] در دل [illegible] جان [illegible] [illegible]

[illegible] در جهان [illegible] رسول [illegible]

[illegible] فرزند [illegible] ابراهیم [illegible] روی [illegible]

و [illegible] درخت [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible] درخت [illegible]

[illegible] قرآن [illegible] حضرت رب [illegible] آن

نهال [illegible] عزیز [illegible] مقصود [illegible] آن دل بسته بود ۸

با فرزند [illegible] دل بند بود [illegible] [illegible] دل بر آن دل بند بود

کس [illegible] جز خداوند مجید [illegible] دل در بند بود [illegible]

ابراهیم [illegible] رسول [illegible] فرزند [illegible] امام [illegible]

۲ [illegible]

[illegible]

چون او را بخویش ... بنده ... دیگر ... یا احمد یا کریم ... فقیر

ازینها ... خداوند ... اکرم ... از بیم ... اوکوم پس ...

سوخت آن کز نور او ... خون پر ... ای ...

خون ... ... رنج ...

لیک ... راه ... ره ...

... حضرت

رسالت ... حضرت ... دختر زاده ...

دل از محبت ... آن حضرت ...

که ... حضرت ...

... شنیده ...

... امام ... شهادت حضرت ...

...

گوشیده

گرشیده ... از زبان ضعف ... همه رخنهای ... در خاک ... کشیده ...

در قائم ... ابوبکر ابی قحافه ... عمر بن الخطاب علیه ... و العذاب ...

نشین شدن ... خلیفه بلا فصل حضرت حیدر ...

پرستی ... رحم نمانده ... بخلق ...

در سر منبر ...

از روز ...

بود بلکه غرض ... امیرالمؤمنین ...

...

آنچه ... آن ... بئس المصیر — پس ... شرع ...

هر چه ... — لعنة الله علیهم اجمعین

تا ... شهادت ... — ...

حرف ... — ...

از روزه جمیع ...
...
خلافت ...
ولایت ...

خرد

یک تن و حیوان حضر یافت	تا پایه نامهری اندر مرد	آنچه کرد او یکی بی آدم کرد

قُلْ هُوَ فِي نِعْلِهِ عَبْدُ نِعْمَة	ما صبوری دل البیز خون	صبر کن تا بیابد صبر از لُد

ارزان تا بیابد لحون زشاهست	مست دل خون ارزان تا بیابد

مجلس چهارم

چون عزم رزم عزم شه از قوم روان آس	شد برب پادشاه ایران رزم پس بر سب

نگفتی زخشم کهروان رستخیز روز	کز خشم صهری هم این روز خونیس

هر جا بزرگ فرشتی تیز بود شد آلات ن	هر جا بزرگیه ور دور بی باد رزد هاس

اسلام پاچاپه پلنگ در بید دور	تا دوره زد بچیه کَه آن امام ناس

جانی هران آن رکیه بدید از زبر و وقف	رزان پاکیه بدید اساس بر تیا س

رعوض بازتافت تیغ پاکیه خر	همچون مدور بیا کیه صبح در نماس

سنت دست دریت شد جوت آباد	است ان مردن بیا زه اسلام زقیاس

با آنکه تو حضم لحی بچه بست کو	آن ان مرده که از پس ارنور زنگ ماس

واخلفا زخلعت زنیب بچیه کَه	دختر تا رخترت شه آن قدیو ناس

تبی

تا پس و روزه به بر او با ارزم یافت	تا پس شور عجز بر شد پس انهاس

عاصی چنان زیرک عاصی خداکشت	آن ان مرد رحمت و حور هر دو نه زد اس

پس چون چشم دست مانویی ابزار او در دان پس بعد چیه ابزار ازادهٔ همچون سخن دیده یک ماه بیل

شه سچ کی به چون برکشته منوچهر قره بن فشن نقاق انتهای ابرتم بیچای خود شده در مرد او قره بادهٔ پی انجوار امروز

اب داده به نلفت نرز سحوا یابی خوهی و اوراب دربال به نهر قره و در رجایی درشته رها نه شد ان

رنه زلفکته مرنکان که و مرن با بحر زه کینه پیچ کنازی رود تا شد یه دوان قتال را نا یه و کرده و قرآن یجو

هر آن دلبر بی به را به سینم و چنین کاری که خیمه و گلم من به جور و از اب سینه هم دار که سجده قسم ده و که و درآنجا

بوم و هر عزم شرف حضور و حضرت آن امام از دار و هر آینه باری کالانقت میشود و در مخالفت میکرد و ارشخیم

بر تبه که سر و قتال بایش گر به	کفر کیشی و در اسدر سیاهش گر به

ره ده و دانده و دوا انده و ره	قسم باری شه تا با آتش گر به

ز عون کمن محشر او در حضرت قدی	عذر بر تر انه کینه کالش گر به

لشر و دین او کمکبر که نور از ای قدر بر مه ره جناب ابی النجف آن غره و ناصیه حمد و عزت و شرف بخیر از دیدم

ملاکاه تاجر تاقرتمانها بیت قیس
امیر نهم

متوجه ابن عم خود است چون او را در آن قتلگاه بی‌کس و تنها دید و از خود بی‌خبر گردید و خطاب نمود که ای یگانه فخر

عرب و کهف عجم ای عم جان ای در حیات پدر و بی‌کس ادر پای ما آمده و طلب زیاری می‌نموده که کسی نیز یاور

و غمخوار ... با ما بی‌درد ... آن ... رو و پیش روی ... و جان ... روی ... بیا

این شهادت ... در ... حضرت رب الارباب ... مرده ... و بیم ... در ... حضرت

تو خود دانی که تکلیف خود دیدی ... بر آن ... چه ... روز ... و ... که ... تمام

حجت ... روی ... بازگردانید ... خود ... و ... نبی لا صبر لهم على النار ولا

على غضب الجبار ولا تكون خصمي محمد المختار ... فرزند ... صبر ... نماند

حرارت ... عضب خداوند جبار ... که فردای محشر ... حضرت ... فخار

آن ... الکریم ... بر ادرنبه ... علام ... عبارت ... و

... فرزند ... نبی ... محمدی ... سرود ... ای

ز ... نبی بشرنا الی الحسین حتی جاء هذا النصیب من شهدائه فی الله ...

فرزند ... جان ... بر ... در ... پیش روی این امام ... داد ... از این

الخ

الخ تا ... بخواند ... شهید ... امام ... شهادت ... کریم

در ... حضرت ... ای ... ای ... ای

بر ... صاحب ... دارد ... باز ... بیکسی ...

رواند ... راه ... گردی ... ار ...

در ... بیکسی ... آخر ... آخر ... پروا ... ار ... بیچاره ...

حیف ... ... جان ... ... کلامی تا آنکه

بر ... که ... ... در ... کلاه ... اند ... از ...

کو ... ای ... خالقک ... تا ... در ... ای ... از آن

در ... آن ... رو ... پیش ... دار ... پیش ... دار

خوام ... ای ... طرف ... پرسش ... دار

بینم ... آن ... دور ... شرار ... جگر ... کیش ... دار

نه تو ... زد ... اکبر ... تا ... خاطر ... پریش ... دار

عزیمت حر بنزد امام ع و ملاقات او با حبیب و اسب او

چه سالها بودی با صبر تا وصلت نشینیم
برای مهر رخت از رنش تمائیم
سفر آنکه مولی چو پیر و مریم

چه پیدا آید آکنون مرا بر پیش در ار
پس پرده بیت دریا و خرمی وقت زاد و باسپرا و غلام و برادر بر حبیب حق تو الله

ادید تجاوب هر یک از آن پس قدری بها درو و از خدمت آن امام عباد شنید و با سجده پرشیدتی دو با سپاه لشکر

تمام با هم بهم بسته و دو قطره طرفی برا بخیال و خجلت برزا افکنده آهسته آهسته همی از غیرت در خشیت و عجب و در راه خجل

حسرت و افسوس از نیرنگ بازی فلک نیرنگ باز و بر گردی سپهر آهنگ به دو درع و شرق راه و بها جوان داد و بیخود

اد یه او را به ادیو آن سوی قبا ده و دست بر رنگ از رخ رش رفته و بخود ستیزه و گفته کو مری و گو می بیخود مهمه ای

از راه بی خبر باشی سرسید فقال لها یا حبیبة انّ حالک عجیب و امرک غریب و لعله

قبلها من اشجع اهل الکوفة لما عددت الا انت فما هذا الذی اراه فیک یا حبیبی عجیب ام

دعشم عجیب در ترش به سکینه چه روی داده بیان نوع دریا به وهم دراز و در عشق فرشتی و پیچ و روی

فرمود تا رنج این یک که بخود و دراز ده تو را بگو کنم وحال انکه از خبر که هر سینه گهی تا امروز کاع

رخ مردان روز که روز کو فاد اره بر آیینه شمشیر دم فر قدا ای روز کار سی این چه حالت به دو روا خطه رخ بر نم

چه رنج داده حیاتی دو پیچ و تابی
حالی دو رازه و در اضطرابی
دل هر یه دل ار اکنون تو دل

چه

چه رفته کا این چنین در انقلابی
سپهر و زو دارا آتش و گیونی
طپان چون آفتاب اندر حجابی

خدا را کو چه روی داده در حجون به
بحیرت اندر آب و دانه بی
تشویش نقو بی از و جو روی کو ه

نگفتی هیچ ره با دوی حو با
همو با گفت تا حورکس نگردی
همه در پیچ و تاب و حیجی بی

حجاب بحو تو بی رده و در بگلشنی
تو هم دارای چندین آفاتی
چه آن بیش منزدی بس بکی کوش

به تا کو بم رنس اندر شتابی
فقال والله انّی اخیّر نفسی بین النار والجنة ووالله

لا اختار علی الجنة شیئا ولو قُطّعت واُحرقت الغنة فوحی ای بها جرقتم بحیا دندی خدا هم

حرة در دم بجز که ام نفس بخود و در میان بهشت و دوزخ بجا و ذری خداوند قهار رفتم و اختیار بخود آنم کنون

بهشت و ندو در هیچ گذر اگر چه مرا پاره پاره کنند و بسوزانند هم از آن روز و قوی اندر خوش جگر گشته گفت

مهمیت و رکت بی سپهر بیهاد دری حمله لشکر امام جنگی بری و بر وی تحو و دی بها برده و در مقام و دار سر صفحه

تماشا و فت حضور آن امام علیه السلام شده با بها جرئه و فر جام احرام بسر این کلام شده ای بها جم

یکی درد و دیگر درمان کسینه دیگر خنده دیگر آن لبینه د
میان درد و درمان خنده و گریان

کا یصد دیگر هجران لبیند و
میان هجر و هجران درد و درمان
یکی جان دیگر جانان لبینه د

میان انبوه گر نیک خواهی   من آن نخچیر هم آن جان پسندد   پس پنجهٔ دلاوری و بهادری بر نقش

کو سپه و درد یکی ... در زین نشسته تکیه داده فرمود   دل هر کس پسندد هر چه خواهم   دل این تیر شاه این پسندد

که نشستم از زین به دهک رمش   جهان آباد دل نهان پسندد   خبر ده هر که گیرد از جنت حال

هیچ جانان کی کس چون پسندد   در این تیر از پس بود در تیر آن مرحبا اهل اتفاق صحبت ...

رفتار شکر که ... آن امام ... نشد دیگر آنکه پسر ... غلام با فرش ... از ... علامت ...

بود به ناپسندی صحیح آنکه در نظر دارم ... چون پسندی ... از زین شدن ... از سرو پای ...

عمر ... یک ... پسر را در غلام و ... آن ... برهنه کردن ... آن امام ...

به ... در نظر ... محمد ... است ... ثم ضرب ...

فامسنا الا الحسين ... وفي بعض النسخ على ... وهو قول اللهم ...

عليه فقدا رعبت قلوب اوليائك واولاد نبيك مني پس آن ... نه ... خود را

اسب تخت ... حضرت جناب شاه شهداء ... در ... شد ... علامت ...

از پیش صورت گرفت ... علامت خجالت و شرمساری است ... شد ... خود را

کذشت

گذشت مانند نادمان به علامت حسرت ... که مقتضی جمع این کلمات آن است ... اول

به است خجالت و شرمساری سر خود را گرفت ... حسرت ... خود را بر ... زده

که زرد ... از ... هم ... چنان ... ایشان هم ... دو اول ...

شده ... افتاد ... رجا که ... و ... خداوند ... تو ... کشت ...

و تو ... پس ... گن ... آنکه ...

و ...

تا آنکه ... حقیقت ... تحقیق ... از ... گشته عوض ... است

پاکست ... لذت ... که ... هر ... انعام تو است ... خاص ...

تشریف تو است ... کشته آن ... ...

دردم ... دریای ... آن کشتی ... از ...

مصیبت   از ... اگر ... جزاجزا   تر ... دل ... تو که روی

او را ... پس ... ... امام ...

همین زرع دروی شد رسته و دود ل شکسته عود مرّی شده می رفت تا نزدیکی آن حضرت رسیده که ایشان آن چو را

در محل قرب زده دید که چاک افتاده و چوبیت زیر بر برف که سیاه و روی عجوز را ارخاک مثال مید ورازی محمود و نظر

این مقامات را حضرت دهشت میخو   تغافل دانم چو از خس سرزده دانسته تقصیری

گر از تقصیر از زبان ای   جواب البته دگری

غلط گو خط گو مغفی سیده ام نستم   مرا باید بهر جاری که خود هر گو قدری

کشیده محو بیکی رت مخدوم رنجه برکارت   ندیده ام راه رفتارت ز هر تمنا و هر پی

تو ناز رهبر راه انده ملک استغفر دین   من گمراه را باید بخشی ز تقصیر ی

کنه ورا خ کار بر زند در تو بخش ی   میان روز ظلمت ای چراغ دین چه پرتوفری

هم در گلاب جهان دیروز رنج غرقه   ز ذات بحر عدل امروز محتاج هم بطیری

سحر که حرز خادر علم بر کو هر رنج   مرو زار ز نگه کره بهشت نقد سیگیر ی

سکی باب عجز و لا به دانا به در گلب و چند آن سر در شهید گشته تا آنکه گفته در پیش و شتری کشیده در کف خاک

درب آن تهمت نه عزو شرف کرده عرض کو   شفاعت گر نظر داری شفیع آورده ام قرآن

تلاوت کم لبر داری عیان ر دست شمشیری   نه تو زاد ز همزاد   نه تو خارو نه من سایر

ایلی

همین هاشم مرد واند   کرم پرور و مهذری   بود انصاف و دو سیاری   لسی این سرو مستمجد

ز درحق کل ز دو باشد   بغیه چون بری   تغوای حسن خرد و دون باید   هودرون نار پری گیر

حرم زیران کنی تب مخوا   نه زاد در عمر تقعری   آن معنی خود و سخن چون آن فارس ساری آن دو شاه گه

ز سوا انفع و دو سبک یا شیخ سخای شیخ ز حرف ورد از خاک رخ نه ز دیده و دیگر شیخ خطابش ز تو ازان

لیعان آن زیر کور کار رفی و چند آن روز کار بود و برهم تیر از زرک پیاله گشته خوب دست مبارک از ای تخمی پیر

از خاک بر داشت چون آن او قدرحیل این فرط ملاطفت در حرف زد آن عزیز تخم حسد دیده برکت آن تحفه

ومعروف و سفید برنیه کون بخت بر حقیقت خود از آن رفتار و حلم نو بحرف خویش گو به عوضه ز کشت

يا حسين بن علي تطلبت فذلك انا صاحبك الذي حبسته على الجوع وحجبته ايده

وفي بعض النسخ حبسته على الجوع وحجبته بك وفي بعضها حبسته عن

الجوع وما تأتيك في الطريق فجعلت في هذا المكان والتفاوت على ما هو

في علوم الادبية منسوب بسوء الادب في زيادتها بالثاني واني كاتبا

لا والا اكتب وما املكه وفي بعض النسخ وما كتبت ان القوم يطلبون

منك ما امرني وانا تائب الى الله تعالى فقال قد تجاوز عنى توبتي فدای تو شوم ای فرزند

رسول خدا هم آن کسیکه سر راه در تو بستم و دل مبارک تو معدن الامانه را بو بخستم و گفته‌ام هر چه کردی تو

هم بر آن بوده‌ام و سنگ گرفتم بر تو با آن همه مجتبا و صبر و با من کوی تو را در بیابان کرد [illegible] دشمنان

دین و ایمان بسر بردم و کلکین رتبه [illegible] هر که نه [illegible] تو را [illegible] خار [illegible]

و با تو چنین رفتار [illegible] قدم در بیابان را [illegible] شده آنچه شد و رفت آنچه رفت

و گذشت آنچه گذشت اکنون توبه و بازگشت [illegible] خداوند شفاعت حضرت تو درین اعمال [illegible]

شده‌ام ای امام [illegible] آیا توبه من قبول خواهد شد یا نه قال الحسین [illegible] الله

علیك و در بعضی نسخ اذن تتوب هم علاوه و در دنیا و آخرت خداوند توبه تو را قبول میفرماید هر که در توبه باشد

که کند توبه شود فاش بناه | ورنه چون قابل دون گرد ز گناه | ما چه باشد تو به رحمان او | ما چه باشد نقد شه رهنمای او

در زندگی را تو باز شده‌ای | زنده هر جنس از جنس [illegible] | تو بر آن کافر پسر [illegible]

زنده آن دم حر [illegible] اندیشه کو | ورنه با دو تو را هم [illegible] | تو بر آن [illegible]

چنانچه گفته شده | هر دم تو بر تو گفته اشکاره کنم | هر بار توبه شکن [illegible] چه چاره کنم | [illegible]

توبه

زنه قابیل رتبت [illegible] انکه چون حضرت ابو البشر را [illegible] ادریس [illegible]

سجده رشد [illegible] الله از عرش [illegible] آدم [illegible] آدم [illegible] فرموده [illegible]

نامه [illegible] از حوران [illegible] قابیل [illegible] عجب [illegible]

قابیل [illegible] حضرت [illegible] اسرائیل [illegible]

[illegible] عجب [illegible]

شده چنانچه در [illegible] گفته‌اند | که [illegible] | [illegible]

والطیبات للطیبین [illegible] عجب [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

والخبیثات للخبیثین در کمال [illegible]

قابیل [illegible]

بر آمده [illegible]

بخو بلکه قربانی بود از خداوند پیچانی مع ری کرده به موجب مقتضای فطرت دیگر ذات جانی شده و مذهب نفس و هوای

دل هر جمیع یه خدای را شکر نمود و از بیم پس صبحی بهانه ری بیم بود ان مرو گفتم بخو تا آنکه آدم

فرمود ای پسر اگر حرف مرا باور نکنی برادرت هر کدام قربانی بجهت خداوند خود نمایند هر کدام بدرگاه احدیت قبول افتد

خود را بهتر دیده در ما پسر را طلبیده ما دو هم جانی جنگ و از مو بر جوره اوده یکدیگر حسب الحکم پدر از انچه داشتند

بهترین قربانی بجهت ما پسر چون مال دار بود گوسفند سیاه و سفید فربه و قابیل چون زارع بود دسته سنبله گندم زرد آن

تقاعده قربانی آن زمان هر باب بود تا هر قربانی که قربانی خود را باید بر کوه برده و دو گذارده اگر قبول شده

فوراً آتش سفیدی از آسمان بزیر می آمد و در آن قربانی احاطه کرده مردم می دیدند و از آن قربانی قبول

این هر دو هم چون چنان نمودند آتش سفیدی بزیر آمده و گوسفند ما پسر را احاطه نمود و هابیل مطلب حاصل شد

و نقش قابیل پسر شد از آن ما پسر چگونه قربانی دید از آن جهت که از خود بر آمده و تقاعده شتر و تر

آدم بزیارت بیت المعمور مشرف شده چون پسر رفت فرصت یافته در فکر قتل برادر شد و لانمیدانست چگونه

اورا بکشد از ابلیس آموخت کشتن و مردنی در آن عصر معمول نبود تا آن جنگ ما ب در سنگ بزرگ بر سر برادر

نکرداشت و قطره خون از سر برادر ریخت و تقاعده آنکه هنوز زمین خون را طلبید

ما ریکد [illegible]

اگر قربان شد نیکی خود را بداند و اعتقاد حسن
فطرت نیکو نماید آنکه چنین نمایشید و نظاهر
شما مرد کوه [illegible]

چهارشنبه

چهارشنبه اسیر لعین بشبان خیمه پس عزم بود در بیان آن خسته و در آنجا در اکثر شد و در این صورت مالی ری از نیکو اوایش

رسید قابیل چکنم و هم در دسم و بشناده ماحادث وی کرده به بیچاره رخ تو عزم ملزم و دنیای دار ایده آورده و دارم شیطان

ملعون صورت ماری هم دست گرفته به دست دیگر کار بر روی زده و اورا ماک نمودن پس راه و را باید زنگ کرد

هم عزم گرفته اورا در بغل گرفته در پس او پدر هر روز شتافت تا آن عزیز هابیل را در عشق نیک هر روی در گردن

یافت بجای بود و همه عمر آن سنگ را بر سر برادر زده و مغز سر وی بخاک متفرق شده و در هم پیشانی پیش گریه بیا

دو پاره پیچید و ماداری ماهیار روز در گوه و دیگر که از دیده هر چاره جویی تا باید جسته او را در جای خود پنهان نماید

و چاره نجست تا در کمال درماندگی با حضرت قاضی حاجات دعا و تضرع نمود خداوند با علم در غوایت جاره

فرمود پس دو کلاغ بدیده نمود و این پیروزی ما در و دیگر انگار رسید دفعه کلاغ با هم جنگ و ما پاین زده پسر

دعاش مستجاب شده و تمنی را زاغ مرده را در منقار گرفته در پیش روی شما پیدا شده و بر زمین نهاده با منقار

زمین را بجست و در آن زاغ مرده را در روی دفن کرد قابیل چنان کرده نعش برادر را دفن نمود

کاری ای قابیل این پایانی داد ولی دعای مستجاب از آن شد تا بدانی اگر درد گاه

ست صورت با گریه بر سر ناتفکر مستی بسبب ذکر عجب زرد بت را که خوانی بخیر نیت بعد دل

تا بیاد انش کنم آن داوری — ورنه بر گردنه [illegible] ظلم عباد — هر کسی با ما برابر [illegible]

[illegible] در کثرت [illegible] زده اشهاد — پس شنید چون [illegible] ما با کمال اطمینان [illegible] خواهد [illegible]

با آن [illegible] در [illegible] خطبه [illegible] محجوب کرده [illegible] از آن سرور دلداده شدن [illegible]

[illegible] تا ابوالبشر در رتبت المعمور [illegible] اولاد را در استقبال خویش دید [illegible]

از جوانش [illegible] قابلیل [illegible] در [illegible] بر گ [illegible] چند دادم [illegible]

گشته در تعزیت [illegible] مشغول شده [illegible] قابیل [illegible] روز و شبی چند گذشت [illegible] آن [illegible]

نکرده [illegible] آه سرد از دل [illegible] در [illegible] رقت [illegible]

[illegible] گشته شیطان را دید [illegible] محبت در دل [illegible]

[illegible] تعزیت [illegible]

قابیل [illegible] علم [illegible] خوانند [illegible]

داده [illegible] در مجلس استماع ابوالبشر آن [illegible]

[illegible] ماننده [illegible] استماع [illegible]

بهر

بهر مجلس [illegible] شروع [illegible] استماع [illegible] ابوالبشر [illegible]

گشته [illegible] شرع [illegible]

باطلاع [illegible] آن [illegible] نمود [illegible]

حضرت رب جلیل رسید [illegible] عزت [illegible] شد [illegible]

قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا [illegible] ۱۲ ار

[illegible] قابیل [illegible] خویش [illegible]

[illegible] ابوالبشر [illegible]

گشت [illegible] خدا [illegible] فرمان [illegible] قطع [illegible]

پس [illegible] گشته [illegible] خدا [illegible]

[illegible]

[illegible] فاتحه [illegible] بار [illegible]

دعا [illegible] خویش [illegible]

برکت آن همه بعد به درکه ... اعراق فقیر عزیز ما ثابت ... [illegible]
نازل شد ... عزیز ما ... [illegible] ... آن حضرت ... [illegible]
[illegible] ... پس چه این داستان شنیدی ای عزیز

[illegible] | تا ... [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
وان [illegible] بیا | [illegible] مصطفی
[illegible] خدا | آن [illegible] دعا
[illegible] محترم | [illegible] در قدم
[illegible] رود | [illegible]
[illegible] عدا د | [illegible] ریا د
[illegible] دوست | [illegible] اوست

در بیان

[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | روز و شب [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
ای [illegible] | [illegible] | [illegible] حساب
آنچه [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
ای [illegible] جان تو | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] تا [illegible] شدم | [illegible] | [illegible]

دوز [illegible] جان [illegible] / [illegible] **مجلس یازدهم**

ای دل وفادار کجا [illegible] وفاهای بخشیم جان / رنج و وفا [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / دلدار [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] / [illegible] وفاهای بخشیم جان

[illegible] عجب / مهر و وفا [illegible] وفاهای بخشیم جان

فَإِنَّ فِي الْمَلْهُوفِ وَالْإِرْشَادِ وَالْمُنْتَخَبِ عَلَى مَا كُتِبَ الْأَخْبَارِ إِنَّهُ لَا أُحِبُّ أَمْرًا لِأَحَدٍ [illegible]
تَوَسَّطَ الْحُرُّ وَابْنُهُ وَأَصْحَابُهُ وَمَوَالِيهِ [illegible] مِنَ الْأَحْرَارِ فَقَالَ لَهُ الْإِمَامُ [illegible]
أَنْزِلْ قَالَ أَنَا لَكَ فَارِسًا خَيْرٌ مِنِّي لَكَ رَاجِلًا وَإِلَى النُّزُولِ يَصِيرُ آخِرُ أَمْرِي [illegible]

معروف

معروف است در ارشاد و شیخ مفید و منتخب [illegible] و سایر کتب اصحاب مذکور شده و چون [illegible]
حر [illegible] به خواهش پدر و برادر و غلامش [illegible] در حضرت آن جناب [illegible]

[illegible]

[illegible] ای حر / [illegible] ای حر

[illegible] / [illegible] ای حر

[illegible] / [illegible] ای حر

[illegible] ای حر / [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]

آمدن [illegible] خوار [illegible] است [illegible] شهید شد [illegible] در سه [illegible] آن [illegible] رسته است و دل [illegible]

ثم قال لنا إذا كنت أول من يخرج عليه فأذن لي أن أكون أول قتيل بين يديك لعلي [illegible]

نما صالح في حد الله محمدا غدا في القيمة پس چون [illegible] رسول الله [illegible] در حضرت [illegible]

اجابت [illegible] این است [illegible] اول کسی [illegible] تیغ [illegible] خصم [illegible] که [illegible]

در روز فردای قیامت در خدمت [illegible] شرف [illegible] شده باشم

۲ که [illegible] تیغ بر روی مبارک [illegible] کشیده و [illegible] حضرت
[illegible] دست [illegible] تا اول [illegible]

الا ای مرکز وحدت [illegible]	ز کثرت [illegible]
[illegible] [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

در [illegible] بعضی از کتب [illegible] عزیز [illegible] رسول اکرم

[illegible] این است [illegible] حضرت [illegible] شهادت [illegible]

[illegible] مهر [illegible] تحقیق

[illegible]

[illegible] تحقیق [illegible]

[illegible] بر آنکه [illegible] و [illegible] تحقیق

[illegible] دیدم [illegible] از [illegible] حاجت [illegible] بر آمد [illegible]

[illegible] شهادت [illegible]

[illegible]	[illegible] خواهد شد
این [illegible] راه [illegible] است ولیک	خوش [illegible] بجان [illegible] خواهد شد
[illegible] صبح	همچو [illegible] خواهد شد
گرچه اول [illegible] ن	[illegible] بجان [illegible] خواهد شد
گرچه [illegible] ب	[illegible] خواهد شد
[illegible] دین	[illegible] آن خواهد شد

و چون [illegible] بشارت [illegible] شهادت [illegible]

[illegible] شهادت [illegible]

[illegible] دنیا [illegible] مظلوم

[illegible] لقد أصبحت [illegible] گذشت [illegible]

اینجا نسبت به مجتهد منقول است مرحوم عرض کرد یا رسول الله [illegible] حرم و حضرت خاتم [illegible]

شب مرحوم در خواب دیدم [illegible] فرزند [illegible] روزها یکی رفته بود [illegible]

[illegible] حضرت ابی عبدالله [illegible] با فرزند احمد [illegible]

[illegible] اگر [illegible] با [illegible]

[illegible] فرزند احمد [illegible] آن حضرت [illegible]

حبیب [illegible] احمد [illegible] آهنگ [illegible]

[illegible] اتفاق افتاده بود   قرعهٔ تقدیر [illegible] طاق افتاده بود   [illegible]

[illegible] اتفاق افتاده بود   آن قدر [illegible] دل

[illegible] اتفاق افتاده بود   کز قبول افتاده [illegible]   شرط کرد [illegible]

اتفاق افتاده بود   حالیا [illegible] دل   چون کنون [illegible]

حق که [illegible] جان قاسم مرگ [illegible] حباب   آنچنان [illegible] کاکنون [illegible] اتفاق افتاده بود

با [illegible] و عزم [illegible] اندر رکاب   کز روانش [illegible] دل [illegible] اتفاق افتاده بود

تا چه

تا چه تابش [illegible] ذکر [illegible]   بجو [illegible] اتفاق افتاده بود

قال [illegible] مع الکتاب [illegible] آباءنا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کتاب [illegible]

[illegible] شهادت [illegible]

[illegible] شهادت [illegible] ارادت [illegible]

[illegible]

شهادت [illegible] حضرت امام [illegible]

[illegible]

[illegible] تا [illegible]   [illegible]   [illegible]

کشید   [illegible]   [illegible]   [illegible]

جان فدای آنکه در دلهای خویش / عمر شد در تب شیرین میته / پاک گوهر هر چه کردش [illegible]

از زمان کرکین سر از جنبش [illegible] / تا بیر سنیه آل رسول [illegible] که حضرت [illegible] هر کدام [illegible]

خود [illegible] در حالت [illegible] پیدا [illegible] جناب [illegible] سعادت بارادت [illegible] حضرت

مجتهد [illegible] در تصحیح کتاب عمدة الطالب فی نسب آل ابی طالب [illegible] پس از [illegible]

سال [illegible] هجرت [illegible] قریب [illegible] گذشته بود [illegible] در اواخر [illegible]

[illegible] کتاب خود [illegible] تا روز [illegible] وفات [illegible]

[illegible] کتاب عمدة الطالب [illegible] پنج [illegible]

[illegible] کتاب [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] در [illegible]

[illegible] حاجت [illegible]

[illegible] خود [illegible]

مرحوم [illegible] عالیمقام [illegible] کتاب [illegible] غفلت شده [illegible]

دنیای [illegible] کار رفته [illegible] بیاید [illegible] خود [illegible]

[illegible] در احوال [illegible] در گوشت [illegible]

از قدر ضرورت [illegible] از اینکه [illegible]

[illegible] حضرات معصومین [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] مرحوم ثقة الاسلام کلینی رحمه الله در کتاب خود در بابی [illegible] در این باب ذکر نموده

[illegible] حضرت [illegible] در عالم [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] يَعُودُونَ عَلَيْهِمْ أَنَاسٌ [illegible]

[illegible] الأجل [illegible]

حضرت [illegible] آثار آن [illegible]

بر ایشان غالب شود و اگر نه آن مدت و شوکت عظیمه که در شیعه به حقیقت نوبت و امامت و خلافت است و هر بدلی

آن شهید از آنکه بر ایشان زن معاویه علیه اللعنه آن زن را فریب داد و آن ملعون جعده [illegible] به طریقه ای که زهر

آن را زهر داد اگر سعی و دست [illegible] شدند به دین و هر گاه زهر را مثل آن شد از آنکه [illegible] میکنند آنچه

همیشه در کمال رغبت در رضا طلب و منتظر و چشم در راه نزول وحی و آن زمان [illegible] خود [illegible] هستند

تی سخن تازه تری در آمدن به کمال [illegible] عبارت از مرحوم مجلسی رحمه الله دارم در پایان عمر حضرت امام حسن مجتبی

امام حسن است در آنچه آن مرحوم [illegible] ملک [illegible] در کتب [illegible] از اول این [illegible]

شریفش چهل و هفت سال گذشته بود و در آخر [illegible] این عهد در [illegible] هفت سال با رسول الله [illegible]

زیست [illegible] به پدر بزرگوار حضرت [illegible] سی سال بعد از پدر خود [illegible] ماه [illegible] جمیع [illegible]

پنجاه سال [illegible] هیچ قاعده مطابق [illegible] حضرت [illegible] دارد [illegible]

علاوه بر سی سال زمان عمر آن بزرگوار [illegible] اگر چه در [illegible]

شریفه [illegible] آن تنصیص فرموده [illegible] گذشته از [illegible]

[illegible] به آن تحقیق و درایت [illegible] حدیث صحیح صریح [illegible]

هدی

گفتن [illegible] مدت خلافت بعد از [illegible] امام [illegible]

[illegible] اند [illegible] پس این [illegible]

علاوه از آنکه [illegible] چگونه [illegible] در این باب [illegible]

[illegible] چنانچه [illegible] حضرت

امام حسین است جنازه برادرش امام حسن را [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] مسجد رسول [illegible] آن حضرت [illegible]

[illegible] آن جنازه آن امام [illegible] آن [illegible]

برادر به بقیع و دفن فرمودش [illegible] فاطمه بنت اسد [illegible]

هیچ [illegible] خلافت [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] مسجد [illegible]

[illegible] حضرت رسالت [illegible]

حضرت صدیقه [illegible] مسجد [illegible]

بود و هرچیز [illegible] آن احوال روی داده [illegible] یادگاری [illegible] داشته باشد و در آن جای [illegible]

[illegible] فاطمه و در اوصاف [illegible] مقام [illegible] تا [illegible] شده [illegible] الله الولد [illegible] عوض شده [illegible]

[illegible] و احوال [illegible] سعادت [illegible] خود [illegible] سعادت کتاب آل [illegible]

[illegible] عرضه داشت [illegible] عجب [illegible] عجب خبرهای [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] حضرت پیغمبر [illegible] بعضی از آنها [illegible] عرضه [illegible]

[illegible] خداوند [illegible] حضرت ابی عبدالله منقول است [illegible]

[illegible] امام [illegible] حکم [illegible] احدی [illegible] دارم [illegible]

چنان [illegible] حضرت امام حسین آمد [illegible] حضرت [illegible]

حضرت احدیت [illegible] آن عزیز [illegible] حجره [illegible] حسین [illegible]

[illegible] امام [illegible] حضرت [illegible] حجره [illegible]

حسین [illegible] پیغمبر [illegible] کلام است در رسول [illegible]

[illegible] در دست مبارک وی چیزی است [illegible] فرمود ای امام [illegible]

[illegible]

[illegible]

بجای [illegible] خود [illegible] امام [illegible] فرزند حسین [illegible] خود [illegible]

[illegible] خبر [illegible] تربت [illegible] گفته [illegible]

[illegible] تربت [illegible] شیشه [illegible]

[illegible] تربت [illegible] حسین [illegible]

[illegible] تربت [illegible] حبیب [illegible] گفته ام [illegible]

[illegible] تربت [illegible] شیشه [illegible] خون [illegible]

[illegible] حضرت تربت [illegible]   این شیشه [illegible] خون [illegible]

[illegible] رسول [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

سر زنم گر زین زبان تبسم   که کجا زان آن وجه خوبانی   رحبیب آن رسول یا کذین

گر بیا شاه این شه آن نحو   یا بر جز آن شه آیه و نحو   ای حسن لدان گوش از کرم قدم

مرزنه پیچو هم بین دنیا قدم   یا هم ای کاش در دریز تقدم   تا ننهد آن رنجه داوری ادم

نحو کراند دانش من در دل   راه دگر باشد ار زنی حجت دل   ای نخل عاصی اگر داد تا مستی

یا هر بین دانش و گفتی راستی   در مهر همی ها روی داد   آن همه در روی داد در لطف دود

تو را تکلیف در شه کوه است   تا بوزیده نقد دل بشمرد است   کار تو گرنه بیست تا دار تقوی

گر یکی گر خنده خواهی در جان   بجهان گر زنی در اشکم گذشت   گر با بدر گریه بتابم درست

محکم آنم این قرنه عرض کوه ای رسول الله بگو از حضرت حق راحت تا این بقیه از روی بدور دنیا [illegible]

نحو در حشر رسیده و در اسباب این شهادت در هر بیت هر احدی از فنون [illegible] در هر بر سینه دار برای [illegible]

خواه بود هر باد کرده شفاعت کنند در حق ایشان شفاعت او در این جهت در حق ایشان رد شود [illegible]

حضرت مهدی هادی ارادت دوری خواهد بود بر اتفاق منزل او را [illegible] قصه وی گشته اری عزیز [illegible]

ای شه پیغمبر در کمان   تو مخصوص صفا شهیدان   اری اری گوش بر اندر یار   هم این رابو کو او را [illegible]

هر اگر

هر اگر همگی تب اینه تا جنون   همچو یک جان در خلعت از شوق   خود نگران گریه دارم هر با

نحو کنم همچون هر در کربلا   حجت از رجال از پیش و پس   یا ایها محمد الحق آن والاکس

زده هر دو از روی تا تمام   با شه از همگی دل ها را با هم   آه اگر این چشمه از جریان [illegible]

یا رب با آیه گلستان کند   در میان گوهر اشک تر تا ه   گر از لطف فرمود در آن [illegible]

حجت از آن گفته گر به ارزش   وحش الله ایکه گیرد تا ش   ورنه چه نیز ای چه او از نحو

که در رخ همت از روی برای گو. فقال له یا امر السلم بلونی کرکار من اولیاء ولیلی الحسین

فانی شیعتنا هم الفائزون یوم القیمة بنی بیس رسول هذا و نظیر ام [illegible]

کسی که از اولیاء و دوستان ذریه جناب امام حسین باشد هر شیعه سوی ایشان وی که همت از جهت [illegible]

بود در روایت الامر ثم الویل لمن کان عدوه فانی اعادیه والله هم الخاسرین

یوم الحشر و وای بر هر که بر ورد که رکن و هلاک دشمن ان این ال بیت با شد هر شیعه دشمنان ای [illegible]

قسم از جناب عزت رب که ان خواهند بود در حجت و ضرت ان حق بر اسم الله خیر الانام   ور با

گویش از یزدان علام   گر بخوهر ذاتش زرتین دهستان   تشنه از فرمان پیر راست با

و از علمای [illegible] سید ابن طاوس در ملهوف منقول است که [illegible] بر شرف [illegible] حضرت آن پیغمبر

علاوه [illegible] و او را در عزای فرزند دلبندش تعزیت گفتند که [illegible] حضرت خداوند آنچه

و آن پیغمبر از جهت [illegible] حق تعالی [illegible] گریست [illegible] داده [illegible] آورده

از نظر آن حضرت [illegible] آن حضرت را [illegible] هر کدام [illegible]

و آن خبر را [illegible] حضرت رسول [illegible] خداوند [illegible] هر که او را [illegible]

[illegible] هر که او را [illegible] روایت [illegible]

و [illegible] این حدیث [illegible]

صادق آل رسول علیه و علی [illegible] الحسین بن علی [illegible] منقول است

[illegible] حضرت رب الجلیل [illegible]

حضرت [illegible] در آن [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت رب العالمین [illegible] سلام [illegible]

حکایت

سبحانک دعوت خود [illegible] این مصیبت [illegible] و طاقت [illegible] پس [illegible] خداوند [illegible]

گو [illegible] اظهار [illegible] در آن مصیبت [illegible] این شنیدی پس [illegible] راست [illegible]

هر تو [illegible] که دو کار ترک [illegible] گر یکی [illegible] باشی [illegible]

ور نه [illegible] دیده [illegible] شنیدی ای شیعه آنچه گفتم [illegible]

و او [illegible] رسول خدا [illegible] مصیبت [illegible]

تا از صبر [illegible] حضرت رب العالمین رسید [illegible] حجاب [illegible]

گذشت [illegible]

گذشت [illegible]

[illegible]

سوزان [illegible] دل [illegible] کن روی [illegible] عذاب کن

[illegible] رخ [illegible] آب کن

در ظلمت [illegible] رخ [illegible] آب حیات [illegible] کشف حجاب کن

شیر حق را که در تو بخشش حق است ... ای شیر حق بخواهش این بیخودان شتاب کن

شیر فلک ز غصه جگر گوشه تو کو ... بر آتش غضب جگر او کباب کن

اسب از جهان که نه [illegible] ... ای شهسوار عرصه که پا در رکاب کن

ای صاحب الزمان که [illegible] ... زین ترا [illegible] کن

حاجی بگو دعای تو [illegible] روا ... یا رب دعای خسته دلان مستجاب کن

واگر چه غرض بعضی منقبه های مناسب در عرصه داری این رسالت [illegible] گفته شده هر کسی را
در سر [illegible] در پیش ... هر که [illegible] خویش ... هر که [illegible]
دوشنبه سوم شهر ربیع المولود سنه ۱۲۳۹ [illegible] از تألیف سطری [illegible] چون فارغ شده [illegible]
از این کتاب نوشته [illegible] از این نوشته [illegible] گشته [illegible]
[illegible] در خواب [illegible] حضرت ختم [illegible]
الله [illegible] این کتاب را [illegible] عرضه داشت [illegible] هنوز [illegible]
[illegible] امید [illegible]

صمد

باصمد بصیر در هر سوی افتاده [illegible] این عبارت در عرض میشود الا هل علی جبل الخلیل
طویل و عجی کجبریل بذاک خلیل [illegible] عزیزان [illegible]
[illegible] چون [illegible] وداوی لعبرة
طه لاتداوی وانما تبکی علیه وصدری بالشجا لعلیل [illegible]
[illegible] تلهب صدری کیف یطفی الا
تری من الحزن دمعی بالجوی [illegible] غم [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] قتل الحسین بما ما شفعا
ومن لا لذنوا العالمین [illegible] شهید شد [illegible] لمن
[illegible] ومن بعده بالسجاد [illegible] امیة [illegible] للعراق
علیل [illegible] شهادت [illegible] زنجیر کشیده [illegible]
[illegible] زنجیر [illegible]
درد فراق [illegible] الا خلی [illegible] تعد [illegible] تلذن

مُتَعَرِّضٍ يا مُلاقٍ دَخِيلِ آیه فراموش مکنیم در رود شام آل عصمت را بعد از خروج ایشان از کوفه

در همه بازارها برهنه سر [illegible] تا زمانیکه آن لعین و [illegible] آغاز [illegible]

همه [illegible] وَسُمِّمْنا [illegible] بِالسِّياطِ [illegible] كما كُنَّ إِلى الآنَ آن [illegible]

و همین شعر با او [illegible] تا زمانیکه در سرای معتمد ایشان [illegible] واقف [illegible]

هر [illegible] این زنان [illegible] در روز [illegible] و [illegible] در رقاق [illegible] شام [illegible]

این [illegible] و ما [illegible] خَطْبًا مِنْ [illegible] طه [illegible]

لِغَرِيبٍ عَوِيلٌ و آیه از نظم [illegible] که آن [illegible] خطاب [illegible]

[illegible] برادر [illegible] حضرت احمد [illegible] رحمت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] أَنا أَحمدُ المختارُ [illegible]

وَما لِلسَّيِّئاتِ [illegible] و [illegible] بر روضه [illegible] عرض کرده ای رسول [illegible]

احمد مختار [illegible] و [illegible] اکنون [illegible] آیا [illegible]

الرَّحْمٰنِ [illegible] وَصَيَّرَنا [illegible] الحسين قتيل [illegible]

حضرت

حضرت [illegible] و [illegible] در روضه [illegible] از [illegible] روی [illegible]

بخت ای جد [illegible] ای [illegible] که [illegible] اجزای [illegible]

حسین را کشته [illegible] کَفاكَ بِنا [illegible]

هُنا لَكَ [illegible] يا [illegible] الحياة [illegible] وَمِنَ الأَمِّي [illegible]

طَويلٍ [illegible] خواب [illegible] احمد مختار [illegible]

آن [illegible] پس [illegible] آن روی [illegible] این [illegible] عشق [illegible]

جا کند [illegible] آل رسول [illegible] | گر شنیدی آنچه گفتم [illegible] | [illegible] عشق [illegible]

[illegible] کار تو | [illegible] هزار [illegible] تو | [illegible]

[illegible] عشق [illegible] | [illegible] که [illegible] | آن [illegible]

[illegible] عشق [illegible] | [illegible] عشق [illegible] | [illegible]

طالب این [illegible] آن [illegible] | [illegible] جهان [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] آل [illegible] | ای [illegible]

ای ز شادی قبت مجموع تو ... وه بیاسائید زو ... کز خیلی گوهر جان ... تو

پس که دوران بدوران خاص عام ... مستغرق خوانند به یک در مقام ... ما صبا خوش گفته ازو ... سختی

قرین با دوست در خوش پرده ... همچو کز توفیق کردی رضا ... ازو حق گوهر من رضا

مجلس شانزدهم

غازی رزم شاهان ای ... [illegible] ... بیابان ... [illegible]

کا با نغمه ... قامت آزادی ... که ز قنبر ... [illegible]

تا الله ... [illegible] ... نه بگفت شاهان جوش ... [illegible]

کز من ... [illegible] ... خواهیم ... [illegible] ... چرا ... [illegible]

ای ... [illegible] ... چون تو ... ... خواندن راه و ... کرده در تب شاهان ...

اگر کار ... [illegible] ... و درهمت ... که ... [illegible] ... زبان تقلید ... [illegible]

چه ماهی ... [illegible] ... مجلس ... [illegible] ... دریا ...

پس ... [illegible] ... با محفل ... [illegible] ... روی ... [illegible] ... یکی ...

... [illegible] ... و آل ... دل از محبت ... یا نبی احمل علی اعداء الله و رسوله ... [illegible]

از جنبه

روز ... بر دشمنان ... و رسول خداوند ... ای ... [illegible] ... راه ... [illegible]

کی اکنون ... [illegible] ... و ... [illegible] ... دشمن ... [illegible]

تو ... [illegible] ... شاه ... روزی ... [illegible] ... راه

دگر ... [illegible] ... چه تو ... [illegible] ... گدای ... [illegible]

... [illegible] ... صفت ... [illegible] ... جان ... [illegible]

... [illegible] ... در حقیقه ... [illegible] ... داد ... [illegible]

کای ... [illegible] ... العقب ... [illegible]

... [illegible] ... مستغرق ... [illegible]

... [illegible] ... تمیز ... [illegible]

... [illegible] ... چون ... [illegible] ... آه سرد ...

که ... [illegible] ... ذا ... [illegible] ... حسن ... [illegible]

همینکه ... [illegible] ... ابن ... [illegible] ... از آن امام ... [illegible] ... آل ... [illegible] ... شاهزاده

هر سه چون [illegible] فدای اکبر | ز سینه [illegible] قاسم [illegible] | [illegible]

[illegible] | خدا را [illegible] دل [illegible] | [illegible]

[illegible] | چه [illegible] اندر [illegible] | [illegible]

تا [illegible] | [illegible] شهید [illegible]

[illegible]

[illegible] یا مجمع [illegible] الحمد لله الذی استشهد [illegible]

[illegible] الحسین [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

احمد [illegible] | [illegible]

[illegible] | آخر [illegible] | [illegible]

[illegible] | پس [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible]

تا اکبر تشنه به میدان [illegible] پیش [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شهادت رسیده | [illegible] | [illegible]

اگر چه [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible]

چه اکبر [illegible] | چه قاسم [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible]

واحمد

نگه زده و خود را از روی [illegible] | ناگه از آن فرش بلند [illegible] در بردی

فرزند شه عشق رسیده بود از روی نیاز آن امام و حیدر به فیض شهادت رسید خود هر که آن عزیز حضرت [illegible]

آن دو [illegible] اول [illegible] و داد [illegible] رشید و چون آن [illegible] زاده [illegible] از امام [illegible]

[illegible] آن [illegible] یافت [illegible] آن [illegible]

[illegible] دوران [illegible] | [illegible] رسیدیم

[illegible] رسیده‌ایم | [illegible] رسیده‌ایم

[illegible] | [illegible] رسیده‌ایم

در این [illegible] عمر از [illegible] | با طاعت [illegible] رسیده‌ایم

[illegible] | [illegible] رسیده‌ایم

دیری دل اگر رنج و شکنج [illegible] | [illegible] رسیده‌ایم

پس برادر [illegible] ای اهل الکوفة لامکم الویل والعبر

دعوتم هذا العبد الصالح حتی اذا جاءکم اسلمتموه تبّاً لکم و سحقاً یا عبید [illegible]

لی

[illegible] که [illegible] حسرت [illegible] بزرگ شاه روان [illegible]

این [illegible] خداوند [illegible] اکنون [illegible]

[illegible] ان کان [illegible] مقصر [illegible] فیه

فما لکم [illegible] اکنون این [illegible]

و برادر [illegible] احوال او | ای که [illegible] دختران چه کرده‌اند [illegible]

[illegible] | [illegible] چه کرده‌اند

زینب [illegible] فاطمه [illegible] | [illegible] چه کرده‌اند

[illegible] | اطفال [illegible] چه کرده‌اند

[illegible] | عباس [illegible] و قاسم و جوانان چه کرده‌اند

با این [illegible] | غیر از [illegible] مذهب و ایمان چه کرده‌اند

[illegible] فرات [illegible] آب | جز آب یاری از دل [illegible] چه کرده‌اند

[illegible] | شهزاده کان [illegible] چه کرده‌اند

روزی چند بمانز رسم کو بر حجاز — اندر عراق باد و نشین ان چه گفته ند

پس در سر عطف شد و در عقبه تنگ گشته نزد ایشان را بر زبان کو سید و پای راست را در رکاب خاطر
فرموده بر پای چپ کرده اند و فرمود ای قوم کان نخبه بوده چون نزد شما آمده جان خود را فدای دیگران نمودند
اف بر دنیای شما چون آمده کمال بادی دیگر نیکند و نخله بیند مرادر تقبل آمده بوده را در راه از دنیا
دستکند از دنیا بر شکر ان نما لیک خدا روی آورد و در تا آزدگی روی زمین را بخیه خود طی بازده گویا در رفت
شما اسیر گرفتاری است هر نا بید رو این باید شد و در جنب نفع و دفع ضرری اند نخواهید از این چه حرمت
ای قوم خواسته حاضر بزرگوار زنان و اطفال بر کوان را دادند ب فرت در بعد و دادوست داد اهل بیت را نصاری
دلجوی و خوکان و بلکان صحرا را از آن هر شب سند اند ایشان منع نمایند دستکیر نید در یک جرعه نچشند

گر قوم حسینی در حکم گرفته زمهاست — در قوم شما هر نفسه آتش تشنه است
گر حضر ری رخند قرین رش به ستیه — بر خند جفا رش چه بخوابان چه باعث

الحق هر جانب تو به درحق مدینه پیغمبر خود در دو جهه خدا وند بر سر بگردانند شما را رانکه در فردای قیامت
بیکی بر سر ای قوم الواحد و او بشارت بر دی غیر خاص برآمده بود بر سر عمر شوریده بر نخبه مان در دای شاه دل

در دار قاتل

مرقطعه ... کرده شده

حوابی به شرح

و بر دو امیر خود که از قوم شما ها چه فرزند گر بر در
زمینی کو بنقض عهد تو هم اهل ان جهد ما در رفت
رضا نیشود کر بر قطعه از قطعات آن رفت
وا مد خود را ترک نمود وطن چه باید و این فرمان
از این بزرگوار رستی بود ان اسیر ارک حضه
شد واکنه معروف است
کر قتل همه از صبح خداوندی
بر حد تو شد و فرمان رسید که هر که قصه با بن فاطمه کند هم بر در زمین راه رود
یا از آب آن بجرد حرام خوردن و نکاح بعد جلالی فرصح

دروز قاتل شد کو فا محمد سلطان شیخیه آب از مطلب — که منزل آب بود بر جایی کو بر آب
مکو ... کردن آب اسید است — بر چپ بن سعد شد بان شو و در آب
در جانب بقره آب چون عزرا گذاشت بر بحیانی و دو تا عهد زنگی را آن قوم حزن تا آب راه نمود خود
ای قوم همه چاه ها دادند و ما را در نا نهید و با بچه بادی گرگنده بد نخوابیده وفات یک سپس را در راه بروی بگرید
و که از ندیده تار تا بود بر جا در رو شب نمود او را خواستند شر کر شاه نخه را آب از دیده و به بر رباب عقد دادن صید
محبوبه ای یا باد ب به ردای او رش از زبان دختایق مد نیم احمدی کو آب نداد کر بر جانب از شاه حجر ارزان
قوم سفارت بد از بردی حمله آورده و تیر با جانب وی آمد عضد تا آنکه با تا پر سیر و حلقش دختر آنحو
بجای پس دست حضرت هر به روی گرفته بود بر آسمان نمود و درپیش روی آن عزیز ربود و فرموده بنیاد
علاقه دلبستگی بر دیگران بند اهم بر رکاب دو داع از آن حضرت نخنه در آسمان نرسید و کر به مردی تشنه آب را بخبر است

تا به — ولا ابیت زو دو در تیار ن — بر قحه ب را از دل راه ستاده ن
تن اندر باره دل صدچاره از کین — دامن صد پر اند آن چه ایستاده ن
بگر حرن پای آن شد زره دل زینب — بعرضه تلنکه در آن ایستاده ن

بحیف حسین دو ... [illegible]

نوازش دل ما کند هر دو دی بچه   نوازش طاقت بر تن ما زنهاده دل   همین ز آن رستم ننوازی هم

دختران چون عترت پیغمبر ز پا افتاده شدند پس از قتل آن سرور شهیدان سپه شوم بر ظلم و ستم [illegible] خویش

سعد و سرکوبان هر چه کنند دیده و دیار و شهر و دیار کردند در پناه خود [illegible] خویش برخود به کاهی دور

در سخن [illegible] آه آتش بار در تن [illegible] از آن [illegible] زمان [illegible] خورده با جسد [illegible]

خود در میان [illegible] دوران [illegible] در سر از [illegible] دل آن را هم [illegible] عرض [illegible] بر آن آستانه باید الا

الا الله الملک [illegible] مروی است در این [illegible] آن زمان [illegible] عصمت [illegible] بر [illegible] در [illegible]

در [illegible] و در [illegible] آن [illegible] در [illegible] خون دیده عرض کرد را

أَتُجْهِدُنِي سَنَابِكُ صَافِنَاتٍ   وَلَا تَحْمِي لَهُنَّ وَلَا تُعَادُ

یعنی ای برادر [illegible] زنان [illegible] و یتیمان [illegible] و دختران [illegible] پیش [illegible]

کنند و [illegible]   ای [illegible] دختر [illegible]   [illegible]

همین   [illegible]   [illegible]   همین

فَلَوْ نَظَرَتْ سُكَيْنَةُ مَا دَهَاهَا   أُذِيعَ الصَّوْنُ عَنْهَا وَالسِّتَارُ

مي

یعنی ای برادر [illegible] سکینه دختر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] زمانه [illegible]

[illegible] حسرت [illegible] [illegible] [illegible] روی [illegible] [illegible] [illegible] برادر [illegible]

[illegible] نقاب [illegible] روی [illegible] [illegible] حجاب [illegible]   بر خواهرت [illegible]

حجاب   بر [illegible] سکینه [illegible]   [illegible] [illegible] [illegible]   [illegible] حجاب رخ

[illegible] همین   وَتَعُدُّكَ يَا ابْنَ أُمِّي فَتَكْسَاهَا   ثِيَابُ الذُّلِّ يَعْلُوهَا الصَّغَارُ

یعنی ای [illegible] برادر سکینه دختر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] مبتلا کرده [illegible]

[illegible]   [illegible] [illegible]   [illegible] [illegible] [illegible] فقیر   همین

[illegible] ضعیف [illegible]   [illegible] [illegible] همین   يَا سَيِّدِي فِدَاؤُكَ أُمِّي [illegible]

[illegible] [illegible] همین   [illegible] [illegible] [illegible]   [illegible] [illegible] همین

أَخِي مَا لِي أُنَادِي لَا تُجِيبُنِي   فَمَا ذَنْبِي وَكَيْفَ الِاعْتِذَارُ   یعنی ای برادر چه شد [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

فوالله ما [illegible] بالفراق قرار
بالاکرم علیکم [illegible] خویش [illegible]

بیژن ناخنی نتوان بام درزمین رسیده ... با تو کارها ... دلان روزی کار رها کردم

در کارها اکنون زصد سخن اگر آن جواب ... درزمن رسیده می زد روزگار رها

أخي كنتَ الحياةَ لشدِّ ظهري   فجاء البينُ وانتقضَ الحِبالُ

لیلی ای ... ترتیب ... با پناه ماندیم ... خوردیم ... رسید

باین جگر ز لطف ... گرد ... ودر ... آن تو ...

شب تنها ... آن روز که رسید ...

رفتی ورفت ... آن ...   أخي كنتَ السماءَ لفيضِ دمعي   فغاضَ الدمعُ

وانقطعَ السحابُ ... ای ... برای ... چشم ... عجب ...

... عشق ... ای ... بر ... غم ...

شهادت ... عجب ... غم ...

... عجب ... اکنون ... چشم ... تسلیم ...

... ازمن ... گرد بادها   فكيفَ الصبرُ بعدكَ يا حبيبي   وكيفَ تجلُّدي

آری

أيّها الفؤاد ... صبر ... ز روزگار ... صبر ... چه گنج ...

... صبر ... اشک ... روزگار ... شور ...

... تو ... باغ ... چون ... درزمن ... روز ... این ...

... درمی ... أخي هذا الفراقُ ومتى التلاقي   ويجمعنا المنازلُ

والليالي ... ای ... حسرت ... سنگ ... تا ... دوستان ...

... آن ... ملاقات ... اتفاق ...

... ای ... روی ... تو ...

... ای ... این شاه ... آمد ...

از شام ... گنج ... دارد   گویم چه ... فراق ... دارد

... باد ... روی ... چه ... ادیم ... بار

... بیا   که در خواب ... سخن رها

وا ده ... ین ... بلبلک   آن ... خارها ... زار

پس شاه دلیران غریبانه مرثیه‌خوان وداع بجسد چاک چاک امام عباد شده گوئی بر زبان حال این ندا در داده ع

ساز شد   یا غریبا مجیرا فی الکرب والبلاء روحی فداک   یا ظهیر المضطرین یا

یا سریع اللحم مسلوب الرداء ... روحی فداک ۲   الفضاء روحی فداک   یا طریحا فی الفلاء بالابتلاء روحی فداک   یا اخی

یا سیدی مالی اراک روحی فداک   تا کی در خاک غربت ای مه خسرو سیر   چند

دلها‌ی یاران را ز حسرت ... سیر   از چه رو کرده ره بابا زرگ ...   در میان خاک و خون ای نور ...

... سیر   ای عزیزی که ... با ... تو   خیز تا با هم ... بر سر ... وطن رویم

بر سر قبر شریف مادرت زهرا رویم   شرط یاری نیست کز یکدیگر تنها رویم   خود چه تنها

که از بیت ... تنها رویم   ای روی ... نقش ... تو   غم نصیب ... و ... جگر

خویش ... جگر   ... با دیده گریان و چشم اشکبار   روز و شب دارند ... تو ... انتظار

سر برآور از خاک و خون بنگر ... ای برادر ... تو

... ای ... در هر گذر   ... ای ... بر باد ...   از خاک ...

... بر سر ... چو ...   ... که ...

واحبابت

و جناب ثقة الدوله ... و ... عمر بن سعد ... که در آن

... آن امام ... علما ... و ...

ثم ان عمر بن سعد ... نحو عسکر الحسین

وقال اشهدوا لی عند الامیر انی اول من رمی فاقبلت السهام من القوم کانها المطر

فقال لاصحابه قوموا رحمکم الله الی الموت الذی لا بد منه فان هذه السهام رسل القوم الیکم

... علما ... عمر بن سعد ... آن ... آن ...

آن ... تیری ... که ... عسکر آن امام ...

... و ... شهادت ... اول کسی ... و ...

امام ... پس از ... آن سید ...

... آن جناب ... آن ... آن ...

... عسکر آن ... شربت شهادت ...

... آن ... گشته ...

تیراندازی عمر بن سعد ... بجانب عسکر امام ...

و همین آن عزیز رب در بهجای بستر نخواهی ماند و در آن جا بر مرادکه به بهینه چنین تیر از شب به روی ماه افکنده

هر تنده از تن پیک زمانه هر کسی شد روانه نخواند … گر چه پا مردانه ای چون خود و سر آهنگ و است

لیک این تیر همه هم آری ز رهنگ است … که مردانه بر جانها خرید این تیر

از تن شان تیر و خنجر همه در آهنگ است … ز رشته ها چون ز ما خنجر که ساقی عشق بی

لیک کمیر با ادب چگا فرهنگ است … گر نه بانگ ارغنون بر همه بردوم تمام

سید پیر رود ان در گیسو دامن پیک است … انکه اول تیر را بزد هم اول بجز و

… دامن و دامن در آهنگ است … پس به روایت صدوق ره و علامه مجلسی ره دیگر حبیب بن مظهر

حرّ و … اول نوحه خوان بعد از آن فرزند بی و بر دل رفت جبر قندرت … شهدا آن شده پس از این

رسول الله دیگر طاقت … احمد را به خدمت رسول الله … رخصت فرمائی تا به میدان بیایم

و ره داند تا این طالب غازی … رخصت کشم … امام … دانش … نام

تا حسنه … بر و با آن فرقه … بر و حمایتی … ما … جوانان … که جنگ جلاتی

… آن گسسته … بربری و دلاوری سر دود … تا چه کان … پیش … صف آرائی

خو

خود جوان … پیش از صف آرائی گشت … اندر نیا … کوفی ما حسب … حد

تا به پشت صف زان کوه پیدائی گشت … حکم ایزد بود … تا کوب … زنده … خو

گر ره اسپ … پیاده … آئی گشت … و برادری … چنین … بازی … در تیر

… جان حمله … صف نیز ز … آن … گلشن … چاک چاک … بجا … کی خود

چون برق از آن در … چاک … عشق غضب در … که ببر او … دلی … گرد

در … سید الشهدا … در آن … عزیز … بر آن … عرب … شعر … دیگران … بر خود

أَنَا ابْنُ حَامِي الضَّيْفِ … أَضْرِبُ فِي أَعْنَاقِكُمْ بِالسَّيْفِ … عَنْ خَيْرِ مَنْ حَلَّ بِأَرْضِ

الْخَيْفِ … أَضْرِبُكُمْ وَلَا أَرَى مِنْ حَيْفِ … یعنی منم … ده … و دهان … روزی

فرزند رسول … شمشیر … شاه … نژاد … و کشتن … ستم … منم

دل حق دشمن … گر بسته … تقوائی … منم آنکه … در … دین … زنم

بر تارک … نیز … بر … گشتن … بیای

کنون … و … دلاوری … پا … گردیم … در … و … سید الشهدا

تر مملکت شاهی فرموده بسیجیده و لشکر فراوان ملا علی را همراه کرد و رفت و ده بازگشت فرمود به جای خویش توقف نمود و در جواب این

مخالف فرموده ای دشمنان خدا و رسول نوشته به این زبان کوره و بدی دین نا شنیده و چون تیر و شمشیر آمد بر سینه

او پیغمبر او را بداد و اوستاد و بنده او را تسخیر یابی ما همچون خداوند زمانه شاه شجاع عرب حضرت بزرگوار او را

در روز حساب و باز نزد آن که صعود نمود عرش را [illegible] پاک افگنده در جهت [illegible] و جود نجات [illegible]

است و خوبی مضمون برای [illegible] اینست که [illegible] هر مقام [illegible] نوشته [illegible]

[illegible] روی [illegible] چه را [illegible] عشق [illegible]

در [illegible] و [illegible] ناهید شده [illegible] مخالف [illegible] دکان [illegible]

اگر [illegible] حضرت [illegible] در رقابت است [illegible] اوقات چون

کامیابیت [illegible] دلاوری [illegible] و بهادری [illegible]

مضمون [illegible] عجب [illegible] مضمون [illegible]

[illegible] که بر اثر [illegible] تیغ آمد [illegible] مضمون [illegible]

اهل [illegible] آن [illegible] اسلام [illegible] شده [illegible]

بهادر را که می‌رود است [illegible] به برکات [illegible] جهان آوری بالجمله امروز [illegible] پروردگار [illegible] است

نام آوری الله اکبر چگونه [illegible] حضرت [illegible] مضمون [illegible] اسلام [illegible]

تن آن محل ارجمندی تو چگونه سخن آن عجب است مگر تو [illegible]

دادم جهانی پاک و پاکیزه است [illegible]

بهر بخشش زکف آیین حی لایموت داد	ذکر داری [illegible] جهانی [illegible] نسبت

[illegible] وداد	[illegible] عهد [illegible]

آیا این جهان آن جهان است [illegible]

خداوندا [illegible]	عجب [illegible]

[illegible]	[illegible] لطف [illegible]

عجب [illegible]	[illegible]

[illegible]	خدای [illegible]

خدای [illegible]	مضمون [illegible]

دران دو سینه زنم و لعل و شال دنیا را مروه صاحب همه بابت دیده و امن [illegible] و کسب بنیاد

آل یوسف [illegible] فضیلت نمک [illegible] جز بحر [illegible] عروض روی [illegible] لعل بحیش حق امید

دیو پری خانه برانگیز و [illegible] این سخن آمدست اسلام [illegible] به برین راه و پایه است

کورتر [illegible] صاحب [illegible] دم درنه بر بهره خود این نکته نموده است عشق چو جان [illegible]

قدرش نشناسد [illegible] رنگ است هر آن دیده و بناست دنیا و زر و زیور او در جهان [illegible]

در او نه هیچ [illegible] امید بنا است مضمون آنکه این در غضب [illegible] گلوله سینه [illegible] آن

همچون زبان [illegible] دره بر [illegible] دانکه پشت پر بر سرش زده [illegible] انگشت و تیز

ریخته [illegible] زده [illegible] سر آن [illegible] دست [illegible] چنان بر بالین [illegible]

در [illegible] آمده [illegible] بر روی خود و [illegible] گشته [illegible] شده [illegible]

بن سعد [illegible] حضرت قاسم ابن امام حسن [illegible] آن شاهزاده [illegible]

وی را [illegible] مضمون [illegible] آن قتال [illegible] آن زمان [illegible] گشته [illegible] دست [illegible]

واقف شده روی است [illegible] مضمون [illegible] در [illegible] در [illegible] جگر [illegible]

۲ بیت از عالی [illegible]

بدیهی که [illegible] عنوان [illegible]

عرش [illegible] حضرت [illegible] شاهنشه [illegible] جگر [illegible] و اولین [illegible]

مانند [illegible] چنان [illegible] سینه اش [illegible] و [illegible] تیز

[illegible] روی [illegible] سینه [illegible] پیش [illegible] سینه [illegible]

[illegible] عشق آن [illegible] موقف [illegible] آن [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

حضرت [illegible] حضرت [illegible] در دست [illegible]

[illegible] عشق [illegible] آب [illegible]

[illegible] عجب [illegible] عجب [illegible]

[illegible] اینجا [illegible] آن [illegible]

[illegible] آمده [illegible] لب [illegible]

[illegible] دست [illegible] پیش [illegible]

[illegible] آن [illegible] دست [illegible]

[illegible] عنوان [illegible]

مر جناب حبیب بن مظاهر ... بر ... بن ... زده ... و به ... [illegible]

انقدر ... [illegible] ... آورده بود و دلیری و جهادی آن پهلوان بعادت ... [illegible]

... [illegible] ... آن امام ... [illegible]

و ... [illegible] ... داد ... [illegible]

... [illegible] ... رسیده بود ... [illegible]

... [illegible] ... آن جوان ... [illegible]

... رسید ... [illegible] ... آن ... [illegible]

برگشته روی ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

رکاب ... آن امام ... رسول الله ... ای ... [illegible]

... [illegible] ... کاری ... [illegible]

دی

دل چه ... [illegible] ... چون ... [illegible]

... [illegible] ... این ... [illegible]

... [illegible] ... امام ... [illegible]

تو ... [illegible] ... آن ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... اصحاب آن جناب ... [illegible]

... [illegible] ... آن حضرت ... اصحاب ... [illegible]

هم ... [illegible] ... آن امام ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... آن ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

چه ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible]

و بر همین عنوان [illegible] تحریر

و دلداده بران [illegible] فوج کفر و این [illegible] نسخ [illegible] حضرت [illegible] آن

گروه [illegible]

اسب جوان [illegible] آن [illegible] همچو [illegible]

شده [illegible] لیکن [illegible] رستم دل را [illegible]

چه [illegible] آن روز [illegible]

سعید [illegible] مشغول حرب بود [illegible] شمشیر [illegible]

[illegible] تَعْقِلُوا وَفِي [illegible] فَأَنَا [illegible]

[illegible] إِنِّي أَنَا الْحُرُّ

وَنَجْلُ الْحُرِّ [illegible]

[illegible] أَشْجَعُ مِنْ ذِي لِبَدٍ هِزَبْرٍ [illegible]

[illegible]

ولست

وَلَسْتُ بِالْجَبَانِ عِنْدَ الْكَرِّ لَكِنَّنِي الْوَقَّافُ عِنْدَ الْفَرِّ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سیاه بخت تا آنکه [illegible] رستم مهلت [illegible] رسانید حضرت [illegible]

و [illegible] خون [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] آن پهلوان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آن [illegible] آن دلیر رشید [illegible] مبارک وی رسید [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

وآن دلیر رشید [illegible] لشکر [illegible]

آن

آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یا [illegible]

[illegible] فی الدنیا والآخرة [illegible]

[illegible]

[illegible] انت [illegible]

[illegible] وانت [illegible] فی الدنیا وانت [illegible] فی الآخرة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آن پهلوان [illegible]

[illegible] مبارک حضرت [illegible]

[illegible] آن امام [illegible] آن عزیز [illegible]

حضرت علی بن الحسین [illegible] در مرثیهٔ حر [illegible] این ابیات [illegible]

لَنِعْمَ الحُرُّ حُرُّ بَنِي رِيَاحٍ صَبُورٌ عِنْدَ مُخْتَلَفِ الرِّمَاحِ [illegible]

[illegible] لَنِعْمَ الحُرُّ إِذْ نَادَى حُسَيْناً

وَجَادَ بِنَفْسِهِ عِنْدَ الصَّبَاحِ [illegible]

[illegible]

وَنِعْمَ الحُرُّ فِي رَهَجِ المَنَايَا إِذَا الأَبْطَالُ تَخْفِقُ بِالصِّفَاحِ [illegible]

[illegible]

فَيَا رَبِّي أَضِفْهُ فِي الجِنَانِ وَزَوِّجْهُ مَعَ الحُورِ المِلَاحِ [illegible]

[illegible] لَقَدْ فَازَ الَّذِينَ

نَصَرُوا حُسَيْناً وَفَازُوا بِالهِدَايَةِ وَالفَلَاحِ [illegible]

امام [illegible]

[illegible]

[illegible]

آن امام [illegible] اجازت طلبید [illegible]

کرده [illegible] شهادت [illegible]

[illegible]

[illegible] گوید [illegible] پس آن امام [illegible] اجازت داده [illegible]

طلب اجازت از آن امام همام [illegible]

حقوق [illegible] آن حضرت [illegible] آن حضرت گوید [illegible]

[illegible] رسول الله [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] میدان [illegible] عزیز [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کنم   چه خواهد [illegible] که [illegible] کنم   [illegible] خود قبول کنی

[illegible] شهر [illegible] کنم   اما چون [illegible] در حق [illegible] فرموده [illegible] بود و او [illegible] غلام [illegible]

[illegible] آخر [illegible] چون [illegible] خویش [illegible]

[illegible] آمد   [illegible] درویش   [illegible] درویش

این دل [illegible] چون خود شد [illegible]   یک نفر [illegible] برای درویش   نه برش [illegible] کس [illegible]

نه برش کس شد برای دل ریش   با کس [illegible] آخر جان [illegible]   نه برادر نه غلام [illegible] درویش

اگر [illegible] ان [illegible]   چون [illegible] را [illegible]   [illegible] درویش

عمر [illegible] درویش   [illegible] ان   [illegible] درویش

[illegible] او   [illegible] آن [illegible]   [illegible]

با برادر [illegible] ریش   [illegible] درویش [illegible]   [illegible] خویش

[illegible] ز [illegible] گذشت [illegible] خویش   [illegible] درویش   [illegible] عجب [illegible] دل

پس [illegible] آتش [illegible] خویش   این نه آن [illegible] بند [illegible]   [illegible] زخم دل [illegible] ریش

مجلس

مجلس [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible] عمر [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible] نظر [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]

[illegible] غلام [illegible]

[illegible] غلام [illegible]

آمد و ما بدخواه در لشکر ما ز آن تا هم یکجا بشد اری عجب نبود و بر غوغش بنشینند با فوج کوه بر و ما فوج هستند

و در هر صف بود از بند تا بشد هر بود آنه هر صف تو ما ز رشتند تا سح لگد و دین با شتری است کرد ای آن

کرد هر آن بنشینند امام امام ز سر زد و رکاب تیغ بداری خود را بد در دلیر و علام رکاب تیغ کش بود و ش

سری آن رکاب تیغ آن نظر صفر بود و بهنوز بار کرامی سر بسر بر در رکاب آن علام ز جام فر و خون بود و

در عبدالله ابن عمیر رو بجز حسب الحقت ور بها چند تکوه عزم الادنی و رعب میان بود با آن تکا بر کشته

جان بیان در حمله بیان همه میکنند هر یک مرد بان خدا بیان همه میکنند در قضیت و حچه که آید مرد بحسب

آب بار رحمت چه چون بیان همه میکنند همی در چشم با رو عبدالله ابن عمیر تا مردان قهر در رسید و تیر از شش تخته

زنو دو سر عبدالله ابن عمیر به ره به بار بگفت من از تو تنها شمام ای بگیر با دید اکنون سر از حسینی با و بر سر بیرون ز بی داد

با آن شد حبیب ابن مظهر هر ده در رد حسینی ز حق تو در رشنوی تا بخبر رسد الله که بر کشته سیاه بر این زد و فضول

خوش گفت که تو کشته هم بادی هر جهول که تحکم است هر بحسب تا بیش لسوز تیغ برد بدل تا کم خوش تیغ کاشی

عبدالله ابن عمیر ز سر در یا ابن الفاطمة بالنسا بان انک لعلی بحقیة حق ما بدنها الناس می ای فر ز

حصه ای انسان آید تو کسی شد ده و بحر هر حقانی لد خدا ز دست احد ی لذا که حو ز مان سپر ردی جمله ردی محمد با شمشیر خود

فرز

فرزندان چندچون تا تیغ شست و تخته و از هم بار رکاب تا رادار احف خوش شد اما تحفه بدرستی کرد

با وفا در بنا وفا داری کرد رشته تقدیر کوی گرد کار لیک آمد چون قضا کاری کرد

عبدالله ابن عمیر بعد ز شوق و ضرب ز زن در به بار عمیر بود بود که با علم و جهاد علام ابن زیاد عقبه کرد

سلطه او و جنبد ز دست در داده و سب تو تخته داد عبدالله را انداخت و با عبدالله در ای ز تاخته و بر چه هم کتاب

فرحقا شب بر بود و یا ابن عمیر علیک بالجهد فقد دعوک العبد فر از برشید حید عقبه بد کرد بکی

شد و در رسید آن دلاور رشید شیفته آن شوخ بیند لوزشت کرد رسید و با اراده و ضرب زن بر آن تیغ در رحمه

تیغ از زنیاد کشته عبدالله خون دار در رکاب هر طرف و در دید پاره بیافت تا چو روت حب خود در آن دم

آن عجب داده و از حضرت شمشیر آن چند گستاخ زدش بر بید و لاوری در سر او بود و هنوز نام بلکه بر

ناتمام بود عبدالله بر وی حمله ز بود چنان ضربت بر و زد و هنوز با در خش دلاور بود و بهای جان نی

آن حضرت بیشه رحمت جای خود قدری ز رنج فرمود و غیر تا زه بلوس از حمله بر آن بود و غلو بود و ذکر

جاعت ز بعد برس بیش خود از فرمود و در دیگر رکاب کاری خند فرز ز خود کرد بر و در رسید و با جای آب

ز کمال فرمود که خون در منزل سپیم در دست من مراد منقصه در از در کنت منفرض ر بر جوش این بود که آنت نقد کرد آنرا

مبارزت سال عالم دلیل قایم و عیاش باب حرب هست جو

بار کرد خاص مراد ز شد عیالت شتر بر آن ثابت آن

ژدنی   نه کرده قبول دعوت تحقیقی   که هر غلامی را ندیم درون خمار   بر پایش دیش و تیغ [illegible]

ز پیچ شد ز پیچ او ز قطع نه پیچ قصدی   با دل گرفت روم گفتن پای زیرکی   دست ره پیچ بهر چنین کار کند

با دو ره پیچ را چنین پای رهند کیفی   با پرسی سنگ لالای تست مردی   با دست لیلی که گشت درین [illegible]

اینک بر گوهرت ز زلف بر تیغ   تا گمر عقلی رود دور که گوهر تجلی   ز تیغ و بر در زده و برادر [illegible]

رو دری ور زنده دور جمله بر آن   بخفته جز چکم از این دو عشق عجم   حاصل از آن هم بر [illegible]

این نکته و مرمی بطور حقه چاک است.   آن ز ره ولا عجب بود رو تا پایه پای   ز چون بر وفای درونیج [illegible]

از عبدالله بن عمر ازآن تو کلاج سرشته عمر دوبار حج ندیر عجت شو از عرب عهد بر سر شنیده [illegible] اکنون آن

حرور شد و مطلب ازین مر آن فرقه ار جنبه و اگر چه عوض گوشنیده دلیر آمد مری رو شنیده و ما ای لیک شنیده [illegible]

هم جادرانه بر شنیده بود و حیا بر عرق دو فتنه و مانند در ورسید شه آورده بر در بینه هر بلکه بر بر آن شستند [illegible]

حور در محاسب اشیا ز بینه بتو نه غیرت الله دوز در آن احرام لیکن با همکنان نظر اسباب آن قوم گمراه [illegible]

حائک ه نماز هم هرکه بر روی افتاده و دنیا نشسته قدمی اقدام تا تنید و از هم ستیده هر زهر تکیه [illegible]

سکه فهم همه آن سیاه و شهادت مند در شان جمله بود نه در عیش ز آن تیر با بر آن تکونه هم مر را گر در ساحت [illegible]

وهمه را

وهمه را اجتماع و اهل بوده نه و تعجب از غیبه اکنه بوده هم مخوره بوده و مناوردی ازین تیم سمر عبدالله بن عمر [illegible]

روزی دشته و کم رفته در عبر راه عبور آن سب و بکر بر و عطا امروزی روی بشیش آن عزیز حر [illegible] آمد

کرده عجیب دیگر هر روی برده و انکه اشته برای مردی که آن بحی ای خدای برده و در سیر بر تشنیده آن [illegible]

ازل واب منافق نه بوجه آمده و کف از ره در نها شده و رکاب خود و که در نیمه در بدر خود در برده [illegible]

کنند مطلع کرم این کرم شد و در انبا همه عظیم وارد ه ازآن بوده این بها بر خود وارد بر آن [illegible]

رسانید و مرضی را آن حضرت زده امام عبادروی قدری گذشته که صحاب برسیده و امیر منافق ترتیب عرض کرده

حرب بر است و بود درین منافقت رسیده و در حجش زده و عرض برده اللهم حرمها علی النار یا قیها می [illegible]

بکشش این نه و در السمع آتش گشته و خود ز اسباب آن طایفه منافق حتی بر انساختن حظیرها باده و در تحت آید [illegible]

در صد رجا انداخته حره را در قوت سواری وی برد و جهت و که بچه غلات بحی حجش ده کاب شده و پای [illegible]

دار حول سینه اش برانید آمده مر آن بتاب هر گوشه اش بیک بند هر دوی و در تیر سیم بر حر حجر حی [illegible]

شده و مرضی بر بالا بر بشت آن تب رست رد و وابستان حجش صد باشد و اسباب آن شقر رسم بخیر بیابان آن [illegible]

هر سنگ و کوهر زیرد تا آنکه روح حش عندش هر که حصر او مکره بود و دوزین حکایت صحیح و ثابت شده

[illegible]

پس نه هر کس [illegible]   [illegible]   خوش بود گر محک تجربه آید به میان

تا سیه روی شود هر که در او غش باشد   [illegible]

[illegible]

[illegible] السلام علیک یا ابن رسول الله [illegible]

[illegible]

مِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

داده

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و در حجت خویش [illegible] دار   خود چه داری جز آنکه بجگر   صفحهٔ طرب نما چشمه سر

شنیدی [illegible] هم [illegible] در غربت [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

خود داده است حضرت رسول مختار [illegible]

[illegible] خبر داده است [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت رسول مختار [illegible] خبر داده

در جمیع [illegible] جناب امام حسین [illegible] آن امام [illegible] آن مخدره

خبر [illegible] حضرت فاطمه [illegible] یا أبتِ متی یکون ذلک ایشان [illegible]

[illegible] فی زمانٍ خالٍ منّی ومنک ومن علیٍّ وأخیه الحسن

[illegible] حسین [illegible] شهید [illegible]

این

[illegible]

[illegible]

این حکایت را شنید گریه‌اش شدت نمود [illegible] فاطمه [illegible]

پس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در این [illegible]

از این [illegible]

[illegible]

[illegible] رسول رب عزیز [illegible] فاطمه

إنّ فینا أمّتی یبکین علی نساء أهل بیتی [illegible] أهل بیتی [illegible]

دختر که بهترین در حضور عادل فرزند خود جان عزیز محمد از زنان [illegible] هر که بیگانه [illegible]

[illegible] پرورش با پوشیده تا به در پرده [illegible] از عزت [illegible] زنده [illegible]

فرزند معصوم شده در پرورش پرده نشین اگرچه [illegible] زند بگر جانش نشسته [illegible] زند

زنان است در دلش [illegible] هر دیده چشمش [illegible] چه در پرده گرچه از غم [illegible]

نهانی [illegible] زند لب [illegible] نگر نه زنشینه در زمره [illegible] زند [illegible]

هم رضیه مرآئینه بگفته که [illegible] خود زنی جهان [illegible] شد [illegible]

مادر که [illegible] زند فقال لا اعانی باکیة ولا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فرزند [illegible] جهانی [illegible] جهانی

[illegible] [illegible] جهانی [illegible]

[illegible] جهانی [illegible] [illegible] جهانی

لکن

لکن [illegible] [illegible] جهانی [illegible] خواهد داشت

[illegible] [illegible] چه [illegible] جهانی

فاذا کان یوم القیمة تشفعین انت للنساء وانا اشفع للرجال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عروس [illegible] [illegible] حدیث [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] کل عین باکیة [illegible]

[illegible]

خاطر من گرفته بود خوشحال و شاد خواهد بود هم اهل بیت در بدرود   زینب بر پشیمان دل شد رفت

شیشه شود دیده پر گریه شست   شد دلم دل گنده از فراق عترت   رحم به زبان ملک دل را شد شست

در کعبه شاه و دیده از خون   این نوحه بر ترش گردون آمده است   وه بر سر دست ذی چشم خونش

گردش گردون از زبان دست   تا گنده گره برادر من   تا دم بر زبان بیت این گلک است

پس بر پشت شاه از روز پشیمان ... حضرت رسالت صلعم ... فرزند

... آن حضرت در ... شد ...

ابکی فی الصباح وفی المساء علی السید المظلوم فی ارض کربلا   نیز از چشم ... حسرت ...

...

... ابکی علی الحر الذی اللهب المخضب

ابکی ... اطعموه من القضاء   نیز از چشم ...

...

... ابکی علی جسمه المجروح فی الرمضاء ...

علا

علا   اگر چشم گریه کن بر جسم مجروح ... این بزرگواری ... روی خاک ...

... اگر چشم گریه کن ...

... ابکی لنسوان الحسین حواسرا ...

اگر چشم گریه کن ... حسرت ...

... اگر چشم گریه کن ... ابکی علی ابن ...

... اسیرا ومکتوف الیدین مکبلا   نیز ای چشم گریه کن ...

... اگر چشم گریه کن ...

... پس ...

...

...

مجلس نوزدهم   ...

...

با آن کمان که در جهان کشید / که داشت گنبد و بگذرد بر آن تیر / یک عشر ... [illegible]

گر علم این ... [illegible] / پر از گل ... [illegible] / ... [illegible]

و چون خضیر ... [illegible] / خنجر الف ... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible] / لیکن ... [illegible]

... [illegible] / ... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible] / کزوی دل ... [illegible] / ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... [illegible] نفی الکفر ... [illegible]

وکان ... [illegible] علی ... [illegible]

فان ... [illegible] الباطل ... [illegible]

لیکن ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] عبدالرحمن ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] عبدالرحمن ... [illegible]

منظور نیست و نه آن اهام را در حضور رنج شود و ایشان را تیز نمی گشتند با آنکه عذار غم آفاق را گرفته بود و همه احباب نقاب شیون

در روز شهید شدند که بهجت جمال او در خشنده او آن عزیز زیب در او لطیف شهید شدن ایشان را خبر داده بودند

کلمه دلکش باز در وجه نیکو که با عبدالرحمن راه مطایبه نمودن بجز تجاهل در روز های شهادت گشته جان سلامت

معنا حکمه و ظرافت بسیار نمود و بخندید و در جواب از میمون رحال گفت سعد و فال و سرور است و پیران خود را خواندن

خورد با دوست بنیاد زنده کاین شیر تربت کوشش آنکه حق زد و چون پر و تقدیر را کلک نقاش قضا

چون نقش را ریشه کند آتش را کرده چو دوران از کتاب شیر و لبی داده بنیاد پیر را

همه ... پیران ... می کنند ... پیر با دیده پیر را کز روز ... عشق را

زنده کرده اسم ... فرمودن ... بحر را مردی است ... بنیاد ... از آن ...

روشن ضمیر ... عبدالرحمن از وی گفته شد ... در ... کتاب ... و مصاحبت ...

اگه ... وقت ... و غم ... در زمان ... جناب ... خبر ... خندان ...

چنانی ... خبر ... دارد ... داری حق ... رسول ... کار ...

ولب بخندد و طرب ... الکفین ... حالت ... میکنم ... اگه ... شهید ... شده ...

حیران

چون شب ... را در خواب ... کشیده و بنیاد ... آن حضرت خواب ... رسید آن ... از روی

خود چه ... پیری ... که ... بر ... سر ... رنگین ...

سخن ... دیده ... تا رسید ... زبان ... دل چون ... شب ...

سیم ... یک لحظه دیگر ... گر بخندد ... در ... که بخندد ... را

... خاک ... تا ... زود ... ایام ...

فرمودند ... حضرت ... در ... فرموده ... بیان

بسیار ... حضرت رسول ... در ...

تو ... حق ... در آن ... آنکه ...

لا خیر فی ... فیه ... در آن ... چون ... خود

... کرده ... شده ... بر ... نما ... تحریر

به ... در ... زنده ... الله ... در ... حیرانی

عزیز ... گفت ... روی ... شهادت ... پیر ... را

[illegible] کمان که کمان [illegible] تیر را [illegible] اشتغال العجب [illegible]

[illegible] اقربوا منی یا امة احمد

[illegible] ای کشتگان [illegible] ای [illegible] اهل ایمان را [illegible]

[illegible] زنهای [illegible] آن [illegible]

[illegible] اقربوا منی یا امة آل الذبیح [illegible]

ای کشتگان [illegible] زنهای [illegible] ای [illegible]

در میدان [illegible] آن [illegible]

[illegible] اقربوا منی یا ملة اولاد رسول رب العالمین [illegible]

الکنا [illegible] ای کشتگان [illegible]

در این [illegible] زنها [illegible]

این [illegible]

[illegible]

درهجوا

در هجوا [illegible] یا آل [illegible] همه زنها [illegible]

[illegible]

[illegible] عزا [illegible]

این [illegible]

زنان [illegible]

[illegible] این عجب [illegible]

دختر [illegible]

[illegible]

پس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دلاوران کرد و شاه و بو عمر عمو رفتند بمیدان نمود جنگ آن روز رسید ... شمشیر ... [illegible] آن [illegible]

[illegible] کشیده و بر [illegible] کرده اگر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] [illegible] تا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

در کمال [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] غضب آمد [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عجب [illegible] [illegible] مسلمانی [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] تا کراه [illegible] [illegible] کراه [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] اگر دل [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

پر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] اگر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] خوانده‌ام

[illegible] [illegible] پس [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] رسیده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عجب [illegible] [illegible] [illegible] عجب

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عجب

پس [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

پیران [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

در سنه ... کارهای این سپه ... و آخر حضرت شیخ ... زین ... [illegible] ... از ... [illegible]

... [illegible] ... چون ... [illegible] ... بیاید ... [illegible]

... [illegible] ... تیغ ... [illegible] ... ضرب تیغ آن ... [illegible]

... [illegible] ... شهادت رسید ... [illegible]

سعادت رسید ... [illegible] ... الْمَکَانَ مِنْ عِبَادِنَا الصَّالِحِینَ ... [illegible]

... إِلَى أَعْلَى عِلِّیِّینَ ... [illegible] ... گشتند ... [illegible]

... [illegible] ... چه ... [illegible]

شهید ... [illegible] ... شد ... [illegible]

... [illegible] ... چنین ... [illegible] ... حضرت ... [illegible]

... [illegible] ... حضرت ... [illegible]

شهید ... [illegible] ... کتاب ... [illegible]

سمیا ... [illegible] ... نخوی ... [illegible] ... دیده ... [illegible]

... [illegible]

شهید شدن سید ... [illegible] ... رجب

... [illegible] ... عمر ... [illegible] ... گوی ... [illegible]

... [illegible] ... عدد ... [illegible] ... پنج ... [illegible]

... [illegible] ... ایست ... [illegible] ... بجوی ... [illegible] ... غم ... [illegible]

... [illegible] ... نداشت ... [illegible] ... عشق ... [illegible]

... [illegible] ... شیخ ... [illegible]

یَا لَیْتَنِی کُنْتُ فِی الرَّحِمِ حِیضَةً ... [illegible] ... کُنْتُ فِی ضِمْنِ الْمَقَابِرِ ... [illegible]

... [illegible] ... فاطمه ... [illegible]

... [illegible] ... فَیَا سُوْءَتَاهُ مِنْ ذَا ... الْخَالِقِ ... [illegible]

الْحِسَابِ الْقَاطِعِ ... [illegible] ... گفت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... شد ... [illegible]

... [illegible] ... عذاب ... [illegible] ... شد ... [illegible]

و مهر سه اندر [illegible] هر کس [illegible] داده بر هر کس [illegible] زان [illegible] ختمش [illegible]

از [illegible] مظلوم [illegible] پیش [illegible] از دل [illegible] این شنید [illegible]

[illegible] اگر [illegible] ز حوران [illegible] [illegible] راه

[illegible] ز تیری [illegible] شاه [illegible] زان [illegible]

هر چه [illegible] کز [illegible] زنان [illegible] در [illegible]

پس [illegible] پس [illegible] شاه [illegible] پاک دین

وقت [illegible] در میان [illegible] از رخ [illegible] از رخ [illegible]

[illegible] خوش [illegible] پس [illegible]

پس [illegible] تا [illegible] [illegible]

مجلس بیستم در [illegible] خوش [illegible] رسید

[illegible] تا [illegible] کرد [illegible]

[illegible] گشت [illegible]

نو

نو نام [illegible] [illegible] [illegible] چنان گشت [illegible]

[illegible] احسن [illegible] احسن [illegible]

[illegible] از [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

سر [illegible] [illegible] اندر [illegible]

از [illegible] لَهْفِي عَلَى [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] گر چه [illegible] از دل [illegible] رسید

دل [illegible] غم [illegible] رسید کاش [illegible] تا [illegible] رسید

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] که [illegible] دل [illegible] [illegible]

زبان هر که کرده به دیگر کم که تا که گر اکرام را ستم از عهد رسید کَنَّفَا رَبِّي لَيْتَنِي أَعْرِفُ
عَنْبِي عَرَا جِسْمُكَ يَا مُنْتَهَى مُنْطَرِحٌ بِالثَّرَى هر چه کو ز نظر کم تجلی کاه تو بر ترای کاش از کرم
حسن چشم مبین بنود در عزای تو در جسم تا زبان تو را روی به سرور دل غم ز کم به ای زرع در خاک کرمان
بر روی خاک کش به وکیم کاش با چشم بهوای سرم پا پیش تا نه دیدم تو را بها دو هر عهد رسید
تن حالی نه تو تو به بجای که ز هر کسی مکان الله تو از عهد تا لحد رسید صَدْرُكَ مَرْضُوضَةٌ
تَحْتَ خُيُولِ الْعِدَى شَيْبُكَ يَا سَيِّدِي مُخْتَضَبٌ بِالدِّمَاءِ کز سید السلام با دو پا جان تا تن
بخته تو را دو خون سینه خشک و مر لب لب از آن به درد ز تیغ بجا کل خون خورند و کی به کرد همه دل و دل
بهید کما من تا زیش میارک ترا که چون خضاب شاه چه فرماید کو بزم طعن از سینه خوردت که روی
رنگ حنای بر بس چه بد رسید کو کو بی تو از این شرفت کریم و چون غرقه خون بحر
ثِقْلُكَ مُنْهَتِبٌ رَحْلُكَ مُحْتَرِقٌ نِسْوَتُكَ ضَائِعَاتٌ يَا سَنَدَ الْأَصْفِيَاءِ
نیز حالا دوست ربی بر بنان در بر به رای سرا در چون عنف زنان و در پس سری از ز من فزار داد و بر
مرا ز ز ره دل هر به بر تو عرضه سیه اردو کوش در دای سید تا صد بدرای بحرای بی بار چون کو شد

بهوا

شبها الرز آن فرزند تو و زند به خیمه ها ز رز آتش زده واپس عزت طاهره تو را چنانک حرمت نموده و صحرا و کوه
و بازارها بر سر نیزه دو بخر بکردانند همه بر فور رنت ز آن راج شده بر تخت ز بن عز تر و به عهد رسید ز بر جمعه ...
عزت طاهرات در به شهر شهر در دشتان به دور از در بدر در رسید وَأَسْرُكَ يُهْدَى إِلَى كُلِّ حَرَمِ
يَزِيدِ اللَّعِينِ وَأُمُّكَ زَيْنُ الْعِبَادِ سَارَ أَسِيرُ الْعِنَاءِ فی زنجیر زرد دانه برای به محسن بحت
روزه و فرزند دلبند در دشت تو امام زین العابدین تحیة که در زنجیر نموده اسیر بوده هر بزم دوانده بحر
دل برت عذر زنجیر هر یا بس به در رسید تا که از ز غم خونابه بجگر رجا دل بری دو ز
عارضه رز در رسید تَعَدُّكَ الْعَاصِي عَلَى حَسْرَةٍ مَا تَمَّ قَاتِعَة وَأُمُّ يَعْقُوبَ الْحُزْنُ كَبْتٌ عَلَى
رَعْشَا ز ز بس از از شهادت تو عمی به که در حسرت فوت شده از رو که تو به دل در بهند ز بها به ز کوی
در این دو جهان با سینه و است به هر شب دو در تکیه در ای کاش هر روز روشن من شب و هر شب مرا ز آن بت بو
ز نم که ز شو دو ه عاشق از خون آن ز ا همه این ز ها کرم از جگر در رسید مثلا بانت دو از پیشکی عمر
شب و تکور پیدایش بهر ز آن به بر رسید سیه این طاوس در هر طرف و در حرم علامه عمل می رود بکار بر دو جلا دو نیابی
از ز محو الی شیعه ها سید صحیح ایها دو جهان لطف ز غنچه فرود آ مانده و روح بریقات بجز تعد حامی دو ز ترک

این حمزه و جعفر [illegible] وهب ابن عبدالله کلبی [illegible]

[illegible] ببرد [illegible] آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در کتب [illegible]

[illegible] قال وخرج وهب بن عبد الله بن حباب

الكلبي وفي بعض النسخ ابن عبد الله فأحسن في الجلاد وبالغ في الجهاد وكانت معه

امرأته ووالدته فرجع إليهما وقال يا أمّاه أرضيتِ عني أم لا فقالت لا ما رضيت حتى تقتل

بين يدي الحسين وقالت امرأته بالله لا تفجعني بنفسك فقالت له أمه يا بني اعزب عن قولها وارجع

وقاتل بين يدي ابن بنت نبيك تنل شفاعة جده يوم القيامة فرجع فلم يزل يقاتل

حتى قطعت يداه وأخذت امرأته عمودا وأقبلت نحوه وهي تقول فداك أبي وأمي

قاتل دون الطيبين حرم رسول الله فأقبل كي يردها إلى النساء فأخذت بجانب ثوبه

و

فقالت لن أعود دون أن أموت معك فقال الحسين جزيتم من أهل بيت خيرا ارجعي إلى النساء

رحمك الله فانصرفت إليهن ولم يزل الكلبي يقاتل حتى قتل رضوان الله عليه

این [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
تا [illegible]	[illegible]	[illegible]
بر [illegible] شرع و دین	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ما که [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
پس چه [illegible]	[illegible]	دل چه [illegible]
[illegible]	اگر [illegible]	[illegible]
تا [illegible]	[illegible]	[illegible]

۲ خوش [illegible] تا با جان بر جانان [illegible] ۲

[illegible]

مرا دردی است که درمان ندارد | من وزن جسم از جانی دارد خبر | با شرمانم چرا اندر کند ر ۸

بر کرانی تو ز بیقراری در جهان | بر بسیج دین از دستان در ربان | بس کجا باکه چه از قراک د ل

کند بیجان دو بر آمد کل | صبر و بخشش عقب در شبلوز | همچو ربیا از بهر غم فرزند ۸

با چه جاسر تحجه از عقب بام | باش طرس بهر با ترنام | کاین عزوان در دیده ایکی باران

بهر رکنش اگر دیده باران | ورنه بازار کان تیغ کام | شود همچو نیم صد و ق م

رود در صدر رود با با در جو | با سپاه در به رودی شب رود | کز تو باین سوری رنگ و حجاب

که کند در حال ای کاریاب | نه ره بر بخت از تن راه | نه ز قاسم رشیدات لداد تر

نه در عجایب علی بخت قربان | نه من زربیا فزون از شرشکن | اثر آن یا شریم کنم زربو علاء

چه پشت گشته بنیم با پایان | که بر بندای رود وش ره ز دکن | مادرت زین نیمه غم لداد کن

عمر دنیا که بر از در صد پرداز | عاقبت دارد فنا ای هوشیار | رسیف دین با بجز امر زینت

جز ترنیقدی بکف خیر در زینت | ز رخش چو بیا ز ارش ربان | بر فرود یار ب ز ده دارش ربان

انجنان روزی در خوشی های که | دیده کان است و زو بنه در کعش | که کسی زان همچو دنیا ره و زنان است

۱۱

در و عجمی را چه این بهمن است | که شبی عاشق به رهن نان | فرزند زردی دارد چون زنان

تا چه او مسم شد رتبش بهم با | در نه بهر تن زان بزن مرد کر | تا چه که او بر بحرین زاده حجب

گشت چنین بود و شد عجب خفت | ده ز شهر وان مجنون از غلام | کان عروس از کردی ریشه کام

الغرض وآن همه کردی در کرده | ساخت ز ریش ما ز ره بستید | تا کجا دست و پای ران دلیر

عو ز شد آن تیره ز بان آن دو دیدم | راند رود خوشی چو چهار ز بیا | دیده آتش ز د پایش پیش پای

در نهاد دم تن وار کرد عوض | زان برون ز سر جهان از خرد و ش | تا که چون پا بر دم چه با بی کم

ز حوران خویش قربانه کم | پس چو قربان همی آن گشته رود | ره چه مردان بخبر بیخ عمو

پرده درشد بی خبر و پرده در | هر در بعقب خشم اندر آن | با دو چه او آنکه بدران پسر

گشته به جستن ز قوم به دیر | در نه تا در زخم براند فکند | ز حوران خویش قرزانه فکند

شوهرش از بانک خوشی گنج دار | ره ز حسن دین بشیم از ران شکند | دانکه کردی چه تو شاد شد

ها دات زند زن رود آبادشد | در دغا بر بد چو هوش پرده پیش | مر بر یار ام خود دو کر گوش

عاصی سک بلکان داد دین دیگر | این چنین بهر ست شر د بر کرنوش | دل به به تشنید کجعبه زرد از کان جو

سید حیدر بن [illegible] چون [illegible] آن جوان [illegible] قرآن [illegible] آن [illegible]

با آن [illegible] غریب [illegible] چون [illegible] دست [illegible] گرفته [illegible] جوان [illegible]

به [illegible] آمده [illegible] فرزند [illegible] اگر چه [illegible]

در سینه محنت کشیده [illegible] طاقت [illegible] آدم اگر

ده ها [illegible] شود — [illegible] دیده [illegible] شود

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

بهره

نه چه [illegible] — [illegible]

[illegible] — نقش [illegible] در [illegible] شود

[illegible] حقیقت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آن حضرت [illegible] — هماشیر [illegible]

[illegible] — [illegible]

خواهی [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

دست بیعت در کمربند حضرت ... [illegible] فرمود قم یا بنی و انظر الی ... رسول الله ... [illegible]

و یادگار فرزند سینه شکسته رسول الله را ... [illegible] ... و ... نشسته است ... [illegible]

منتظر آخر ... سخن ... پس ... سینه ... بکمال ادب ... [illegible]

نهاده عرض کرد أفعل یا أماه ولا ... ولا أخالف ... [illegible]

... [illegible] ... و دلالت ... طیبه ... [illegible]

... [illegible] ... عروس ... [illegible]

... [illegible] ... حضرت ... [illegible]

... [illegible] ... حضرت ... [illegible]

نوعروس ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

بر عروس ... [illegible] ... قاسم ... [illegible]

... [illegible] ... عشق ... [illegible]

... [illegible] ... عروس ... [illegible]

... [illegible]

آخر کار ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... دل و جان ... [illegible]

سودای ... [illegible]

... [illegible] ... قاسم ... [illegible]

... [illegible] ... قاسم ... [illegible]

آخر پایان ... پس ... عروس ... قاسم ... [illegible]

داد به درد عشق خویش کشیده … ان عروس … تا قول …

از نوا و صدای جان نوازی داودی از صدای جان گداز … از صدا افتاده و داغ دیده …

دا … قاسم … کام … صفت …

ز رنج و تب … عجب … مستانه‌ام خبر داری | ز شوری … مستانه‌ام

خبر داری | ز شوری … | به لب … مستانه‌ام خبر داری

ز دیده … | … مستانه‌ام خبر داری | … دل …

ز تو قطع نظر دارم مستانه‌ام خبر داری | … کشته‌ام | … مستانه‌ام خبر داری

ز حسن … | … مستانه‌ام خبر داری | …

دوره … | … مستانه‌ام خبر داری | …

مستانه‌ام خبر داری | … امروز …

… رحمت …

… عقد …

عداوت

عداوت نهاده … امروز …

… عشق …

… اگر چه …

… ز دل …

… عجب …

… هزار آفرین عجب | … هزار آفرین عجب

… هزار آفرین عجب | … هزار آفرین عجب | …

امروز … هزار آفرین عجب | … | … هزار آفرین عجب

… | … هزار آفرین عجب | …

… هزار آفرین عجب | … | … هزار آفرین عجب

کفتکوی …

جواب …

سخت بشنو وداد از حضور شاه عهدی بعهد ما زهر از قرین عجب زد ناصر ز بهتر و خوشتر ز [illegible]

زین دهر دون زاند هزار از قرین عجب نگاه بر سازی تو مبارک [illegible] نگاه بر طلب زهر از قرین عجب

عالی عجب ز شهره منظم عجز نظم این نظم خوب زهر از آن قرین عجب پس از [illegible] بهتر دست و دامان

شو هر بنده اختر خوش گشته عوض کو هزار جان چو بر سر ای [illegible] عاشقی فدای خاک کف پای [illegible]

بر فلک تو رضا [illegible] طریقه [illegible] ردیم هر دو در بارگاه آن [illegible] عاشقی [illegible] حضرت [illegible]

شو نصیب تو چون نیم سید [illegible] از آن [illegible] سبارک [illegible] از [illegible] چنین

کز کعبه چنین دم از [illegible] تو دریا چو در [illegible] ز [illegible] با چه [illegible] تو و [illegible]

کهر کرش و کهر کو شوره [illegible] نبی ای عزیز کرم وای [illegible] سید ام هر که امروز [illegible]

این امام و علی [illegible] جان [illegible] فرد از بلند [illegible] کرده [illegible] نزد [illegible]

خان [illegible] کرد از [illegible] شرف [illegible] خاک [illegible] نزد پای [illegible]

بخت امام [illegible] رفته در حضور آن حضرت [illegible] از [illegible] حکایت [illegible]

بر [illegible] گشته قبای دارا [illegible] دست [illegible] از [illegible] پیش [illegible] قدم [illegible]

نگذاری

نگذاری تا [illegible] در حضور حضرت سید [illegible] امیر المؤمنین و حضرت [illegible] ای [illegible] چند [illegible]

مرا [illegible] گرفته [illegible] یکدیگر کرده [illegible] در [illegible] خاطر [illegible] کردم [illegible] عجب

بجان [illegible] کرده [illegible] کمال [illegible] و [illegible] آن [illegible] اتفاق [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] شده [illegible] حضرت [illegible]

حق روز ازل چون [illegible] گرزن [illegible] چنین طالب [illegible] چه [illegible]

دین [illegible] کرده [illegible] سنگ [illegible] دو [illegible]

[illegible] قاف [illegible] آن [illegible] از [illegible] خوش [illegible] عاشق [illegible]

[illegible] خاک [illegible] عجب [illegible] در [illegible]

[illegible] بر [illegible] همچو این [illegible] در [illegible]

[illegible] آن [illegible] خواهر [illegible] زینب [illegible]

آن [illegible] یکدیگر [illegible] پس [illegible] عجز [illegible] عوض [illegible]

[illegible] که [illegible] شهید [illegible] از [illegible] جان [illegible]

پایان بیست و هفت [illegible]

برداشته در کمال زودامان نهند دیباری سعادت قرین این نقش بود و بخشش ریزه بادی رفیق و مصاحب بوند و این
عزای ... طلب و هر وقت نیز بهرست نخواهد بود و او شهید شود و خدا میداند تا به آتش نشسته ام
شعر ... نیافته ام و ... وادار ... در این دنیا ... و ... یادی دیگر ندارم
و ... سکی میمانیم ... همچون ... پس ... این اصحاب ... در ... ما ... کسی ... سر ... ظ
بادی ... بحضرت تو ... را ... زبت فرماید ... عرضه دارم شهش گفت ... کسی ... نکن ... بر ...
چه غم چون تو ... دارد ... عزیز ... هم ... دین ... در این ... ا تا ... با
دعزم ... باشند همراه اگر ... زیب رتبت ... اهی و ... باکثرت و ...
هر که ... و ... ای ... طلب گشته ... دل ... جوانان ... شد
... بنو ... بهرت نام ... و ... از ... ای ... اگر ... هر ... این ... و ...
خواهی ... ای ... و ... از ... ای ... عجب ... هر ... دارد ... ای
... وای ... ...
عهد بند و پیوند ... و ... کنند ... زود ... عوض آن زن ... ...

بادی

بادی در و ... آن ... عهد و ... پیوند ... ما ... تو ... و ... باش ... بادی ... و ... ...
نگذاردم ... دست ... ...
فر ... دیگر ... چه جب داری عرض کرده ... ...
و ... اهران ... خوب ... و ... ... خوش ... در ... ...
در ... ...
دیبای ... قامت ... عزت حضرت ... این ... گند ... بجای ...
... زخواریب ... دفا ... ...
خوانده ... دستان ... ...
است ... بس ... ...
تحیت آن حضرت ... ...
... ...
... ... دل ... ...

جنگ وهب با اعداء

فرزند رکنیه و علی بر حسرت سر برد ناکام ز چشم جوانی گشته و شبنم ز داغ گلی که چون فرزند باد به تو [illegible] زود و گل [illegible]

حیف چشم سیر نگشته جوانانه در وی خود [illegible] نظر باخته زنده [illegible] دنیایش نمرده و [illegible]

و در شاهزاده قاسم ناصر بود در تماشای جنگ و چون عشق جوانان [illegible] خود [illegible]

و آن امام [illegible] آن امام [illegible] کشته [illegible]

شانی [illegible] ان تنکرونی فانا ابن

الکلبی سوف ترانی فترونه ضربی [illegible] عبدالله [illegible]

[illegible]

[illegible] چه رفت روی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] پس همچو گرز [illegible]

پس

پس همچو گرزش تافت روی و روانه | پس همچو قاسم ز شاخ جلوه در میدان | در حرب زاده همچو [illegible]

[illegible] | [illegible] | تا بحاب [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وحملتی وصولتی فی الحرب ادرک ثاری بعد ثار صحبی وادفع الکرب

امام الکرب لیس جهادی فی الوغی باللعب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] میدان [illegible]

همگنش باز پرداخت تا بزد دارا دری آن قوم جزو امر مدبر جمله در گشت تیغ آبدار برق شرار کشیده و همه را به پیه داری ارکان

بسیار رسید بخلق چنان شرار اندر شیر به کشیده [illegible] از میان چون برق رزدی اندر زد آهن گون را

رفرق هر طرف در میدان حرب جولان کرد [illegible] ز هیبت تیغش بگوی خود شد فرق [illegible] دیده

براندشان در مهد [illegible] رسانده [illegible] چه برق تا مجمع [illegible] تیغ خود سینه [illegible] گر بینه

[illegible] ساخت [illegible] زاده سر [illegible] خاک [illegible] در [illegible] سینه [illegible]

[illegible] رسانیده عرض کو نیا أُمّاه أَنْتِ حَسْبِيَ [illegible] [illegible]

دلبند خود [illegible] [illegible] رسیده [illegible] محمود [illegible]

[illegible] خدا [illegible] [illegible] [illegible]

حوز [illegible] ما را [illegible] در خون خود [illegible] وزارش شیخ در بیان [illegible]

[illegible] در خون خود [illegible] اگر در خون خود [illegible]

جان [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] دیدن [illegible] [illegible]

انتهی

انوری [illegible] ده [illegible] [illegible] [illegible] دست [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] جان [illegible] [illegible]

دل [illegible] [illegible] [illegible] چشم [illegible] [illegible] [illegible] چشم [illegible]

[illegible] چشم چشمه [illegible] چشم [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حکایت [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] جواب [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

نور دیده نشین خویش را اوج عزت من دگر نمی‌بینم وهب نوجوان از نوازش مادر آن [illegible] عجوزه

در پهلوی پیش نشست و می‌گفت [illegible] در رفت [illegible] و تا [illegible] شب [illegible]

از غم [illegible] که آه از جگر [illegible] [illegible] در [illegible] [illegible] چو دریا [illegible]

تا سر [illegible] از فراق [illegible] سینه جان رجب [illegible] [illegible] نشسته [illegible] [illegible] [illegible]

داد چه گذشت [illegible] است [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] تا پایان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] چوب [illegible]

روز [illegible] [illegible] چوب [illegible] [illegible] چه کم [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] غم [illegible] وفاداری [illegible] در دل [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قوم [illegible]

مردانه نعره زد إنّي زعيمٌ لكِ أمَّ وهبِ بالطعنِ فيهم تارةً والضربِ ضربَ غلامٍ

مؤمنٍ بالربِّ حتّى يذوقَ القومُ مرَّ الحربِ إنّي امرؤٌ ذو مرّةٍ وعصبِ ولستُ

بالخوّارِ عندَ النكبِ حسبي إلهي من عليمٍ حسبي [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

گریه [illegible] برآورده [illegible] [illegible] شهادت به تیغ [illegible] [illegible] برآورد

علاء [illegible]

غلام ترک [illegible] زنگبار [illegible] به [illegible] تیغ [illegible] [illegible] [illegible] حجت [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] بدان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

بدان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

چه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اگر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] غلام [illegible]

چه مادر [illegible] [illegible] برآورد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

با تیغ کشیده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آن قوم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

پیاده [illegible] روایت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و آن جوان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

آن همه تیرها را فرسوده بود تا آنکه از پس نشستن در پشت نیزه‌ای شکست فرو تیغ جانگداز زد ایشان را
انتقام را آورده خود را بکنار بچه‌ها که از آن در رنج و هلاک مرده در کف رسانیدن آن امام را جز کرب
کی معتدل خود را رسانید دود و هر جدیدی از آن امام رشید بخبر مردود ما را دعوی مضطر خونریز ازو بود
آنگونه بار حمله برآن قوم شمر از نمود می‌ماند آن امام را بر او دروغ بود آن حرز و الحاد بر سینه او بخون خضاب
با آن زخمهای کاری علمه با آن که در شور نشسته بر جبین حرم با سینه گداز جگر دل خواهر محترم آن علی جناب..
زینب داغ دیده که پرتو از هر حرم عتب کشیده آن صلای انا بکجا آنکه در رسید او داد برون درماند
و این بیت را در آن مسیر خورد   آمری حتی و تعز لا میر   کملعه کالسراج المنیر
امیر و آن رشید و مولا از جهان است دیگر امیری است از سوار من و نوری درخشنده نیست بیش شعر فرو نرفت
در همه انجمن و همه جا مانند شیر گرسنه در میان گله آن دو با این فهد در میان آن گروه فتاده بیش از آن جمع
مرد تخت وار زنگشته شهادت یافت تا شعر را در نظم در نموده شورش در آن همه جوش از تخت و دیده ز درد
آن قدر که رسول که انتها ده فرزند ملیه خبر خود را آن زخم عجب بسیار در آن جان با نیزه در عید و ما در وفا است
در دیار حسینی و حرم محترم رسید تقدیر مرد از نموش و جگر کشتن تا بر دل گشته توی و سوار دست این با خاک نکو بود بشر

از در رحمت و عزت خود در نگر   شان او را بدیت حرمت شه نگر   زحمت مظلوم بی‌غم شاه رفت
ما را بغربت ای پدر که روز عید نگر   با شد خضاب بر روز خون در ریش آن بخون   از خون خضاب محاسن خواهی تا یکی
از غم غریب زهر حسب شور طلب   خود را چه دین جدید شانی جدید نگر   پس کار را بر بهر تو عجب پر
کار در دار حضرت رب جلیل نگر   خدمت مردود با جانی علی کار   لحن زاین محمد و آتش بید نگر
همیشه چشم آن امام مبین برآن جوان با زینب وه در آن دو مگیش برای آن بجنت و شکوه فتاد و ابدا آن شهید
و آن محمد و مجاهد که با این شد و قدری زینب در نان کردیست زکی اندر دین نبی دختر و قدر فصیح   و نشاید
خود را نیابان زینب   که بیچ اندر نکوه و زنده و جگر گشته زادم   آن چه دین و دین چه کار را
ملیح این زینب فصیح تمام در دو دو ای پرده زن احمد خدا شد را اندر دیار کوفه فرزند پیغمبر آخر الزمان جوای
خیر و به دود دیار بیاری شاه آن گنج هر گز دیده و حقوق اهل رسالت را بر آورده ای آن مظلوم بار رست و دلدار آن بهشت..
مو عجوزه تو دلپرست در احوال در حجاب با جدو حضرت محمود خواهید بود   ای پرده زن زرد و دختر خواهر حسین
مباش   با جد من کبری نعمت بیش   امروز روز تو رد تو با بر رود کار کن   مرد در تو خدای کن
اندر کرمان بیش   بر کام دل این تو در بخت بالجیم   جان من ای ضعیفه زن دیگر مویه باش در جهد

ز دو خواهر و آن دو برادران   هر ده از شاه روز پیش مباش   ما در ارکف شده هشت دگر حقیقت را
با صفا از شیر تر از بی عمخاکیش   مخلب مرا دیده ده از بیلدر پرده   در فکر اکنون گشت چنان چنین پیش باب
دو سه حبیب آن قدر باخته رزم بود در عرصه پیاده چون بکند عشوه دادیان اورده در هم بود و اکرم تسه بنهاد چون
چنان دیده صلا در داده چرا ای که پیر آن متفرق بیکر دیده کرده اکر دوی را فرد دیگر دید دیگی ره کار روی آب
یکی را ان لشکر شقی و تشنه بحرکت درآمده آن دو جوان را مع الهه جان در میان گرفتند   نا ناگهان کی
کو فتی نگه نثار   چه شاهی فرشاه مت بنده به رفتار   رضای کنده چه بر دو جوان شاه شهید همان
چه پورش بر قسم از زمین کز ر   رضا دو روی بر تیغ ز ربنه از هیبت   بگردوی مه کشته جلوه در یکجا
خدای را جگیده دو دیدن آن پری   ~~خدای را جگیده دو دیدن آن پری~~   خدای را جگیده تو عروس آن کلمه
ز دست اکه بهد بتش کند ورد   نه پای اکه نماید به پای فرد بیکر   دو سه های آن تنها زبون در تو تاز
چه شاه هم زهر کناره ساز ز نقار   تا ملوی شقی دست مند تیغ انکند و دست راست وی را از تن جدا کنند
از سند حمه آنجو در بهری خنجر دیگر تیغ دیگر انکند دست چپ آن ارجمند را از تن وی جدا کرد
همان نکند و بر آن دو تن خشن   بیک بانقاسی خو خرد ناس   ز فتنه رعنا امیرا لشکر   حب صیم باتیم

عباس

عباس شد عباس بود از امد ان رزم   چه ادت از انجای تو در شناس   با بوکه کار درهر بعبه
قیاس اسد قیاس او زهر بعبایس   دو دو دی ناسب تیغ ریپه کرکب ی زده هر عرصه ما نند پیاده تقادست
سهادت زنی دو نام   که این شاه سلطان دو عالم   هر شاه بوده بر یاره بر پای ه
روز شه پا مان کان تیغ کا محر   در تیغ خود را سپاهیان حالت نزد ده در سینه او ایاد در تشنه صا دارزاده
عزو در انی شدی ان عزیز درمانده فرزند زن فرزند ما اصیب عنک الا ان تقتل بین یدی ابن
رسول الله زر آنکه رضی سیل پسر در رضا کرده   هر از عبرت در پیش خیمه جدا که
بدین سدیت و پای آلی سر بجا دست و پای از آن   هر چون دست راست هم برای شفیع کرده
چه کار آنکه بدین روزی هر کو میدی در برف   چه از جان بیز گشتی و لم نگه رضا گو آن جوان از گوه
ز غیب درد دل او که دیار زاد که حضرت در یک زاد که دل ایکشته کفن زاده بر روز قربانگه شد نگه
در کف رحمیه عروس گهی گشت و چشم آن بهتر بدین غم بدین از جا که و ناشاد دی بهری فتح داد آه از نهاد
بر اورده صلا در داده یا الله لا تفجعنی فی نفسک علی ای را اه ورا رب لها قسم سید بر او از تن
نه دیر مرا باشد اد مصیب خو گرفت زمن و سه در تاب به عروس از خطاب بود هر در هر عروس رسید

روز بود یا بُنَیَّ لا تَقبَلْ قَولَها وارجِعْ فقاتِلْ بَینَ یَدَیِ ابنِ رسولِ اللهِ فیکونُ غداً
شفیعَکَ بینَ یَدَیِ اللهِ یعنی بحرف زن مده گوش ای پسر تا روز رو بلکه خویش شو و از ترک ...
بروز ... فدای حسین کو ... سخن در جوار ... و آه ... پر از احمد ... کند ... گوش
نثار بخش جهان بخواه ... روز رو من ز عروس ... تو ... مخواه ... وقت ...
و ... پس ... متاع آن ... در ... عروس ... آن ... و ... ای
بر ... شوهر ... شده او ... عمری ... ریختند ... بشود ... گشته ای
طاير ... حال ... رسانند ... عزت ... طهارت ... تا يم
و ... جان خود را فدای آل رسول الله ... و وهب با زوجه ... خود را ... کرد
و ... فرمود ... و ... آن ... و ... جان ... گرفت ...
... لن اعود حتی اموت معک ... گفت ... آن ... حالت ...
... فرمود جُزیتُم مِن اهلِ بیتٍ خیراً ارجعی رحمکِ اللهُ الی النساءِ ...
در ... رسالت ... خیر ... زنان ... رحمت ... آن زن
صلحا

صلحا امین ... امام ... پس چون شد آن ... آن شاه ... لشکر
... و ... تیغ ... و ... حق ...
... و ... آن روی ... اتفاق ... و وهب ... شد ... شهید
... عروس ... آن ... دست ... داد ... شد ...
... و ... جوان ... عاقبت ... پس ...
... و ... آنکه ... دیگر ... و ... کرد
رفته ... امام ... طاقت ... آن قوم ...
... و ... شده ... آن قوم ... و ...
... او ... نیزه ... رسید ... ای
... رسیده ... چنانکه ...
... لا اله الا الله ... عنان ... شد ... ب ... شد
... جواب ... و ... عروس ... و ... گشت

بر دو تو گر دیده من گریه‌ام [illegible] ور ایچ نظری نمای [illegible] ناب الحال [illegible] جوان چه [illegible] کام

بیچ [illegible] خود [illegible] حساب ولی [illegible] روی داد در حقیقت [illegible] آن [illegible] میان علما [illegible]

[illegible] شد [illegible] گفته اند و در آن جا [illegible] از [illegible] آن [illegible] کو [illegible] صحیح [illegible]

فرموده اند در آن [illegible] دلیر را [illegible] که [illegible] آن [illegible] اگر [illegible] شد [illegible]

[illegible] در [illegible] آب [illegible] گفت و حکم کرد [illegible] آن [illegible] در [illegible] که [illegible] آن [illegible]

[illegible] از [illegible] در [illegible] سر [illegible] دیده [illegible] در [illegible] خود [illegible]

[illegible] در [illegible] آمد [illegible] در میان [illegible] کرده [illegible] خون [illegible]

[illegible] دور [illegible] رو [illegible] در [illegible] صاحب [illegible]

[illegible] صاحب شد [illegible] که الحمد لله الذی بیّض وجهی و قرّ عینی بشهادة [illegible]

عند ابن بنت رسول الثقلین سلطان [illegible] آمد بیت من فرمای [illegible] ره برآید ز دست من

[illegible] عنایت [illegible] رشد [illegible] [illegible] در [illegible] بر [illegible]

خوش شد [illegible] اگر [illegible] جلوه [illegible] این [illegible] آه [illegible]

پس

پس از آن [illegible] بر [illegible] به [illegible] گفت و [illegible] و [illegible] داشت [illegible]

[illegible] آن [illegible] در [illegible] شاهزاده [illegible]

در آن [illegible] و [illegible] گفت [illegible] آن [illegible]

[illegible] در آن [illegible] آن [illegible] که [illegible]

صادر شد که ارجعی یا امّ وهب [illegible] در [illegible] رسول خدا [illegible] خداوند

[illegible] آن [illegible] زن [illegible] گشته [illegible]

دعای [illegible] در مناجات شد با حضرت کبریا الهی لا تقطع رجائی [illegible] دان [illegible]

من [illegible] شد [illegible] در [illegible] چشم [illegible]

[illegible] بخش [illegible] شد [illegible] در [illegible] دل [illegible] خداوند [illegible]

[illegible] در [illegible] پسر [illegible] در [illegible] گفت [illegible]

[illegible] در [illegible] حضرت [illegible] داشت [illegible] در آن [illegible]

[illegible] گفت [illegible] شاهزاده قاسم [illegible] در [illegible]

از تو رنجه خوش بری   هست نمودی ز تو   عهد در او بری   آورده خوش بری   گر ز لب پرتیب   با ما دمگری
بر دلکش دل چه   بر دیده‌ها خود دیده پری   کز دیده‌ایس ز بیگر   بود خوار   این ز رو عزیز من   و خوش بسته بری
از تو ز هجر دوری اوج   قطع نظر [illegible]   کز دل داغ [illegible]   نگاهش رسیده
خوش که چون نگری   [illegible] عجب بری   [illegible]   بر غصبش [illegible]   رنادری
خوش از دل [illegible] نهان   از ره خویش نوی   قطع نظر زیادری   [illegible] دست ری
لشکر [illegible] شهر [illegible] دری   در جوار [illegible] تا روز رستخیز   [illegible] خیال [illegible]   [illegible] دراندری
با ما جان تو [illegible]   اگر [illegible] با هم بری   کار [illegible] نوری   ز دولت شم
فتاده دردی [illegible] بست خون [illegible]   عروس [illegible] داده [illegible] چشم [illegible] روزی
[illegible] روی گرفته [illegible] آن [illegible] پرده بر کشید [illegible] آمد [illegible]
[illegible] ای عجب [illegible] این [illegible]   این نقابکش
[illegible] آمدی خود غریب عروس پیش [illegible]   گذشته [illegible]   [illegible] مانی
[illegible] فتاده [illegible] چشم [illegible] دیدی [illegible] شدم [illegible] آمدی

ابیم

بر [illegible] عروس
[illegible]

خوش عشقی رها دو [illegible]   [illegible] القربی   [illegible] خورد   ربیم چون جهان [illegible]
[illegible] از حضرت خطا   با این [illegible]   عشق [illegible] عجب عجب
[illegible] از قدرت [illegible]   کرد فدای [illegible]   جان [illegible] فدای [illegible] خطا   حکایتم از هجرت
[illegible] فرزند [illegible]   [illegible]   زین [illegible]   کردی [illegible] با گوش بی عروس
[illegible] ای [illegible]   قربان [illegible]   تو عشق [illegible] این روز [illegible]   دوده [illegible]
[illegible] درکشید [illegible]   این [illegible] جان [illegible]   این [illegible]   [illegible]
[illegible] روز [illegible]   [illegible] جگر   [illegible] شد [illegible]   ما عروس [illegible]
[illegible] آمده [illegible] عشقش [illegible]   در [illegible] آن عروس   [illegible]   چون این [illegible]
[illegible] رها [illegible] جان [illegible]   [illegible] آمده [illegible]   [illegible] رخت [illegible]
[illegible] ز دل [illegible]   [illegible] حکایت [illegible]   [illegible] داشت   [illegible] داده [illegible]
جان عزیز [illegible] محبت [illegible]   جان داده [illegible]   جان [illegible]
[illegible] رسیده [illegible]   کرد [illegible] حضرت [illegible]   [illegible] عقب [illegible]

چون رسید آن نقش [illegible] از این / [illegible] آل شاه حضرت صاحب‌قران / [illegible]
گرد [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] شاه [illegible] / [illegible] عجب [illegible] / [illegible]

در [illegible] روی [illegible] گفت [illegible] خون [illegible] روی [illegible] چون [illegible] علام [illegible] گفت [illegible] محمود [illegible] اول [illegible] معلوم [illegible] رسید آن [illegible] جلال [illegible] تخصیص [illegible] حدیث [illegible] در [illegible] شد

پس [illegible] / [illegible] / چون [illegible] جان [illegible]
[illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] / روز و شب [illegible]

این

این چه طالع کز جناب مستطاب / رفت [illegible] / [illegible] این [illegible]
رنج خویش [illegible] / پس چه [illegible] / [illegible]
[illegible] / تا کند چون [illegible] آن [illegible] / [illegible]
تا [illegible] / [illegible]

شهر ربیع المولود [illegible] خواهد شد [illegible] ترتیم جلد رابع از آن [illegible] الملک المغفور [illegible] در فقه [illegible] علوم [illegible] خواهد شد [illegible] جلد [illegible] علامه [illegible] در اعداد [illegible] شهداء [illegible] الله [illegible] و انا العبد [illegible] مؤلفه [illegible] ابن [illegible] شیخ محمد [illegible] محمد حسن [illegible] الطالقانی [illegible] در [illegible] ربیع الاخری [illegible] چهارشنبه [illegible] ربیع الاول [illegible] سنه [illegible] ۱۲۹۰